

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Α' ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

Διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου δρ. 5.50

(Ἀξία βιβλιοσήμου δρ. 1.10)

Ἀριθμὸς ἐγκριτικῆς αποφάσεως 27967

Ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 507, 16 Φεβρουαρίου 1922

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"

44 — ΕΝ ΟΔῳ ΣΤΑΔΙΟΥ — 44

1922

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Α' ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

Διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

44 — ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ — 44

1922

17965

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

Handwritten signature

Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «Ἑστία» — 13196

ΕΛΛΗ ΧΡΗΣΤΟ

Α'

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

Γυνή και ὄρνις.

Γυνή τις ὄρνιν εἶχε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ῥὸν αὐτῇ
τίκτουσαν. Νομίζουσα οὖν τέξεσθαι αὐτὴν δις τῆς ἡμέρας,
εἰ πλείω τροφήν παρέχοι, τοῦτο ἐποίει. Ἡ δὲ ὄρνις πίων
γενομένη οὐδὲ ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἔτικτεν.

2.

Ὅρνις χρυσοτόκος.

Ἄνθρωπός τις εἶχεν ὄρνιν ᾧ χρυσὰ τίκτουσαν. Νομί-
σας δὲ ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσίου εἶναι ἐφόνευσεν ταύτην,
ἀλλ' εὗρεν ὁμοίαν ταῖς λοιπαῖς ὄρνισιν. Οὕτω δὲ ἐλπίσας
ἄνθρώπον πλοῦτον εὐρήσειν καὶ τοῦ μικροῦ ἐστερήθη ἐκείνου.

3.

Κύων κρέας φέρουσα.

Κύων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβαινεν. Θεασαμένη δὲ
τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἐν τῷ ὕδατι ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι

μείζον κρέας ἔχουσιν· διόπερ καταλιποῦσα τὸ ἴδιον ὥρμη-
σεν ὥς τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. Καὶ οὕτω συνέβη αὐτῇ
ἀμφοτέρων στερηθῆναι.

4.

Κ ί χ λ η.

Ἐν τινι μυρσινῶνι κίχλη ἐνέμετο· διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα
τοῦ καρποῦ οὐκ ἀπεχώρει. Ἰξευτῆς δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἔξευσε καὶ
μετ' ὀλίγον συνέλαβεν. Ἡ δὲ μέλλουσα φονευθῆσθαι ἔλεγεν·
«δειλαία εἰμί, ἥ διὰ τροφῆς γλυκύτητα τοῦ βίου στεροῦμαι».

5.

Ὅνος καὶ λεοντῆ.

Ὅνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ὑπὸ πάντων ἐνομί-
ζετο· καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ
ἄνεμος ἔπνευσεν, ἡ δορὰ περιηρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν.
Τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

6.

Α ύ χ ν ο ς.

Αύχρος μεθύων ἐλαίῳ καὶ φαίνων ἐκανχᾶτο ὥς ὑπὲρ
ἡλίου λάμπει. Ἀνέμον δὲ πνεύσαντος, εὐθὺς ἀπεσβέσθη ὁ
λύχρος. Τὸ δεύτερον δὲ ἅπτων τις εἶπεν αὐτῷ· «φαῖνε, λύχρε,
καὶ σίγα τῶν ἀστέρων τὸ φῶς οὐδέποτε ἐκλείπει».

7.

Ὁ κομπάζων.

Ἀνὴρ τις πολὺν χρόνον ἀποδημήσας ἀπενόστησεν. Ὡτινι
δὲ τῶν πολιτῶν ἀπαντῶν, κομπάζων διηγεῖτο· «ἀποδημῶν

πολλὰ καὶ μεγάλα ἔδρασα, καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πῆδημα ἐπήδησα, οἷον οὐδεὶς ἂν ὑμῶν πηδήσειεν. Μάρτυρας δὲ ποιῶμαι πάντας, ὅσοι με τοῦτο τὸ πῆδημα πηδήσαντα ἐθεάσαντο». Εἷς δ' αὐτῶν ἔλεγεν· « ὦ φίλε, οὐκ ἀνάγκη ἄλλους μάρτυρας ποιήσασθαι· αὐτοῦ Ῥόδου, αὐτοῦ πῆδημα ».

8.

Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ δένδρου τινὸς ἐκάθισεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν καὶ βουλομένη τὸ κρέας τούτου λαβεῖν, ἐπὴναι αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, καὶ ἔλεγεν, ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνίθων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν γένοιτο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ βουλόμενος δηλῶσαι αὐτῇ, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας πάνυ ἔκραζεν· ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα εἶπεν· « ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα· νοῦν μόνον κτῆσαι ».

9.

Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν πλήρης ἐστὶν ἀλλοτριῶν, ἡ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσιν, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνν ἀκριβῶς θεῶνται.

10.

Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο ὑπὸ πλάτανον ἦλθον καὶ τῆς σκιᾶς ἀπέλανον. Ἀναβλέψαντες δ' εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς

ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δ' εἶπεν· «ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπόν με λέγετε καὶ ἀνωφελῇ».

11.

Ἀνδροφόνος.

Ἀνθρωπὸς τις φόνον ποιήσας ἐδιώκετο ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος. Φεύγων δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμόν, ἀπαντήσας λέοντι καὶ φοβηθεὶς εἰς δένδρον ἐσώθη. Θεασάμενος δ' ἐπὶ τοῦ δένδρου δράκοντα, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν ἔρριπεν. Ἐν δὲ τῷ ποταμῷ κροκόδειλος αὐτὸν κατέφαγεν.

12.

Παῖς ψεύστης.

Παῖς πρόβατα νέμων τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων· «βοηθεῖτε δεῦρο· λύκος ἔρχεται». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὅτε τῇ ἀληθείᾳ ὁ λύκος προσῆλθεν, ὁ παῖς ἐβόα «δεῦτε, λύκος», ἀλλ' οὐκέτι τις ἐπίστευεν, ὥστε προσδραμεῖν καὶ βοηθῆσαι αὐτῷ. Ὁ δὲ λύκος εὐρὼν ἄδειαν τὴν ποιμνὴν πᾶσαν ῥαδίως διέφθειρεν.

13.

Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον. Ὁ δὲ λόγοις ἐπειρᾶτο πείσαι τούτους ὁμονοεῖν, ἀλλ' οὗτοι τοῖς λόγοις αὐτοῦ οὐκ ἐπείθοντο. Διὰ τοῦτο, ὅπως αὐτοὺς ἔργῳ τινὶ πείσειεν, ἔλεξεν· «κομίσάτε μοι ῥάβδων δέσμη». Τῶν δὲ παίδων ταύ-

την κομισάντων, ἀνθρώας τὰς ῥάβδους θραῦσαι αὐτοὺς ἐκέλευσεν. Ἐπεὶ δὲ οὐ δυνατοὶ ἦσαν καίπερ σπουδάζοντες τοῦτο ποιῆσαι, τὴν δέσμην λύσας ἀνὰ μίαν ῥάβδον θραῦσαι ἐκέλευσεν ἕκαστον. Τῶν δὲ παίδων ῥαδίως τοῦτο ποιησάντων ἔλεξεν «ἐπείσθητε τῷ ἔργῳ· ἐὰν μὲν στασιάσητε, ἡττηθήσεσθε, ἐὰν δὲ ὁμονήσητε, νικήσετε. Μακαριῶ ὑμᾶς, ἐὰν μοι πεισθῇτε».

14.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ, ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ λόγον ποιούμενός ποτε, ἐκείνων οὐχ ὑπακουόντων ἔλεξεν «ἀλλ' ἐπιτρέπατέ μοι Αἰσώπειον μῦθον λέξαι». Τούτων δὲ προτρεψαμένων, ἀρξάμενος ἔλεγεν «Δημήτηρ καὶ χελιδὼν καὶ ἔγγελυς τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἠκόντων δὲ αὐτῶν πρὸς ποταμόν τινα, ἡ μὲν χελιδὼν ἤρθη εἰς τὸν ἀέρα, ἡ δὲ ἔγγελυς ἐπήδησεν εἰς τὸ ὕδωρ». Καὶ ταῦτα λέξας ἐσιώπησεν. Ἐρωτησάντων δ' αὐτῶν «τί δὲ ἡ Δημήτηρ ἔπαθεν;» ἔλεξεν «ὥργισται ὑμῖν, οἷνινες τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐάσαντες Αἰσώπειον μῦθον περὶ πλείονος ποιεῖσθε».

15.

Ὁ οὐνοῦ σκιά.

Δημοσθένης θορυβούντων ποτὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀθηναίων ἔλεγε μῦθόν τινα διηγῆσεσθαι. Τούτων δὲ σιωπησάντων εἶπεν «νεανίας τις θέρους ὥρα ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μέγαράδε. Μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ὀνηλάτης καὶ ὁ νεανίας ἐβούλοντο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν. Καὶ ὁ μὲν

ἔλεγε μεμισθωκέναι τὸν ὄνον μόνον, οὐ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν, ὁ δὲ μισθωσάμενος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν». Ταῦτα οὖν εἰπὼν ἐπαύσατο Δημοσθένης. Τῶν δὲ Ἀθηναίων δεομένων καὶ τὸ τέλος τοῦ μύθου διηγήσασθαι, εἶπεν «περὶ μὲν ὄνου σκιᾶς ἄρα βούλεσθε ἀκούειν, περὶ δὲ σπονδαίων πραγμάτων λέγοντί μοι οὐ προσέχετε».

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1.

*Πῶς οἱ Μυτιληναῖοι ἐτιμώρουν τοὺς ἀποστατοῦντας
τῶν συμμάχων.*

Οἱ Μυτιληναῖοι, ἐπεὶ τῆς θαλάσσης ἤρξαν, τοῖς ἀφιστα-
μένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐπέβαλλον, γράμματα μὴ
μανθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν μηδὲ μουσικὴν διδάσκεισθαι,
πασῶν ζημιῶν ἡγούμενοι βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμου-
σίᾳ καὶ ἀμαθίᾳ τὸν βίον διάγειν.

2.

Ἀγωγή τῶν ἐλευθέρων παίδων ἐν Κρήτῃ.

Κρήτες τοὺς ἐλευθέρους παῖδας μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς
νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγω-
γῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι
καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται
ἀγνοίᾳ πεποιηκέναι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν
θεῶν ὕμνους μανθάνειν, τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν
ἐγκώμια.

3.

Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή.

Γέρων τις ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν ἀγῶνα ἐπιθυμῶν θεάσασθαι
ἔδρας ἠπόρει, πάντοθεν δ' ὑβρίζετο καὶ κατεγελάτο οὐδε-

ος αὐτὸν δεχομένον. Ἐπεὶ δ' ἦκε πρὸς Λακεδαιμονίους, πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν ἔσπευσαν τοῦ λόπου ἐκχωρεῖν. Μάλιστα γὰρ ἐτιμῶντο οἱ γέροντες ἐν Σπάρτῃ, καταγελαῖν δὲ γέροντος αἰσχιστον ἐνομίζετο. Τότε δὲ σχεδὸν πάντες οἱ Ἕλληνες ἐπεβόησαν ἐπαινοῦντες τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἥθος. Ὁ δὲ γέρον δακρύσας εἶπε· «οἴμοι τῶν κακῶν» ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες οὐκ ἀγνοοῦσι τὰ καλά, χρῶνται δὲ αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι.

4.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν δεικνύει τῷ πατρί του
τί ἐδιδάχθη ἐν τῇ σχολῇ τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφώτισε Ζήνωνι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔστ' εἰς ἄνδρας ἀφίκετο. Ὑστερον οὖν εἰς τὴν Ἐρετριαν ἐπανῆλθε καὶ αὐτὸν ὁ πατήρ ἤρετο, ὅ,τι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου. Ὁ δὲ δείξαι εἶπε καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἔδρασε τοῦτο. Χαλεπήναντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πατρὸς καὶ τέλος πληγὰς ἐντείναντος, ὁ δέ, τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν καὶ ἐγκαρτερήσας, τοῦτο εἶπε μεμαθηγέ-
ναι, φέρειν ὀργὴν πατρὸς καὶ μὴ ἀγανακτεῖν.

5.

Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

Τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς μὴ ζῶντας ἔκ τινος περιουσίας τὸ παλαιὸν οἱ Ἀρεοπαγῖται ἐν Ἀθήναις ἐκόλαζον.

Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους, νέους ὄντας καὶ πενομένους, μεταπεμφάμενοι ἠρώτησαν πῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ οὐδέν, εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασιν.

Καὶ οὗτοι ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναί τινα τῶν μυλων-
θρῶν. Ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκά-
στης φοιτῶντες εἰς τὸν μύλωνα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμαῖς
ἀμφοτέροι λαμβάνουσιν, θαυμάσαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται δια-
κοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς.

6.

Ὁ Τιμανδρίδας ἐπιπλήττει τὸν υἱὸν του ὡς αὐξήσαντα
τὴν περιουσίαν του.

Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ, Τιμανδρίδας ὄνομα, ἀποδημήσας,
τὸν υἱὸν ἀπέλιπεν ἐπιμελητὴν τῆς οἰκίας. Εἷτα ἐπανελθὼν
χρόνῳ ὕστερον καὶ εὐρὼν τὴν οὐσίαν ποιήσαντα ἧς ἀπέ-
λιπε πλείω ἔφη πολλοὺς ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ, θεοὺς τε
καὶ οἰκείους καὶ ξένους· τὰ γὰρ περιττὰ τῶν ὄντων εἰς ἐκεί-
νους ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων τὸ δὲ ζῶντα μὲν
φαίνεσθαι πένητα, τελευτήσαντα δὲ
καταφωραθῆναι πλούσιον, ἀλλὰ τοῦτο
τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν αἰσχιστον.

7.

Ὁ Ἀλκιβιάδης

ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ Σωκράτους

διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν του.

Σωκράτης.

Ὅρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκι-
βιάδην ἀγαλλόμενον ἐπὶ τῷ πλούτῳ
καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς
ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τόπον, ἔνθα
ἦν πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον. Καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκι-
βιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δ' ἐπέτυχε τῇ

Ἀττικῇ, προσέταξεν αὐτῷ καὶ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους ἀναζητεῖν. Τοῦ δ' εἰπόντος «ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσὶν», ὁ Σωκράτης ἀπεκρίνατο· «ἐπὶ τούτοις οὖν μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσὶν;».

Ἀλκιβιάδης.

8.

Ὡμίσου δῶρον Ἀρταξέρξη.

Ῥοιὰν ἐπὶ λίκνου μεγίστην Ὡμίσης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ διελαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισεν. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερθानυμάσας ὁ βασιλεὺς λέγει «ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;». Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὑπερήσθη καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικά ἔπεμψε καὶ ἐπεῖπεν «νῆ τὸν Μίδραν, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

9.

Εὐγνωμοσύνη δράκοντος

Πόλις ἐστὶ τῆς Ἀχαΐας αἱ Πάτραι. Παῖς παρ' αὐτοῖς δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο καὶ ἔτρεφε μετὰ πολλῆς τῆς κομιδῆς. Αὐξηνθέντος δ' αὐτοῦ, ἐλάλει πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἀκούοντα καὶ ἔπαιζε μετ' αὐτοῦ καὶ συνεκάθενδεν αὐτῷ.

Εἰς μέγιστον δὲ μέγεθος ἐλθὼν ὁ δράκων ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς ἐρημίαν ἀπηλλάθη. Ὑστερον δὲ ὁ παῖς, νεανίας γενόμενος, ἀπὸ τινος θεάς ἐπανιών, λησταῖς περιέπεσε μετὰ τῶν

συνηλίκων καὶ βοῆς γενομένης, ἰδοὺ ὁ δράκων, ὃς τοὺς μὲν διεσκορπίσεν, τοὺς δὲ ἀπέκτεινεν, αὐτὸν δὲ περιεσώσατο.

10.

Ξενοκράτους εὐσπλαγχνία.

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἐταῖρος Πλάτωνος, τὰ τε ἄλλα ἦν φιλοικτίρμων καὶ οὐ μόνον φιλόανθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζώων ἠλέει.

Καὶ οὖν ποτε κατηγμένου ἐν ὑπαίθρῳ, διωκόμενος στρουθὸς ὑπὸ ἰέρακος εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ καταπέτεται. Ὁ δὲ ἄσμενος ἐδέξατο τὸν ὄρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποκρύψας, ἔστε ὁ διώκων ἀπῆλθεν. Ἐπεὶ δὲ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀπέλυσε τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν ὅτι οὐκ ἐξέδωκε τὸν ἰκέτην.

10.

Αἰνείου εὐσεβεία.

Μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν οἰκτίραντες οἱ Ἕλληνες τὰς τῶν ἡττημένων τύχας ἐκήρυξαν τοῦτο, ἕκαστον τῶν ἠλευθέρων ἀποφέρειν ἀράμενον ἐν ὃ, τι βούλεται τῶν οἰκείων. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς ἀράμενος ἔφερεν ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων. Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀράμενος ἔφερεν. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν.

12.

Οἱ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶντες ὑπὸ τῶν θεῶν εὐεργετοῦνται.

Ἐν Σικελίᾳ, ὡς λέγουσιν, ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύαξ πυρὸς γενόμενος ἐρρῦή ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ οἰκουμένων.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι τῶν κατοίκων ὥρμησαν πρὸς φυγὴν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντες· εἷς δέ τις τῶν νεωτέρων, ὁρῶν τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀράμενος αὐτὸν ἔφερεν. Φορτίον δὲ προσγενομένου οὐκ ἤρκεσεν οὐδ' αὐτὸς σωθῆναι οὐδὲ σῶσαι τὸν πατέρα.

Ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι, ὅτι τὸ θεῖον τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. Λέγουσι γὰρ ὅτι κύκλω τὸν τόπον ἐκεῖνον περιέτρυνε τὸ πῦρ καὶ ἐσώθησαν οὗτοι μόνοι, ἀφ' ὧν τὸ χωρίον κέκληται «τῶν εὐσεβῶν χῶρος», οἱ δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενοι καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεάς καταλιπόντες ἅπαντες ἐτελεύτησαν.

13.

Λόγοι Πέρσου τινὸς ἀκούσαντος ὅτι τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄθλον ἦτο στέφανος καὶ οὐχὶ χρήματα.

Μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ἦκον αὐτόμολοι ἀπ' Ἀρκαδίας εἰς τὸ Περσῶν στρατόπεδον βιότου τε δεόμενοι καὶ ἐνεργοὶ βοηλούμενοι εἶναι. Ἀγοντες δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς Ξέρξην ἐπυνθάνοντο οἱ Πέρσαι περὶ τῶν Ἑλλήνων, ἃ πράττειεν. Οἱ δὲ ἔλεγον, ὡς Ὀλύμπια ἄγοιεν. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Ξέρξου, περὶ τίνος ἄθλου ἀγωνίζονται, ἔλεγον περὶ τῆς ἐλάας τοῦ στεφάνου.

Ἐνταῦθα Πέρσης τις τῶν γενναίων ἐθαύμαζεν ἀκούων τὸ

ἄθλον ὃν στέφανον, ἀλλ' οὐ¹ χρήματα, καὶ ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄλλους· «παπαῖ, Μαρδόνιε, ποίους ἐπ' ἄνδρας, ἄγεις τοὺς Πέρσας πόλεμον ποιησομένους, οἱ οὐ περὶ χρημάτων ἀγωνίζονται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς».

14.

Πῶς δ' Ἀριστοτέλης
ἐξήτει νὰ πραῦνῃ τὴν ὀργὴν
τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον πραῦναι βουλόμενος καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλοῖς, τάδε πρὸς αὐτὸν γέγραπεν· «ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ οὐ πρὸς ἡσους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κρείττους γίνεται σοὶ δὲ οὐδεὶς ἴσος».

15.

Ἀλέξανδρος ὁ μέγας
καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

Ἀλεξάνδρῳ ἐν τῇ Κιλικίᾳ νοσοῦντι, ὅτε Φίλιππος ὁ ἰατρός ἐν κύλικι φάρμακον παρεσκεύαζεν ὥς ἰασόμενος τὸν βασιλέα, ἐπιστολὴ ἐκομίσθη γραφεῖσα ὑπὸ Παρμενίανος, ὃς ἦν ἐν τοῖς πιστοτάτοις τῶν φίλων Ἀλεξάνδρου, ἐν ᾗ τάδε ἐνεγέγραπτο· «φύλαξαι, ὦ βασιλεῦ, Φίλιππον τὸν ἰατρόν· πέπεισται γὰρ ὑπὸ Δαρείου χρήμασι φονεῦσαί σε φαρμάκῳ». Ὁ δ' Ἀλέξανδρος μᾶλλον πεποινῶς τῷ Φιλίππῳ ἢ τῇ διαβολῇ ἐνεχείρισε τῷ ἰατρῷ τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἅμα θαυραλέως εἰσδέχεται τὸ φάρμακον, ὃ ὑπ' ἐκείνου παρεσκεύαστο.

Ἀλέξανδρος ὁ μέγας.

16.

Ἀλεξάνδρου ἐγκράτεια.

Ἀλέξανδρος σὺν τῷ στρατεύματι πορευόμενος πρὸς Δαρεῖον πολλὰς ποτε ἡμέρας ὤδευε δι' ἐρήμης καὶ ἀνύδρου χώρας. Τότε δὲ αὐτός τε ὑπὸ δίψης μάλα ἐπιέζετο καὶ οἱ Μακεδόνες, ὥστε πολλοὶ ἀπηγόρευον.

Ἐνθα δὴ ἔνιοι τῶν γυμνήτων ἐν κοίλῃ πέτρᾳ μικρῷ ὕδατι ἐνετύγγανον καὶ ἀκούοντες τὸν Ἀλέξανδρον κακῶς ἥδη ἔχοντα ὑπὸ δίψης κόρην μεστήν ὕδατος προσέφερον. Ὁ δὲ ἐλάμβανε μὲν τὸ ὕδωρ, περιβλέπων δὲ εἰς τοὺς στρατιώτας ἅπαντας ἐγκλίνοντας τὰς κεφαλὰς πρὸς τὸ ποτὸν οὐκ ἔπινεν, μόνος τοῦ ὕδατος ἀπολαύειν οὐ βουλόμενος, ἀλλὰ ἐξέχει τὴν κόρην πάσης τῆς στρατιᾶς προσβλεπούσης.

Οἱ οὖν Μακεδόνες ἀλαλάζοντες ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν δίψαν εὐρώστως ἀντέχοντες διὰ τὴν τοῦ ἡγεμόνος ἐγκράτειαν.

17.

Φωκίωνος ἀρετή.

Πρὸς Φωκίωνα τὸν Ἀθηναῖον ἡκόν ποτε ἄγγελοι, οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης ὡς κομοῦντες αὐτῷ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου. Φωκίων δὲ οὐκ ἀπεδέξατο ταῦτα τὰ χρήματα, ἀλλ' ἠρώτησε τοὺς κομίσαντας, διὰ τί αὐτῷ μόνῳ τῶν Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος χρυσίον διδοίη. Ἐκείνων δὲ καὶ ταῦτα εἰπόντων, ὅτι ἡγεῖται σε καλὸν κάγαθόν, ἠρνήθη τὸ δῶρον ἀποδέξασθαι προσειπὼν καὶ τάδε «εἰ ἐκεῖνος τῷ ὄντι καλὸν κάγαθόν με ἡγεῖται, εἰσάτω με τοιοῦτον εἶναι».

18.

Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίωνος.

Φωκίων ὁ Φώκον, πολλάκις στρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτῳ ἀδίκως καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ ἐμελλε πείσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ὤρεξεν ὁ δῆμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤροντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ εἶπε· «ἐπισκήπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἦν νῦν πίνω».

19.

Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες.

α'

Βρασίδου τελευτήσαντος τῶν Ἀμφιπολιτῶν τινες ἦκον πρὸς Ἀργιλεωνίδα, τὴν ἐκείνου μητέρα. Ἡρώτα δ' αὐτοὺς ἡ Ἀργιλεωνίς, εἰ καλῶς καὶ τῆς Σπάρτης ἄξιος ὦν ἔτελεύτα ὁ υἱός. Οἱ μὲν οὖν Ἀμφιπολῖται ἔλεγον, ὅτι ἄριστος ἦν ἐν τοιοῦτοις ἔργοις Βρασίδας καὶ πάντας τοὺς Λακεδαιμονίους ἐνίκα τῇ ἀρετῇ. Ἡ δὲ μήτηρ εἶπε· «ὦ ξένοι, καλὸς μὲν ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ παῖς μου, ὁρῶ δὲ πολλοὺς ἀνδρας ἐν Λακεδαίμονι ὄντας αὐτοῦ ἀμείνους».

β'

Γυνή-τις τοὺς πέντε υἱοὺς ἐπὶ πόλεμον ἔπεμψεν. Αὐτὴ δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἔμενε μετ' ἄλλων γυναικῶν προσδοκῶσα τὸν τῆς νίκης ἄγγελον. Ὁ δ' ἄγγελος ἦκων τῇ γυναικὶ ἐρωτώσῃ ἀπαγγέλλει τὸν τῶν υἱῶν θάνατον. «Ἄλλ' οὐ

Φωκίων.

τοῦτο ἐρωτῶ», ἔφη, «ὦ κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ πότερον νικῶμεν ἢ νικώμεθα;». Λέξαντος δὲ τοῦ ἀγγέλου, ὅτι νικᾷ ἡ πατρίς, ἔλεγεν «ὄρωσα τοὺς πολεμίους ἡττωμένους ἀγαπῶ καὶ τῇ τῶν παίδων τελευτῇ».

γ'

Θαπτούσης τινὸς τὸν υἱόν, τὸν ἐν πολέμῳ τελευτήσαντα, γυνὴ προσελθοῦσα «οἷμοι», ἔφη, «τῆς τύχης». Ἡ δέ, «νὴ Δία», ἔφη, «τῆς καλῆς· οὐ γὰρ προσεδόκων αὐτὸν ἐς αἰὶ ζῆν, ἀλλὰ τελευτᾶν πρὸ τῆς Σπάρτης».

δ'

Γυναικί τι ἀγγέλλουσι τὸν τοῦ υἱοῦ θάνατον. Ἡ δ' ἡρώτα «οὐκ ἔμελλε πρὸς τοὺς πολεμίους ἦκων ἢ αὐτὸς τελευτᾶν ἢ ἀποκτείνειν ἐκείνους; Ἥδιον δ' ἐστὶν ἀκούειν, ὅτι ἐτελεύτησε καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἄξιός ὢν, ἢ εἰ ἔζη τὸν ἅπαντα χρόνον κακὸς ὢν».

Σόλων.

20.

Σόλων.

Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμουν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπὲρ Σαλαμῖνος. Ἡτῶμενοι δ' Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο «τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνα πρὸς μάχην θάνατος ἔστω».

Σόλων τὸν θάνατον οὐ φοβηθεὶς λύει τὸν νόμον λύει δὲ ὧδε. Μανίαν ὑποκρίνεται καὶ προσελθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλεγεία ᾗδεν· τὰ δὲ ἐλεγεία ἦν Ἄρεια ᾄσματα. Τούτοις ἡγείρεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὴν μάχην.

Οἱ δὲ κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἀρεως αὐτίκα τε ἀνήγοντο ἄδοντες ὁμοῦ καὶ ἀλαλάζοντες καὶ Μεγαρέας κατὰ κράτος ἐνίκων καὶ πάλιν ἡ Σαλαμίς Ἀθηναίων κτήμα ἦν καὶ Σόλων τὰ μάλα ἐθανμάζετο.

21.

Φιλοπατρία Κόδρου.

Κόδρου Ἀθηναίων βασιλεύοντος πόλεμος ἦν Ἀθηναίους πρὸς Δωριέας. Ἐμαντεύσατο δὲ ὁ ἐν Δελφοῖς θεός, ὅτι ἡ νίκη ἔσται τῶν Δωριέων, εἰ μὴ φονεύσειαν τὸν Ἀθηναίων βασιλέα.

Διὰ τοῦτο οἱ μὲν τῶν Δωριέων στρατηγοὶ βαρεῖαις ἀπειλαῖς ἐκώλυνον φονεῦσαι τὸν Κόδρον, ὁ δὲ σπουδαίως ἐβουλεύετο, ὅπως ὑπὸ τῶν πολεμίων φονευθήσεται ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Καὶ λάθρα τῶν πολεμίων πορεύεται ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸ τῶν Δωριέων στρατόπεδον ἄνευ ἱματίου ἐν χιτῶνι ὄντα. Πεζέων οὖν μετὰ τῆς ἀξίνης διὰ τοῦ στρατοπέδου κατ' ἔριον φονεύεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐμηνύθη, ὅτι εἶδος μὲν ξυλοτόμου εἶη τὸ σῶμα, ἔργῳ δὲ Κόδρον, τοῦ τῶν Ἀθηναίων βασιλέως, εὐθὺς μνημονεύσαντες τὸ μαντεῖον οἱ Δωριεῖς ἄνευ μάχης ἐκ τῆς Ἀττικῆς πάλιν ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

22.

Λόγος τοῦ Ἐπαμεινώνδου πρὸ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης.

Τῇ προτεραίᾳ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης Ἐπαμεινώνδας τὴν τῶν Θηβαίων στρατιὰν ἠθροισεν ὡς θυμὸν ἐμπούσων τοῖς στρατιώταις. Καὶ γὰρ ἐπιθυμῶν νικῆσαι τῇ ὑστεραίᾳ

τὴν τῶν πολεμίων φάλαγγα ἐφοβεῖτο, μὴ οἱ στρατιῶται, εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἡθροισμένων πολεμίων βλέψωσιν, εὐπειῶς ἀδυνήσειαν. Διὰ ταῦτα τοὺς στρατιώτας τόνδε τὸν τρόπον ἔπειθεν. Ἐχιδναν ζωγρά-
σας τὴν κεφαλὴν αὐτῆς συντρίβων ἤρξατο τοῦδε τοῦ λόγου.

Ἐπαμεινώνδας.

«Βλέψατε», ἔφη, «ὧ στρατιῶ-
ται, εἰς τήνδε τὴν ἔχιδναν ἐν βίῳ
μὲν γὰρ οὐσα δυνατὴ ἦν καὶ τὸν
ἰσχυρότατον τῶν ἀνθρώπων τοῖς
ὁδοῦσι φονεῦσαι, νῦν δὲ συντετριμ-
μένης τῆς κεφαλῆς οὔτε ἀσθενέσιν
οὔτε ἰσχυροῖς ἀνθρώποις φοβερά
ἐστιν. Οὕτως καὶ τὸ τῶν πολεμίων
στράτευμα νῦν μὲν ὑμῖν χαλεπὸν
ἐστί, εἰ δὲ τοὺς τῶν Σπαρτιατῶν λόχους συντρίψωμεν,
οὐκέτι ἡμῖν δεινὸν ἔσται τὸ λοιπὸν στράτευμα. Ὁ δὲ τῶν
Σπαρτιατῶν ἀριθμὸς μικρὸς ἐστὶ καὶ οὐχ ἱκανὸς ὑμᾶς
δέξασθαι».

23.

Πλάτωνος ἀπλότης.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνώσιν
ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς ἀγνῶς. Οὕτω δὲ ἀπέδειξεν
ἑαυτὸν σοφὸν καὶ εὐχαριν, ὥστε τοὺς ξένους ἀγασθῆναι τε
αὐτοῦ τὴν σοφίαν καὶ ἡσθῆναι τῇ τοῦ ἀνδρὸς συνουσίᾳ. Ὅτι
δὲ ὁ φιλόσοφος ἦν καὶ ὁ Σωκράτους φίλος, οὐκ ἐγίνωσκον
αὐτὸ μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι καλεῖται Πλάτων.

Ὀλίγω οὖν ὕστερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας ὁ δὲ Πλάτων
αὐτοὺς ὑπεδέξατο μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι εἶπον
«ἄγε, ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου,

τὸν Σωκράτους ὁμιλητὴν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδήμειαν αὐτοῦ ἡγησάμενος σύστησον ἡμᾶς τῷ σοφωτάτῳ καὶ εὐκλεεστάτῳ ἀνδρί, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δέ, «ἀλλ' ἐγώ», φησὶν, «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλήγησαν, ὅτι τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἡγνόησαν.

24.

Αἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου.

Ἰβυκος, Φυτίον υἱός, ἐκ Ῥηγίου ἦν τῆς Ἰταλίας. Ἐβρίστευσεν δὲ περὶ τὴν τρίτην καὶ ἐξηκοστὴν ὀλυμπιάδα καὶ ἠὺδοκίμει ἐν τοῖς Ἕλλησι διὰ τὴν μελοποιίαν. Πολλάκις ἀπεδήμει ἐκ τῆς πατρίδος ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρᾳ ἀσκῶν τὴν τέχνην. Ὀδεύων οὖν ποτε εἰς Κόρινθον ὡς παρεσόμενος τοῖς ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἀγῶσι καὶ ἐγγὺς ἤδη ὢν τῆς πόλεως ὑπὸ ληστῶν συνελήφθη.

Φονευόμενος δὲ ὑπὸ τούτων καὶ οὐδένα οὔτε σύμμαχον οὔτε μάρτυρας τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, ἰδὼν γεράνους πετομένας εἶπεν· «ὕμεῖς, ὦ γέρανοι, τιμωρήσασθε τόνδε τὸν φόνον».

Τῆς δὲ πόλεως ζητούσης ἔτι τοὺς φονεύσαντας ἄλλοι τε Κορίνθιοι καὶ οἱ λησταὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἦσαν. Ἐνταῦθα δὴ ἐξαίφνης γέρανοι διεπέτοντο ὑπὲρ τῆς σκηνῆς. Ταύτας οὖν ἰδὼν εἷς τῶν φονέων ἐγέλασε καὶ εἶπεν· «ἰδοὺ οἱ τιμωροὶ τοῦ Ἰβύκου». Τῶν δὲ πλησίον καθημένων τις ἀκούσας ἀπήγγειλε τοῖς δικασταῖς· οἱ δὲ τοὺς φονεὰς ἐδέσμευσαν καὶ ὁμολογήσαντας τὸν φόνον ἐθανάτωσαν.

Πλάτων.

25.

Ἄρϊων.

α'

Ἄρϊων, ὁ Μηθυμναῖος ποιητὴς καὶ κιθαρωδός, πολλὸν χρόνον παρὰ Περιάνδρῳ, τῷ τῶν Κορινθίων τυράννῳ, διέτριπεν. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Σικελίαν

Ἄρϊων.

ἐπορεύθη εὐδοκιμήσας δ' ἐκεῖ καὶ πολλὰ χρήματα κτησάμενος, εἰς Κόρινθον ἐπεθύμησεν ἐπανελθεῖν.

Ἐπειγόμενος οὖν εἰς Κόρινθον ἐπανελθεῖν, ἐμισθώσατο ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας ναῦν Κορινθίων ναυτῶν· τοῦτοις γὰρ μᾶλλον ἢ ἄλλοις ἐπίστευεν.

Ὁ μὲν πλοῦς καλὸς ἦν, οἱ δὲ ναῦται ἐβουλεύσαντο τὰ χρή-

ματα αὐτοῦ ἀρπάσαι καὶ αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ῥῖναι. Ὁ δὲ Ἄρϊων, αἰσθόμενος τοῦτο, εἶπεν· «Ναῦται, τὸν μὲν θάνατον οὐ φεύγω, πρότερον δὲ συγχωρήσατέ μοι κεκοσμημένῳ πάσῃ τῇ σκευῇ ᾄσαι· μετὰ δὲ τοῦτο εἰς τὴν θάλασσαν καταπηδήσω». Οἱ δὲ ναῦται συνεχώρησαν αὐτῷ τοῦτο.

Κοσμησάμενος οὖν τὸ μὲν σῶμα καλοῖς ἱματίοις, τὴν δὲ κεφαλὴν στεφάνῳ, προухώρησεν εἰς τὴν πρῶραν. Οἱ δὲ

ναῦται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεῶς ἱστάμενοι ἠκροῶντο τοῦ ἐνδο-
ξοτάτου τῶν τότε ἀνδρῶν κιθαρωδοῦ.

Ἐπεὶ δ' ἐπαύσατο ᾄδων, προσενξάμενος τοῖς θεοῖς σὺν
πάσῃ τῇ σκευῇ κατεπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν.

β'

Οἱ δὲ θεοὶ δελφῖνας ἔπεμψαν αὐτῷ σωτήρας· εἷς δὲ τού-
των ἐπὶ τὰ νῶτα δεξάμενος Ἀρίονα ἀσφαλῶς ἐκόμισεν εἰς
Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς. Ἐντεῦθεν ὁ Ἀρίων πρὸς Περίαν-
δρον ἐπορεύθη· διηγήσατο δέ, τί οἱ ναῦται αὐτῷ ἠδίκησαν.
Ὁ δὲ Περίανδρος οὐ πιστεύων τοῖς λόγοις αὐτὸν ἐφύλαξεν.

Οὐ πολλῷ ὕστερον ἐκεῖνοι οἱ ναῦται εἰς Κόρινθον ὠρμί-
σαντο. Ὁ δὲ τύραννος μεταπεμψάμενος αὐτοὺς ἠρώτησε καὶ
ἄλλα καὶ εἴ τι ἤκουσαν περὶ Ἀρίονος. Τούτων δὲ εἰπόντων,
ὅτι σῶς εἴη ἐν τῇ Σικελίᾳ, μετεπέμψατο Ἀρίονα· ὁ δὲ τῇ
αὐτῇ σκευῇ, ἣ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπήδησεν, ἐκεκόσμητο. Οἱ
ναῦται θεασάμενοι αὐτὸν ἐξεπλάγησαν καὶ ὠμολόγησαν τὸ
πραχθέν· ὁ δὲ τύραννος αὐτοὺς θανάτῳ ἐξημίωσεν.

Ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν
μετὰ τοῦ Παρθενῶνος.

Γ'

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ

1.

Ἀθῆναι.

α'

Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ξηρά ἐστὶ πᾶσα, οὐκ εὐυδρος, κακῶς ἐρρουμοτομημένη διὰ τὴν ἀρχαιότητα. Αἱ μὲν πολλαὶ τῶν οἰκιῶν εὐτελεῖς εἰσιν, ὀλίγαι δὲ χρήσιμαί. Ἀπιστηθεῖη δ' ἂν, ἐξαίφνης ὑπὸ τῶν ξένων θεωρουμένη, εἰ αὐτὴ ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη τῶν Ἀθηναίων πόλις.

β'

Μετ' οὐ πολὺν δὲ πιστεύομεν ἂν τις. Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ Ὠδεῖον μὲν τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη κάλλιστον, θέατρον δ' ἀξιόλογον, μέγα καὶ θαυμαστόν.

Ἔστι δ' ἔτι Ἀθηναῖς ἱερόν, πολυτελές, ἀπόβλεπτον, ἄξιον θεᾶς, ὃ καλούμενος Παρθενών, ὑπερκείμενον τοῦ θεάτρου μεγάλην κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεωροῦσιν. Ὀλυμπίειον, ἡμιτελές μὲν, καταπληκτικὴν δ' ἔχον τὴν τῆς οἰκοδομίας ὑπογραφὴν, γενόμενον δ' ἂν βέλτιστον, εἴπερ συνετελέσθη.

Γυμνάσια δ' ἡ πόλις κέκτηται τρία, Ἀκαδήμειαν, Λύκειον, Κυνόσαργες, πάντα κατάδενδρά τε καὶ ποώδη. Ἑορταὶ δὲ παντοδαπαὶ γίνονται ἐν αὐτῇ, ψυχῆς ἀνάπαισις φιλοσόφων δὲ παντοδαπῶν σχολαὶ πολλαὶ εἰσιν, θέαι δὲ συνεχεῖς.

γ'

Τῶν δ' ἐνοικούντων οἱ μὲν εἰσιν Ἀττικοί, οἱ δ' Ἀθηναῖοι. Οἱ μὲν Ἀττικοί εἰσιν ὑπουλοὶ, συκοφαντώδεις, παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίων· οἱ δ' Ἀθηναῖοι μεγαλόψυχοι, ἅπλοῖ τοῖς τρόποις, φιλίας γνήσιοι φύλακες, δορυμεῖς τῶν τεχνῶν ἐρασταὶ καὶ θεαταὶ συνεχεῖς τυγχάνουσιν ὄντες.

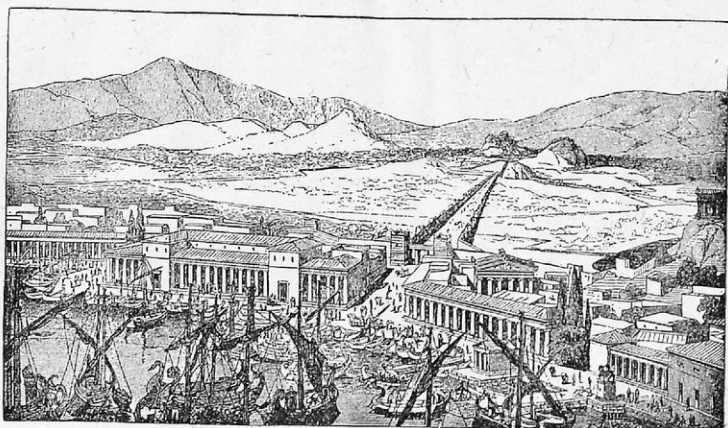
δ'

Τὸ καθόλου δ' ὅσον αἱ λοιπαὶ πόλεις πρὸς ἡδονὴν καὶ βίου διόρθωσιν τῶν ἀγρῶν διαφέρουσιν, τοσοῦτον τῶν λοιπῶν πόλεων ἢ τῶν Ἀθηναίων παραλλάττει.

2.

Πειραιεύς.

Κατὰ μέσσην τὴν πλευρὰν τῆς Ἀττικῆς, τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Ἰσθμοῦ καθήκουσαν, ὃ Πειραιεύς ἐστι, τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπίνειον. Τὸ μὲν παλαιὸν Φάληρον τοῖς Ἀθηναίοις ἐπίνειον ἦν. Θεμιστοκλῆς δέ, ὡς ἤρξε, τὸν Πειραιᾶ αὐτοῖς ἐπίνειον εἶναι κατεσκευάσατο· οὗτος γὰρ τοῖς τε πλέουσιν

Ὁ Πειραιεύς ὡς εἶχε τὸ πάλαι.

ἐπιτηδειότερος ἦν καὶ λιμένας τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς τοῦ Φαλη-
ροῦ εἶχεν.

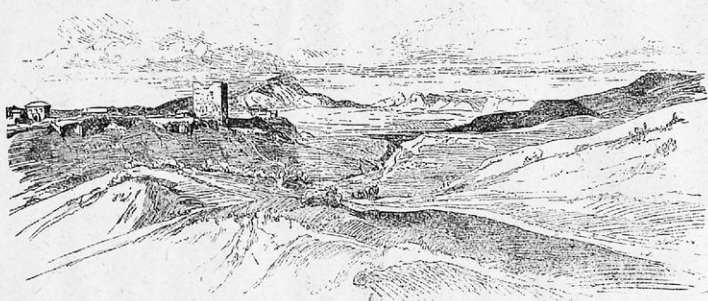
Ἡ πόλις κέκμηται κατασκευὰς καλὰς, στοὰς, ἀγορὰν
ἀξιόλογον καὶ ἱερὰ· θεὰς δ' ἄξιον τῶν ἐν τῇ πόλει μάλιστα
ἱερόν ἐστιν Ἀθηνᾶς καὶ Διός, ὧν τὰ ἀγάλματα ἀμφοτέρω
χαλκοῦν ἔχει δὲ ὁ μὲν Ζεὺς σκῆπτρον, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ δόρυ.

3.

Θ ἡ β α ι .

α'

Ἡ τῶν Θηβαίων πόλις ἐν μέσῳ μὲν τῆς τῶν Βοιωτῶν
κεῖται χώρας, τὴν περίμετρον ἔχουσα σταδίων ἑβδομήκοντα,
πᾶσα δ' ὁμαλή ἐστίν, στρογγύλῃ μὲν τῷ σχήματι, τῇ χρῴᾳ δὲ
μελάγγειος. Ἀρχαία μὲν οὖσα καινῶς ἐστὶν ἐρρυμοτομημένη
διὰ τὸ τρεῖς ἥδη, ὥς φασιν αἱ ἱστορίαι, κατεσκάφθαι.

Θ ἡ β α ι
ἀριστερῇ ἡ Καδμεία.

β'

Καὶ ἵπποτρόφος δὲ ἀγαθὴ ἐστὶν· κάθυδρος δ' οὔσα πᾶσα
χλωρὰ τε καὶ γεώλοφος, κηπεύματα ἔχει πλεῖστα τῶν ἐν
Ἑλλάδι πόλεων. Καὶ γὰρ ποταμοὶ ῥέουσι δι' αὐτῆς δύο τὸ
ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδῖον πᾶν ἀρδεύοντες· φέρεται δὲ καὶ
ἀπὸ τῆς Καδμείας ὕδωρ ἀφανές, διὰ σωλῆνων ἀγόμενον,
ὑπὸ Κάδμου τὸ παλαιόν, ὡς λέγουσιν, κατεσκευασμένον.

γ'

Ἐνθερίσαι μὲν οὖν ἡ πόλις βελτίστη ἐστὶ· τό τε γὰρ ὕδωρ
πολὺ ἔχει καὶ ψυχρὸν καὶ κήπους· ἔστι δ' εὐήνεμος ἔτι καὶ
χλωρὴν ἔχουσα τὴν πρόσοψιν, εὐόπωρός τε καὶ τοῖς θερι-
νοῖς ὠνίοις ἀφθονος. Ἀξύλος δὲ ἐστὶ καὶ ἐγχειμάσαι χειρί-
στη διὰ τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ πνεύματα· καὶ γὰρ νίφε-
ται καὶ πηλὸν ἔχει πολύν. Ἡ μὲν οὖν πόλις τοιαύτη.

δ'

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες, μεγάλωνυχτοι μὲν καὶ θαυμαστοὶ ταῖς
κατὰ τὸν βίον εὐελπιστίαις εἰσίν, θρασεῖς δὲ καὶ ὑπερήφανοι,

ἀδιάφοροι πρὸς πάντα ξένον καὶ δημότην, καταφρονηταὶ παντὸς δικαίου, τὰ ἀμφισβητούμενα τῶν συναλλαγμάτων οὐ λόγῳ λύοντες, τὴν δὲ ἐκ τοῦ θράσους καὶ τῶν χειρῶν προσάγοντες βίαν. Διατρέχουσι δέ τινες ἐν αὐτοῖς ἀξιόλογοι, μεγαλόψυχοι, πάσης ἄξιοι φιλίας.

Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τοῖς μεγέθεσι, ἰσχυραῖς, ῥυθμοῖς εὐσχημονέσταιται τε καὶ εὐπρεπέσταιται εἰσι τῶν ἐν Ἑλλάδι γυναικῶν. Τὸ τῶν ἱματίων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε δοκεῖν πᾶν τὸ πρόσωπον προσωπιδίῳ κατελῆφθαι. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ διαφαίνονται μόνον, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ προσώπου κατέχεται τοῖς ἱματίοις· φοροῦσι δ' αὐτὰ πᾶσαι λευκά. Τὸ δὲ τρίχωμά ἐστι ξανθόν, ἀναδεδεμένον μέχρι τῆς κορυφῆς, ὃ δὲ καλεῖται ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων λαμπάδιον. Τὸ δὲ ὑπόδημά ἐστι λιτόν, οὐ βαθύ, φοινικοῦν δὲ τῇ χροῇ καὶ ταπεινόν. Καὶ ἡ φωνὴ δ' αὐτῶν ἐστιν ἐπίχαρις, τῶν δ' ἀνδρῶν ἀτερπῆς καὶ βαρεῖα.

4.

Χ α λ κ ι ς .

α'

Ἡ τῶν Χαλκιδέων πόλις γεώλοφός ἐστι πᾶσα καὶ σύσκιος, ὕδατα ἔχουσα τὰ μὲν πολλὰ ἄλυκά, ἐν δὲ ὕγεινόν καὶ ψυχρόν, τὸ ἀπὸ τῆς κρήνης τῆς καλουμένης Ἀρεθούσης ῥέον, ὃ ἱκανόν ἐστι πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν.

β'

Καὶ τὰς κοινὰς δὲ κατασκευὰς ἐξόχους ἡ πόλις κέκτηται, γυμνάσια, στοάς, ἱερὰ, θέατρα, γραφάς, ἀνδριάντας καὶ ἀγορὰν κειμένην πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρεῖας ἀνυπερβλήτως. Παρ' αὐτὰ γὰρ τὰ τοῦ λιμένος τεῖχη ἢ κατὰ τὸ

ἐμπόριόν ἐστι πύλη, ταύτης δ' ἔχεται ἡ ἀγορὰ πλατεῖά τε οὔσα καὶ στοαῖς τρισὶ συνειλημμένη.

γ'

Ἐγγὺς οὖν τῆς ἀγορᾶς τοῦ λιμένος κειμένου καὶ ταχείας τῆς ἐκ τῶν πλοίων γιγνομένης τῶν φορτίων ἐκκομιδῆς, πολὺ τὸ καταπλέον ἐστὶ πλῆθος εἰς τὸ ἐμπόριον. Καὶ γὰρ ὁ Εὐρώπος διπλὸν ἔχων τὸν εἴσπλουν ἐφέλκεται τὸν ἔμπορον εἰς τὴν πόλιν. Ἡ δὲ χώρα πᾶσα αὐτῶν ἐλαιόφυτος· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ θάλασσα.

δ'

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες φιλομαθεῖς τε καὶ φιλαπόδημοί εἰσι. Τὰ δὲ προσπίπτοντα αὐτοῖς δυσχερῇ γενναίως φέρουσι.

5.

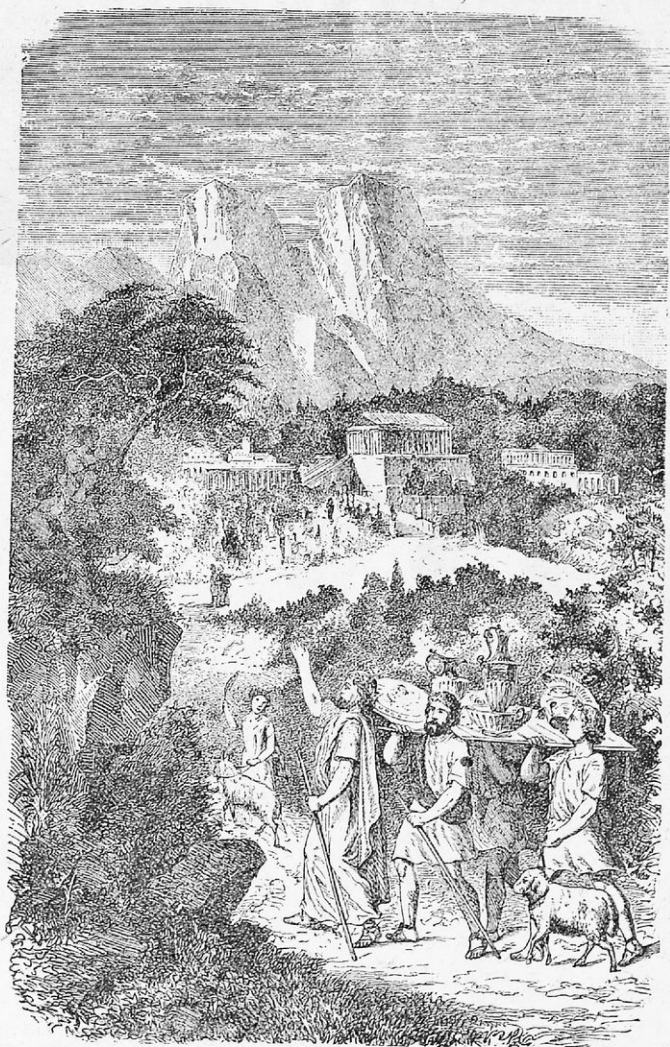
Δελφοί.

α'

Ἐν τῇ Φωκίδι ὁ Παρνασσός ἐστι τῶν δὲ πλευρῶν τούτου τὸ μὲν πρὸς δύσιν κατέχουσι Δοκροί τε οἱ Ὀζόλαι καὶ τινες τῶν Δωριέων καὶ Αἰτωλοί, τὸ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νότιον οἱ Δελφοί, πετρῶδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς Δυκώρεια, ἐφ' οὗ τόπον πρότερον ἵδρυντο οἱ Δελφοὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ· νῦν δ' ἐπ' αὐτῷ οἰκοῦσι περὶ τὴν κρήνην τὴν Κασταλίαν.

β'

Ἐν τῷ προνάῳ τοῦ Δελφικοῦ ἱεροῦ γεγραμμένα ἐστὶ τὰ ἀδόμενα Γνώθι σαυτὸν καὶ Μηδὲν ἄγαν· θεάσαιο δ' ἂν ἐνταῦθα καὶ εἰκόνα Ὀμήρου χαλκῇ ἐπὶ στήλῃ. Ἐν δὲ τῷ ναῷ πεποιήται Ποσειδῶνος βωμός, ὅτι τὸ μαντεῖον τὸ ἀρ-

Προσκυνηταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν.

χαιότατον κτῆμα ἦν καὶ Ποσειδῶνος. Ἔστηκε δὲ καὶ ἀγάλματα Μοιρῶν, Διὸς καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐν δὲ τῷ ἐσωτάτῳ τοῦ ναοῦ, εἰς ὃ ὀλίγοι δύνανται εἰσιέναι, καὶ χρυσοῦν Ἀπόλλωνος ἕτερον ἀγαλμὰ ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ μαντεῖον.

γ'

Τὸ δὲ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον κατὰ βάθος ἐστὶν οὐ μάλα εὐρύστομον· ἀναφέρεται δ' ἐκ τοῦ ἄντρον πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν, τοῦ δὲ στομίου ὑπέρκειται τρίπους ὑψηλός, ἐφ' ὃν ἡ Πηνθία ἀναβαίνουσα δέχεται τὸ πνεῦμα καὶ ἀποθεσπίζει ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα.

6.

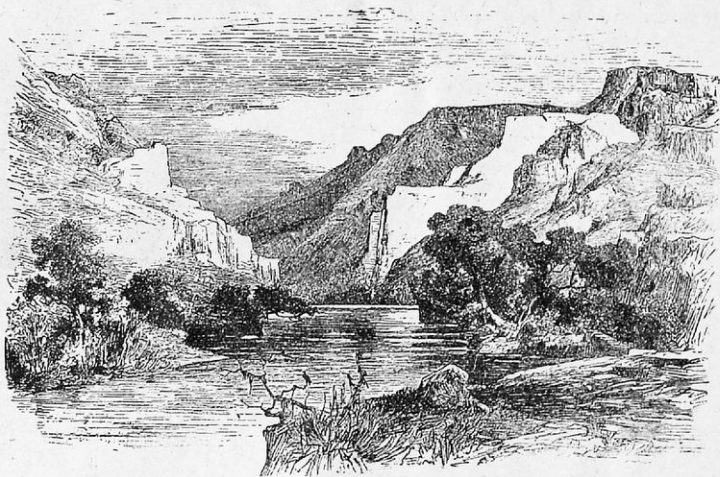
Ἱππιος Κολωνός.

Οὐ πρόσω τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐγγὺς τῆς Ἀκαδημείας ὁ Ἱππιος Κολωνός ἐστιν· ἐνταῦθα ἦν ἡ Σοφοκλέους, τοῦ τραγωδοποιοῦ, πατρίς· οὗτος τὸν Ἱππιον Κολωνὸν ἐν τῇ τραγωδίᾳ, ἣ καλεῖται «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ», ὧδε ἐγκωμιάζει.

Ὡ κάλλιστον ἄλσος· οὐδαμοῦ ἡ γῆ πλείονας ἐλαίας καὶ δάφνας καὶ σταφυλὰς τρέφει· αἶψα γὰρ πηγαὶ καὶ Κηφισὸς ποταμὸς τὴν γῆν ἄρδει. Ποῦ δὲ ἥδιον καὶ χαριέστερον κρόκος καὶ νάρκισσος καὶ ἄλλα ἀνθὴ εὐωδιάζει; Αἱ δὲ δξύφωνοι ἀηδόνες ἕαρος ἐνταῦθα κάλλιστα ἄδουσι θαμίζουσαι εἰς χλοερὰς κοιλάδας.

Πολλάκις οἱ ἄνω θεοὶ ἐν τῷ ἄλσει διατρίβουσιν· αἱ Μοῦσαι, χαριέστατα ἄδουσαι, ἐνταῦθα χορεύουσιν· Ποσειδῶν ὁ Ἱππιος καὶ Ἀθηναῖα βωμὸν ἔχουσιν· ἐστὶ δὲ καὶ ἱερὸς τόπος, πάντως ἄβατος τοῖς θνητοῖς, ἡ πρὸς τοὺς κάτω θεοὺς εἴσοδος.

Οἱ δὲ τοῦ Κολωνοῦ οἰκήτορες εὖ πράττουσιν· οὐδαμοῦ γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἄμεινον πράττουσιν ἢ ἐνθα οἱ θεοὶ ἱερὰ ἔχουσιν.

Τὰ Τέμπη.

7.

Τὰ Τέμπη.

α'

Τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θεσσαλικά χώρος ἐστὶ μεταξὺν κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὀρη δὲ ταῦτά ἐστιν ὑπερύψηλα καὶ οἷον ὑπὸ τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον περιέχει χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τεσσαράκοντα διήκει σταδίους, τὸ δὲ πλάτος τῇ μὲν ἐστὶ πλέθρον, τῇ δὲ καὶ μειζον ὀλίγω.

β'

Ῥεῖ δὲ διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ Πηνειὸς ποταμός· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀνακοινοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῷ καὶ ποιοῦσιν αὐτὸν μέγαν.

Διὰ μέσον δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ἔρχεται, ῥέων σχολῇ καὶ πρῶως ἐλαίου δίκην, πολλὴ δὲ κατ' αὐτοῦ σκιά

ἐκ τῶν παραπεφυκόντων δένδρων καὶ τῶν ἐξηρημένων κλάδων γίγνεται, καὶ ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας προήκουσα ἀπείργει τὰς ἡλίου ἀκτῖνας καὶ παρέχει τοῖς πλέουσι πλεῖν κατὰ ψυχρός.

γ'

Διατριβὰς δ' ἔχει ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως. Κισσὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος τέθηλε καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπέλων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ δένδρα ἀνέρπει καὶ συμφύεται αὐτοῖς, πολλή δὲ σμίλαξ πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει καὶ ἐπισκιάζει τὴν πέτραν καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολανθάνει, ὁρᾶται δὲ χλοάζον πᾶν καὶ μεγάλη ἐστὶν ὀφθαλμῶν τέρσις.

Ἐν δὲ τοῖς κατωτέρω ἄλσῃ τέ ἐστι ποικίλα, ἐν ᾧρα θέρους καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἥδιστα ὄντα.

Διαρρέουσι δὲ καὶ κρῆναι συχναί, ὧν τὰ ὕδατα ψυχρὰ καὶ πίνειν ἥδιστα ἐστὶ καὶ τοῖς λονομένοις εἰς ὑγίειαν συμβάλλεται.

Ἄιδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλη διεσπαρμένοι καὶ τέρπουσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς, διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον τῶν ὁδοιπόρων ἀφανίζοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1.

Φιλόκωμος Ἀστύλλω χαίρειν.

Οὐπόποτε εἰς ἄστυ καταβὰς οὐδὲ γινώσκων, ὅ,τι ποτε ἔστιν ἡ λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ἐν ἐνὶ περιβόλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τᾶλλα, ὅσα διαφέρει πόλις ἀγροικίας, μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστυδε γενήσεται, ἐλθὲ ἀπάξων νῦν καὶ μέ. Καὶ γὰρ ἔγωγε ὀρέγομαι τοῦ πλέον τι μαθεῖν. Ἔρρωσο!

2.

Κωμάρχης Εὐχαίτη χαίρειν.

Ἡ ὤς ἡ παρ' ἐμοὶ ἀρτίως τέτοκε, καὶ ἔχω δελφάκων ἀφθονίαν γρύζουσι δὲ μάλ' ἀηδές, ἀλλ' ἐδώδιμοι. Πέμπω οὖν καὶ σοὶ δύο τούτων ἔχειν οὔτε γὰρ πάντας οἷός τέ εἰμι τρέφειν, τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν, καὶ ἅμα τοῖς φίλοις μεταδιδόναι τοὺς ἐν περιουσίαις ὄντας πρέπον ἐστὶν ἀγροικικῇ ἐπιεικείᾳ· ἡ φιλιότης γὰρ γῇ ἡμᾶς τοὺς ἐαυτῆς τροφίμους ἀπλοῖκούς καὶ φιλαλλήλους ἀνεθρέψατο. Ἔρρωσο!

3.

Ἀμνίων Φιλομόσχῳ χαίρειν.

Ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα ἀπέκειρε τὰ λήϊα ἡμῶν, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὠνεῖσθαι δὲ ἐπακτοὺς πυρροὺς οὐχ

οἷόν τε ἡμῖν διὰ σπάνιν κερμάτων. Ἔστι δέ σοι, ὡς ἀκούω, τῆς πέρυσιν εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ἵνα δύνωμαι σφῆζεσθαι αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά. Καρπῶν δ' εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν. Μὴ δὴ περιίδῃς ἀγαθοὺς γείτονας ἐν δεινοῖς καιροῖς φθειρομένους.

4.

Θαλλίσκος Πετραίῳ χαίρειν.

Αὐχμὸς νῦν ἐστὶ οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται· δεῖ δ' ἐπομβρίας. Αὐτὸ γὰρ τὸ κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι διψῆν τὰς ἀρούρας. Μάτην δέ, ὡς ἔοικεν, ἐθύσαμεν Διὶ τῷ Υετίῳ, εἰ καὶ ἐξ ἀμίλλης ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες, καί, ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἢ περιουσίας εἶχε, συνεισηγέκαμεν, ὁ μὲν κριόν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ κάπρον, ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους· ταῦρον δὲ οὐδεὶς ἔθυσεν· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκημάτων ἡμῖν ἐστὶ τὴν λεπτόγεων Ἀιτικὴν οἰκοῦσιν. Ἄλλ' οὐδὲν ὄφελος τῶν δαπανημάτων· ἔοικε γὰρ πρὸς ἐτέροις ἔθνεσιν ὁ Ζεὺς ὢν τῶν ἐνθάδε ἀμελεῖν.

5.

Πρατίνας Μεγαλοτέλει χαίρειν.

Ὀχληρὸς ἦν ἡμῖν ὁ στρατιώτης, ὀχληρὸς. Ἐπεὶ γὰρ ἦκε δείλης ὀψίας καὶ κατήχθη οὐ κατὰ τύχην ἀγαθὴν εἰς ἡμᾶς, οὐκ ἐπαύσατο ἐνοχλῶν τοῖς διηγήμασι, φάλαγγας καὶ σαρίσσας καὶ καταπέλτας καὶ γέρρα ὀνομάζων· καὶ νῦν μὲν ὡς ἀνέτρεψε τοὺς Θοῤᾳκας, τὸν ἡγεμόνα βαλὼν μεσαγκύλω, νῦν δὲ ὡς κοντῷ διαπείρας τὸν Ἀρμένιον ἐφόνευσεν· ἐπὶ πᾶσί τε αἰχμαλώτους παρήγε καὶ ἐδείκνυ γυναικας, ἃς ἔλεγεν ἐκ τῆς λείας ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἀριστείας αὐτῷ γέρας δεδό-

σθαι. Τῷ δ' ἐγὼ πληρώσας κύλικα εὐμεγέθη φλυαρίας φάρμακον ὥρεγον, ὃ δὲ καὶ ταύτην καὶ πλείονας ἐπὶ ταύτῃ ἐκπιὼν οὐκ ἐπαύσατο τῆς ἀδολεσχίας. Ἔρρωσο!

6.

Εὐδῖος Φιλοσκάφῳ χαίρειν.

Σήμερον χρηστὴ ἡμῖν γαλήνη ἐστόρεσε τὴν θάλασσαν. Ὡς γὰρ τρίτην ταύτην ἡμέραν λάβρως κατὰ τοῦ πελάγους ἐπέπνει ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων ὁ βορρᾶς, καὶ ἔφρισε μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξήνθει, ἀργία παντελὴς ἦν· καὶ τὰ παρὰ τὰς ἀκτὰς καταλαβόντες καλύβια ὀλίγα ἐξυλισάμεθα κομμάτια, ὅσα οἱ ναυπηγοὶ πρώην ἐκ τῶν δρυῶν, ὡς ἐξέτεμον, κατέλιπον, καὶ ἐκ τούτων πῦρ ἀνάφαντες τὸ δριμὺ ψῦχος παρεμυθούμεθα.

Τετάρτη δὲ αὕτη ἐπελθοῦσα ἀλκυνόνις, ὥς οἶμαι, ἡμέρα—ἔστι γὰρ τοῦτο τῇ αἰθρία τεκμήρασθαι—πλοῦτον ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἔδειξεν. Ὡς γὰρ ὥφθη μὲν ὁ ἥλιος, πρώτη δὲ ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαγος ἀπέστειλε, τὸ ἄρτι ἀνελκυσθὲν σκαφίδιον σπονδῇ κατεσύραμεν, εἴτα ἐνθέμενοι τὰ δίκτυα ἔργον εἰχόμεθα. Μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς χαλάσαντες, πληθὺς ἰχθύων ἐξειγκύσαμεν· μικροῦ ἐδέησε καὶ τοὺς φελλοὺς κατασῶραι τὸ δίκτυον ἐξωγκωμένον.

Εὐθὺς οὖν ὀψῶναι προσῆλθον, καὶ τὰς ἀοίσλλας ἐπωμίους ἀνελόμενοι καὶ τὰς σπυρίδας ἐκατέρωθεν ἐξαρτήσαντες καὶ καταβαλόντες τὰργύριον ἄστνδ' ἐκ Φαλήρου ἠπείγοντο. Πᾶσι δὲ τούτοις ἠρξάμεν ἡμεῖς καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς παιδίοις ὄγκον οὐκ ὀλίγον τῶν λεπτοτέρων ἰχθύων. Ἔρρωσο!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α' ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

1.

Οὐρανὸς καὶ Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν.

α'

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμον· λαβὼν δὲ γυναῖκα Γῆν ἐγέννησε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, οἳ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέρβλητοι ἦσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες.

Μετὰ τούτους δὲ Κύκλωπας ἐγέννησεν, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Ἀλλὰ τούτους, βουλομένους τῆς ἀρχῆς τὸν πατέρα στερεῖν, Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρταρον ἔρριπεν. Ἐγέννησε δὲ αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας.

β'

Ἀγανακτοῦσα δὲ ἡ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ξιφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί· οἳ δὲ ἐπιτίθενται αὐτῷ καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλόντες τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀδελφούς ἀνήγαγον καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ τῷ ἀδελφῷ παρέδοσαν.

2.

Κρόνος καὶ Ῥέα καὶ τέκνα αὐτῶν.

Κρόνος λαβὼν τὴν ἀρχὴν τοὺς μὲν ἀδελφούς δῆσας ἐν τῷ Ταρτάρῳ καθεῖρξεν· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ καὶ αὐτὸν τῆς

Ἡ Ῥέα δίδει τῷ Κρόνῳ
τὸν ἐσπαργανωμένον λίθον.

ἀρχῆς ἐκβάλωσιν· τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥεαν γυναῖκα λαβὼν, ἐπειδὴ Γῇ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ ἰδίου παιδὸς τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆσεν, κατέπινε τὰ ἐξ αὐτῆς γεννώμενα.

Ὅργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίγνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγα-
νεν, τίκει δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία. Καὶ τοῦτον μὲν ἔδωκε τοῖς Κού-

ρησιν, ἵνα τρέφουσιν, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ.

Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

3.

Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας.

Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὃφ' οὗ

καῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπειεν. Μετὰ τοῦτον Ζεὺς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐπολέμησεν. Τιτᾶνες γὰρ αὖθις ἀνηγμένοι εἰς τὸ φῶς ὑπὸ Κρόνου ἦσαν.

Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐναντούς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, ἐὰν τοὺς καταταρταρωθέντας Κύκλωπας καὶ Ἑκατόγχειρας ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν τὰ δεσμὰ αὐτῶν Κάμπην ἀποκτείνας ἔλυσεν. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν ἔδοσαν ἀστραπὴν καὶ βροντὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνῆν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς Ἑκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας.

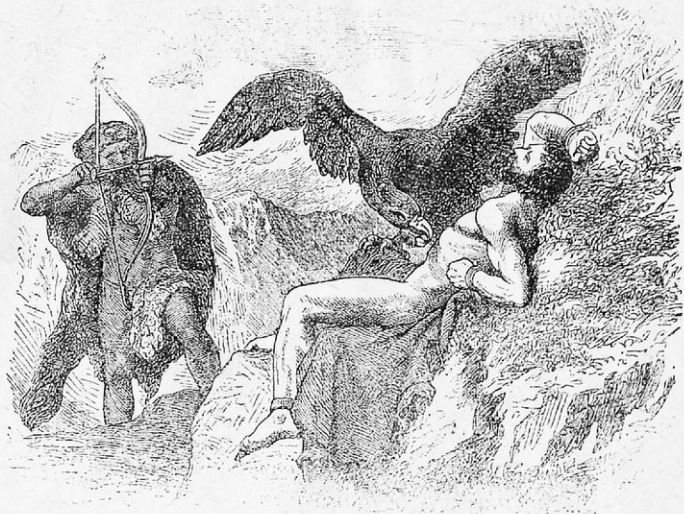
Αὐτοὶ δὲ μετὰ τοῦτο διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄιδου.

Β' ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1.

Προμηθεύς.

Προμηθεύς, τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους ἔπλασε. Βουλόμενος δὲ καὶ βίον αὐτοῖς ῥάονα παρασκευάσαι ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρᾳ Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Ἐπεὶ δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ δῆσαι ἐν τῷ Κανκάσῳ ὄρει. Τοῦτο δὲ Σκυνθικὸν ὄρος ἐστίν. Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν αἰετὸς ἐπιπετόμενος κατήσθιε τὸ ἥπαρ αὐτοῦ αὐξανόμενον διὰ νυκτός, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

Ὁ Ἡρακλῆς λύει τὸν Προμηθεά.

2.

Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

α

Προμηθέως παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῆς Φθίας λαμβάνει γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς διαφθείρειν τὸ ἀσεβὲς ἀνθρώπων γένος ἐβούλετο, ὁ Δευκαλίων κατεσκεύασε λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος εἰς ταύτην μετὰ τῆς Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δὲ πολὺ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους.

Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας τῷ Παροῦσῳ προσίσχει κάκεϊ, τῶν ὄμβρων πανσαμένων, ἐκβὰς θύει Δί.

β'

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλεται. Ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, λίθους αἶρων ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλεν καὶ οὓς μὲν ἔβαλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ ἡ Πύρρα, γυναῖκες.

3.

Ἑλλήν καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Δευκαλίωνι μὲν ἐκ Πύρρας παῖς γίγνεται Ἑλλήν, Ἑλληνὶ δὲ ἐκ νύμφης γίνονται Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος. Καὶ Ξοῦθος μὲν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεοῦσης τῆς Ἑρεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες ὀνομάζονται. Δῶρος δὲ, τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριᾶς ὠνόμασεν. Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολέας προσηγόρευσεν.

Γ' ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

Φριξὸς καὶ Ἑλλή.

Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας ἐβασίλευσε τῆς Βοιωτίας. Γίνονται δὲ αὐτοῦ καὶ Νεφέλης παῖς μὲν Φριξὸς, θυγάτηρ δὲ Ἑλλή. Ἐπειτα δὲ αὐτῆς λαμβάνει γυναῖκα τὴν Ἰνώ.

Ἡ δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης παισὶν ἐπιβουλεύουσα ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φεγγεῖν. Αὗται δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον. Γῇ δέ, πεφρυγμένους καρποὺς δεχομένη, καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἔφερεν.

Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυν-
θάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνῶ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε
λέγειν ὥς εἴη κεχρησμένον παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν
σφαγῇ Διὶ Φρῖξος.

Φρῖξος καὶ Ἑλλη.

Τοῦτο ἀκούσας Ἀ-
θάμας, συναναγκαζό-
μενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν
οἰκούντων, τῷ βωμῷ
παρέσθησε Φρῖξον.

Ἡ δὲ Νεφέλη αὐ-
τὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς
ἀνῆρπασε καὶ χρυσό-
μαλλον κριὸν ἔδωκεν,
ἐφ' οὗ φερόμενοι δι'
οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβη-
σαν καὶ θάλασσαν.

Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ
τὴν μεταξὺ τῆς Χερ-
ρονήσου καὶ τοῦ Σι-

γείου θάλασσαν, ὀλισθάνει ἡ Ἑλλη εἰς τὸν πόντον τὸν ἀπὶ
ἐκείνης Ἑλλήσποντον καλούμενον.

Φρῖξος δὲ ἔρχεται εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν,
καὶ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύσας τὸ τούτου δέρμα τῷ
Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ ἐν Ἀρεῶς ἄλσει ἀνάπτει ἐκ
δρυός. Ἐφρουρεῖτο δὲ τὸ δέρμα ὑπὸ δράκοντος αὐπνου.

2.

Οἱ Ἀργοναῦται καὶ ὁ μάντις Φινεύς.

Ἐπὶ τοῦτο τὸ δέρμα πεμπόμενος Ἰάσων ὑπὸ Πελίου,
τοῦ τῆς Ἰωλκοῦ βασιλέως, Ἀργον παρεκάλεσε τὸν Φρῖξον

καὶ οὗτος, Ἀθηναῖς συνεργαζομένης, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασεν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην Ἀργώ. Ἐπεὶ δ' ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, ἐρωτῶντι Ἰάσονι ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψεν, ἀθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

Οὗτοι δὲ οἱ καλούμενοι Ἀργοναῦται ἀναγόμενοι ἐλαύνουσιν εἰς τὴν Μυσίαν ἀπὸ δὲ τῆς Μυ-

σίας ἦλθον εἰς τὴν Θράκην, ἔνθα ὤκει Φινεὺς μάντις, ὃν τυφλωθῆναί φασιν ὑπὸ θεῶν, ὅτι ἀκόντων αὐτῶν προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα· ἔπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.

Αὗται πιερωταὶ οὔσαι, ἐπειδὴ αὐτῷ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ ἰοῦρανοῦ καταπετόμεναι τὴν τροφὴν ἀνήρπαζον. Θεασά-

Ναυπήγησις τῆς Ἀργοῦς.

Ὁ Ζήτης καὶ ὁ Κάλαις διώκουσι τὰς Ἀρπυίας.

μενοι δὲ ταύτας οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πιερωτοί, σπασάμενοι τὰ ἔξοφα δι' ἄερος ἐδίωκον.

3.

Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων.

Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεύς ἐμήνυσε τοῖς Ἀργοναύταις τὸν πλοῦν τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων. Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες ὑπερμεγέθεις πέτραι, συγκρουόμεναι δὲ πρὸς ἀλλήλας ὑπὸ τῆς τῶν ἀνέμων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πέλειαν διὰ τῶν πετρῶν καί, ἐὰν μὲν ταύτην ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν ἀφόβως, ἐὰν δ' ἀπολομένην, μὴ βιάζεσθαι τὸν πλοῦν.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀργοναῦται ἀνήγοντο καί, ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιασιν ἐκ τῆς πρόωρας τῆς Ἀργούς πέλειαν. Τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς αἱ πέτραι συμπίπτουσαι ἀπέκοψαν.

Ἐπιτηρήσαντες οὖν ἀναχωρούσας τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διήλθον καὶ μόνα τὰ ἄκρα τῆς νεῶς περιεκόπη. Αἱ δὲ Συμπληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἔστησαν.

4.

Ἰάσων καὶ Μήδεια.

α'

Διαπλεύσαντες δὲ τὸν πόντον, τὸν τότε ἄξειον καλούμενον, οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ τὸν Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστι γῆς.

Ὁρμισθείσης δὲ τῆς νεῶς, Ἰάσων ἦκε πρὸς τὸν Αἰήτην, τὸν βασιλέα ταύτης τῆς χώρας, καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ τοῦ Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέσμα αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους ἀναξεύξη. Ἦσαν δὲ ἄγριοι οὗτοι, μεγέθει διαφέροντες, καὶ χαλκοῦς μὲν εἶχον τοὺς πόδας, πῦρ δ' ἐκ στομάτων ἐφύσων.

Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπεῖρειν τοὺς δράκον-
τος ὀδόντας· εἶχε γὰρ τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἔσπειρεν
ἐν Θήβαις.

β'

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύ-
ρους ἀναζευῆαι, Μήδεια, ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμα-
κίς, συμπράξειν αὐτῷ ἐπηγγεί-
λατο, ἐὰν ὁμόσῃ αὐτὴν ἔξειν γυ-
ναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄξειν.

Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος φάρ-
μακον ἔδωκεν, ᾧ ἐκέλευσεν αὐτὸν
χρῆσθαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ
καὶ τὸ σῶμα. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ,
σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ
γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύσεσθαι
ὥπλισμένους· τούτους, ἔλεγεν, ἐὰν
ἄνδρους θεάσῃται, βάλλειν εἰς
μέσον λίθους ἅπωνεν, διὰ δὲ
ὕπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλ-
λήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

γ'

Ἰάσων οὖν ταῦτα ποιήσας τοὺς
τε ταύρους ἀνέζευξε καὶ τοὺς ἄν-
δρας ἀπέκτεινεν. Αἰήτης δ' οὐκ
ἐδίδου τὸ δέσμα, ἀλλ' ἐβούλετο τὴν τε Ἀργὴν κατακαῦσαι
καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς ναύτας. Μήδεια δὲ νυκτὸς τὸν φυλάσ-
σοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις μετ' Ἰάσονος
τὸ δέσμα ἀφείλετο, καὶ ἐπὶ τὴν ναῦν κομίσαντες αὐτὸ ἀπέ-
πλευσαν ἄγοντες καὶ Ἄφρυτον τὸν Μηδείας ἀδελφόν.

Αἰήτης δ' αἰσθόμενος τὰ γενόμενα ὥρμησε διώκειν τὴν

Μήδεια

ναῦν. Μήδεια δὲ ἰδοῦσα αὐτὸν πλησίον ὄντα φρονεῦει τὸ παιδίον καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ διασπείρει εἰς θάλασσαν. Συλλέγων οὖν ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέρησεν.

Ὁ δὲ Ἰάσων, κατελθὼν εἰς τὴν Ἰωλκόν, τὸ μὲν δέρμα ἔδωκε τῷ Πελία, τὴν δὲ ναῦν εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας ἀνέθηκε τῷ Ποσειδῶνι.

δ'

Μετὰ τοῦτο Ἰάσων καὶ Μήδεια εἰς Κόρινθον ἦλθον καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες. Εἶτα δὲ Ἰάσων, Γλαύκην τὴν τοῦ Κρέοντος λαβὼν γυναῖκα, ἀπεπέμψατο τὴν Μήδειαν. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, ἀπέκτεινε καὶ λαβοῦσα παρ' Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου ἔφυγεν.

Δ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1.

Ὁ Περσεὺς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης.

Περσεῖ τῷ Διὸς καὶ Δανάης ἐπέταξε Πολυδέκτης τὴν Μεδούσης κεφαλὴν κομίζειν, ἣ μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητή. Εἶχον δ' αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιπεπλεγμένας δράκουσιν, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὥς συῶν καὶ χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσᾶς· τοὺς δὲ ἰδόντας αὐτὰς λίθους ἐποίουν.

Περσεὺς δέ, λαβὼν παρὰ τῶν Γραιῶν τὴν κυνῆν, ἣν ἐπιθέμενος αὐτὸς μὲν, οὓς ἤθελεν, ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δ' οὐχ ἑωρᾶτο, ἦκε παρὰ τὰς Γοργόνας καὶ κατέλαβε κοιμωμένας.

Ὁ Περσεὺς ἐπὶ τοῦ Πηγάσου.

Ἐπιστάς οὖν, βλέπων εἰς τὴν ἀσπίδα χαλκῇν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργοῦς ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν ἀπομηθείσης δὲ ταύτης ἐξεπήδησεν ἐκ τῆς Γοργοῦς Πήγασος, πτηνὸς ἵππος. Περσεὺς μὲν οὖν λαβὼν τὴν κεφαλὴν καὶ ἱππεύσας Πηγάσῳ ἀπεχώρει.

Αἱ δὲ Γοργόνες ἀναστᾶσαι τὸν Περσεά ἐδίωκον καὶ ἰδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κνηνὴν ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

Ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης.

2.

Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

α'

Ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὗρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδα παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κήτει, ὃ ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψεν. Κασσιόπεια γάρ ἡ Κηφέως γυνὴ Νηρεῖοι περὶ κάλλους ἤρισε καὶ πασῶν εἶναι κρείττων ἐκαυχήσατο· ὅθεν αἱ Νηρείδες ἐμήνισαν καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμυνράν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος.

Τοῦ δὲ θεοῦ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιόπειας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κήτει βορά, ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν τὴν θυγατέρα πέτρα προσέδωκε. Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς ἀπέκτεινε τὸ κῆτος καὶ τὴν Ἀνδρομέδα λύσας ἔλαβε γυναῖκα.

β'

Ἐλθόντι δ' εἰς Ἀργὸς Περσεὺς ἐγένοντο ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες Ἀλκαῖος καὶ Σθένελος καὶ Ἡλεκτρύων. Ἀλκαίου μὲν παῖς ἐγένετο Ἀμφιτρύων, Ἡλεκτρώωνος δὲ θυγάτηρ Ἀλκμήνη. Σθενέλου δὲ καὶ Νικίπης τῆς Πέλοπος Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη τὸν ἀπὸ Περσέως γεννηθσόμενον τότε βασιλεύσειν Μυκηνῶν. Ἡρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εἰλείθυιαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπέχειν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκεύασε γεννηθῆναι πρότερον.

3.

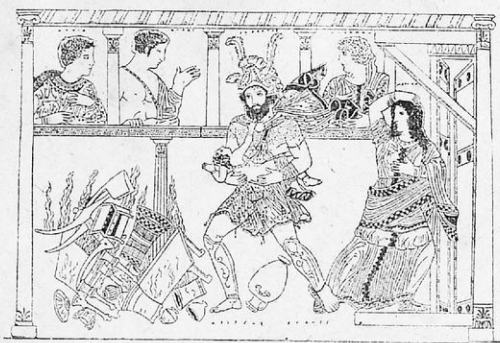
Ἡ ρ α κ λ ῆ ς.

α'

Γέννησις Ἡρακλέους. Παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία αὐτοῦ.

Ἀλκμήνη οὖν δύο ἔτεκε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, Ἀμφιτρύωνι δὲ Ἴφικλέα. Τοῦ δὲ Ἡρακλέους παιδὸς ὄντος ὀκταμηνηαίου, δύο δράκοντας Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψεν, ὥς διαφθεροῦντας τὸ βρέφος. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶ διέφθειρεν αὐτούς.

Νεανίας δὲ ἐν τοῖς βουκόλοις ὦν τὸν Κιθαιρώνειον λέοντα ἀνείλε καὶ τὸ μὲν δέρμα ἡμφιέσατο, τῷ δὲ χάσματι ἐχώρησατο κόρυθι.

Ὁ Ἡρακλῆς ῥίπτει εἰς τὸ πῦρ τὸ τέκνον του.

β'

Μανία τοῦ Ἡρακλέους καὶ δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῷ Εὐρύσθει.

Ὑστερον δὲ κατὰ τὸν ζῆλον Ἡρας ἐμάνη καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλεν. Διὸ φηγὼν παραγίγνεται εἰς Δελφοὺς καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ.

Κ. Κοσμᾶ — Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια. Ἐκδ. ιγ'

4

Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν· καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

Τοῦτο ἀκούσας Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστασσόμενα ὑπ' Εὐρυσθέως ἐτέλει.

γ'

Οἱ δώδεκα ἄθλοι.

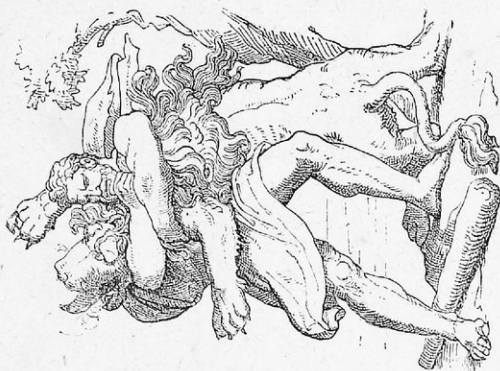
Ὁ Νεμεῖος λέων.

Πρῶτον μὲν οὖν Εὐρυσθεὺς ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὸ δέρμα κομίζειν· τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτριον. Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον ὥς δὲ ἔμαθεν ἄτριον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκεν. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς σπήλαιον, εἰσῆλθε καὶ περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ τοῦ θηρίου κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἔπνιξεν, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμизεν εἰς Μυκήνας.

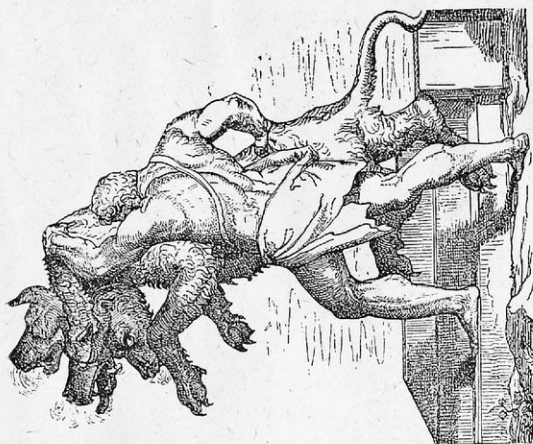
Εὐρυσθεὺς δὲ αἰσθόμενος αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπεῖπε τὸ λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευσε τοὺς ἄθλους. Λέγουσι δὲ ὅτι δείσας καὶ πίδον ἑαυτῷ χαλκοῦν ὑπὸ γῆς κατεσκευάσεν, ὥς κρύψων ἑαυτόν, καὶ πέμπων κήρυκα ἐπέτασσε τοὺς ἄθλους.

Ἡ Λερναία ὕδρα.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν ἀποκτεῖναι. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινε εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἐννέα, τὰς μὲν ὁκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

·Ο Ἡρακλῆς πνίγει τὸν Νεμεαῖον λέοντα.

·Ο Ἡρακλῆς ἀνάγει ἐκ τοῦ Ἰδίου τὸν Κέρβερον.

·Ο πρῶτος καὶ ὁ δωδέκατος ἀθλος τοῦ Ἡρακλέους.

Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡμιοχοῦντος Ἰολάου τοῦ Ἰφικλέους, ἀφίκετο εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησεν, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπιτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο.

Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὅς, μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγγυὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς κεφαλὰς ἐκώλυνεν ἀναφῦναι.

Τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενό-

Ὁ Ἡρακλῆς τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἰολάου
κόπτει τὰς κεφαλὰς τῆς Λερναίας ὕδρας.

μενος τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρουξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας ἐν τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβαπεν.

Εὐρουσθεὺς δὲ ἔφη οὐ δεῖν ἀριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετ' Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένητο.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκίνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος χρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μὴ ἀνελεῖν ἐδίδωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Ἐπεὶ δὲ ἔχαμεν ἡ ἔλαφος

τῇ διώξει, τοξεύσας συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκῆνας.

Ὁ Ἑρμάνθιος κόπρος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἑρμάνθιον κόπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκηει τὴν γῆν ὁρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἑρύμανθον. Διώξας δὲ αὐτὸν μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, κεκμηκότα συνέλαβε καὶ ζῶντα ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

Πέμπτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐξενεγκεῖν τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς Ἥλιδος, παῖς Ἥλιου, πολλὰ δὲ εἶχε βοσκήματα.

Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Ἑρμάνθιος κόπρος.

Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὸ Εὐρυσθέως ἐπίταγμα, ἔφασκεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐξοίσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

Ἡρακλῆς δὲ τῆς τε αὐλῆς τοὺς θεμελίους διεῖλε καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειόν, σύνεγγυς ῥέοντας, εἰσωχέτευσεν.

Μαθὼν δὲ Αὐγείας, οὗ ἐπιταχθεὶς ὑπὲρ Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπετέλεσεν, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον.

Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἐκτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐξελάσαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, ἡ

Ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας.

Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρεφῆς ὕλῃ. Εἰς ταύτην ὄρνιθες συνέφυγον μυρίαί, τὴν ὑπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν φοβούμεναι.

Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾷ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖ παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπ' ὄρους τινός, τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦ-

πον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

Ὁ Κῶς ταῦρος.

Ἐβδομον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Κῶντα ἀγαγεῖν ταῦρον. Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθεὶς ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. Θεασάμενος δὲ ὁ Μίνως τὸ τοῦ ταύρου κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ βοσκήματα ἀπέπεμψε, ἔθυσσε δ' ἄλλον Ποσειδῶνι ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγρώωσε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παρεγένετο εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, καὶ κρατήσας ἔλαβε καὶ πρὸς Εὐρουσθέα διακομίσας ἔδειξεν, καὶ

τὸ λοιπὸν εἶασεν ἄνετον. Ὁ δὲ πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἅπασαν καὶ διαβάς τὸν Ἴσθμὸν εἰς Μαραθῶνα ἀφίκετο καὶ τοὺς ἐργωρίους ἐλυμαίνειτο, ἕως Θησεὺς ἐχειρώσατο αὐτόν.

Αἱ Διομήδους ἵπποι.

Οἰδοὺν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς ἵππους ἀνθρωποφάγους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Βιάσάμενος οὖν τὸν Διομήδη ἀπήγαγεν αὐτάς.

Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Κεῖς ταῦρος.

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

Ἐνατὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης. Αὕτη δ' ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόκουν περὶ τὸν Θερμῶντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον. Εἶχε δὲ ἡ Ἰππολύτη τὸν Ἀρεῶς ζωστήρα σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἁπασῶν.

Ὁ Ἡρακλῆς γίνεται κύριος τοῦ ζωστήρος τῆς Ἰππολύτης.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο. Παραλαβὼν οὖν ἐθέλοντάς συμμάχους ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει. Καὶ

μαχεσάμενος ταῖς Ἀμαζόσι καὶ τὴν Ἱππολύτην ἀποκτείνας
τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται καὶ κομίσας τοῦτον εἰς Μυκῆνας
ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ
Ἑρυνθείας κομίζειν. Ἑρυνθεία δὲ ἦν ἐν τῷ ὠκεανῷ κειμένη

νῆσος, ἣ νῦν Γάδαιρα
καλεῖται. Ταύτην κα-
τῶκει Γηρυόνης, τριῶν
ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς
σῶμα, συνηγμένον μὲν
εἰς ἓν κατὰ τὴν γα-
στέρα, ἐσχισμένον δὲ
εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων.

Πορευόμενος οὖν ὁ
Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς Γη-
ρυόνου βοῦς διὰ τῆς
Εὐρώπης, πολλά τε
καὶ ἄγρια ἔθνη παρελ-
θὼν ἐπέβαινε τῆς Λι-
βύης καὶ ἔστησε ση-

μεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Εὐρώπης καὶ Λιβύης
ἀντιστοιχοὺς δύο στήλας.

Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἑρυνθείαν τῷ ῥοπάλῳ παίει τὸν
βουκόλον, καὶ τὸν Γηρυόνην βοηθοῦντα τοξεύσας ἀπέκτει-
νεν. Τὰς δὲ βοῦς Εὐρυσθεῖ κομίσας ἔδωκεν ὁ δὲ αὐτὰς
ἔδυσεν Ἡρα.

Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐνδέκατον ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἑσπερίδων τὰ χρυσᾶ
μῆλα κομίζειν. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ταῦτα Λιβύην διεξήει.

Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Γῆς Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἄρας μετέωρον ἔπνιξεν ψαύων γὰρ γῆς ἰσχυρότερος ἐγίνετο.

Μετὰ Λιβύην δὲ τὴν Αἴγυπτον διεξήει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔδυνεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς κατὰ χρησμόν τινα. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τοὺς δὲ δεσμοὺς ῥήξας τὸν Βούσιριν ἀπέκτεινεν.

Ὡς δὲ ἦκε πρὸς Ἀτλαντα, διαδεξάμενος παρ' αὐτοῦ τὸν πόλον ἀπέστειλεν ἐκεῖνον ἐπὶ τὰ μῆλα. Ἀτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἦλθε πρὸς Ἡρακλέα καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ.

Ἀτλας.

Ὁ δ' Ἡρακλῆς ἐκέλευσε τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσαιο. Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάσσετο.

Ὁ Κέρβερος.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξε Κέρβερον ἐξ Αἰδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφειων κεφαλάς. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Αἰδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἔστιν, διὰ τούτου κατήει.

Αἰτοῦντος δ' αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν

ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὀπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τοῦ Ἀχέροντος πύλαις, πεφραγμένους τῇ λεοντῇ, καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Κρατῶν δὲ καὶ ἄγχων τὸ θηρίον διὰ Τροίξῃνος ἐποίησατο τὴν ἀνάβασιν. Εὐρυσθεῖ δὲ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Αἶδου.

δ'

Δευτέρα μαρία τοῦ Ἡρακλέους. Δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῇ Ὀμφάλῃ.

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Οἰχάλιαν τῆς Θεσσαλίας τὴν μὲν Μεγάραν ἔδωκεν Ἰολάῳ, αὐτὸς δὲ γυναῖκα λαβεῖν ἐθέλων τὴν Ἰόλην ἐπυνθάνετο Εὐρύτου τὸν πατέρα ἄθλων προθεῖναι τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικήσαντι τοξικῇ αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῷ ὑπάρχοντας.

Ἡρακλῆς οὖν τῇ τοξικῇ κρείσσων αὐτῶν γενόμενος οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτάτου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ. Καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον αὐθις μανεῖς τὸν Ἰφίτον ξενίσας ἐν Τίρυνθι ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριπεν.

Κατασχεθεῖς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. Οὐ χρησιμωδοῦσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε νεῶν συλᾶν ἤθελεν, καὶ τὸν τρίποδα ἀρπάσας κατασκευάζει μαντεῖον ἴδιον. Μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἔησι μέσον αὐτῶν περαινόν.

Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον διαλυθέντων αὐτῶν, λαμβάνει χρησμόν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου

ἔσεσθαι πρᾶνέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι. Ἐκ τούτου τοῦ χρησιμοῦ Ἑρμῆς Ἡρακλέα πιπράσκει, καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλη βασιλεύουσα Λυδῶν, Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλη ἐδούλευσεν.

ε'

Στρατεία Ἡρακλέους ἐπὶ τὸ Ἴλιον.

Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, ἀνδροῖσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἑκουσίως ἐθελόντων στρατεύεσθαι, καὶ ἐπολιόρκει τὴν πόλιν.

Τελαμῶν δὲ ῥήξας τὸ τεῖχος πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ μετὰ τοῦτον Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ῥηί, μηδένα ἐθέλων ἑαυτοῦ κρείσσονα νομίζεσθαι.

Ἰδὼν δὲ τοῦτο Τελαμῶν λίθους πλησίον κειμένους συνήθροισεν. Τοῦ δ' ἐρομένου, τί πράσσοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκου.

Ὁ δὲ ἐπαινέσας, ὥς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας τὸν Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Ποδάρκους, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσιν, καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἤθελεν, ἄγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον δοῦλον γενέσθαι καὶ τότε, ὅτιοῦν δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δέ, πιπρασκομένου αὐτοῦ, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν, ὅθεν Ποδάρκης Προῖαμος ἐκλήθη.

Πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους, Ἡρα χαλεποὺς ἔπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς ἐκρέμασεν αὐτήν ἐξ Ὀλύμπου.

Στρατεῖται ἐπὶ τὴν Ἥλιν, Πύλον καὶ Λακεδαίμονα.

Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. Ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο καὶ τῶν δώδεκα θεῶν βωμούς.

Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν τὸν Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Νέστορος ἀπέκτεινεν· οὗτος δὲ νέος [ὢν] παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἀἰδὴν ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα. Ὁργίζετο γάρ αὐτοῖς, ὅτι Νηλεῖ συνεμάχησαν. Καὶ χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεων καταγαγὼν τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

Δηιάνειρα.

Ἡρακλῆς δὲ ἐλθὼν εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ παλαίσας ὑπὲρ τοῦ γάμου αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶον εἰκασθέντα ταύρῳ ἔκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν λαμβάνει γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος ἀπολαμβάνει δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε οἶτον ἢ ποτόν, ὅπερ ἂν εὖξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτῷ εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. Ἀγων δὲ τὴν Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνην ἤκεν, ἐν ᾧ Νέσσοις τὸν Κένταυρον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν εἶπεν, εἰ ἐθέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ὅν ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα δέχεσθαι. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλασσε παρ' ἑαυτῇ.

Ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῆς πυρᾶς.

η

Θάνατος Ἡρακλέους.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν ἤθροιζεν, τὸν Εὐρυτον τιμωρήσασθαι ἐθέλων. Καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν μετὰ τῶν παίδων αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ ἄγει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἰόλην αἰχμάλωτον.

Καὶ καταγαγόμενος εἰς Εὐβοίαν ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς βωμὸν ἰδρύσατο. Μέλλων δὲ θυσίαν ποιεῖσθαι εἰς Τραχῖνα Λίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἷοντα.

Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πνυθόμενη καὶ δείσασα, μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα

τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ Νέσσου αἶμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυεν ὥς δέ, θερμομανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χρῶτα ἔσηπεν, τὸν μὲν χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι, συναπασπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ.

Ὑπὸ τοιαύτης δὲ συμφορᾶς καταληφθεὶς εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεῷς κομίζεται, Δηιάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευεν ἐπιβάντος αὐτοῦ ὑφάπτειν. Οὐδενὸς δὲ τοῦτο πράσσειν ἐθέλοντος, Φιλοκτήτης παριὼν ὑφῆψεν. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιόμενης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποσιάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνενεγκεῖν.

Ε' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

Ὁ Καλυδώνιος κάπρος.

α'

Οἰνέως, τοῦ Καλυδωνίων βασιλέως, καὶ Ἀλθαίας ἐγένετο Μελέαγρος. Τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπτά, παραγενόμεναι αἱ Μοῖραι λέγουσι τότε τελευτήσῃ, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαυθῇ. Ἀκούσασα δὲ τοῦτο Ἀλθαία ἔκρινε τὸν δαλὸν εἰς λάρνακα.

Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον διεφθάρη τῶν ἐπειτείων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων, τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων μόνῃ Ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς κάπρον εἰς Καλυδῶνα ἔπεμψε διαφέροντα μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τοὺς τε γεωργοῦντας ἐκώλυε σπεῖραι σῖτον καὶ τὰ βοσκήματα διέφθειρεν.

Ἡ θήρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου.

β'

Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνήγειρε καὶ τῷ ἀποκτείναντι τὸν θῆρα ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο τὸ δέσμα.

Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως ἐκ Καλυδῶνος, Κάστιωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Αἰήδας ἐκ Λακεδαίμονος, Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηναίων, Ἀγκαῖος καὶ Κηφεὺς Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας, Ἰφικλῆς Ἀμφιτρύωνος ἐκ Θηβῶν, Πειρίθους Ἰξίονος ἐκ Λαρίσης, Πηλεὺς Αἰακοῦ καὶ Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας, Ἀμφιάρεως Ὀϊκλέους ἐξ Ἀργον· μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεοσίου παῖδες, Ἀλθαΐας ἀδελφοί, ἐκ Πλευρώνος καὶ μία παρθένος, Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας.

Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνέως ἐννέα ἡμέρας ἐξένισεν· τῇ δεκάτῃ δὲ Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ ἄλλων τινῶν ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς θηρᾶν, Μελέαγρος ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν ὁρμηθῆναι.

γ'

Περικυκλώσαμένων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλεὺς μὲν ὁ Θεστίου καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν, Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισεν. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη τόξῳ ἔβαλεν εἰς τὰ νῶτα, δεύτερος δὲ Ἀμφιάρεως εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε καὶ ἐκδείρας ἐπέτρυνε τὸ δέρμα Ἀταλάντη ὡς ἀριστευσάσῃ.

Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀγανακτοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνή τῶν ἀριστείων ἀξιωθήσεται, τὸ δέρμα αὐτὴν ἀφηροῦντο. Ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος τοὺς Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινεν. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῷ τῶν ἀδελφῶν θανάτῳ τὸν δαλὸν ἤψε καὶ ὁ Μελέαγρος αὐτίκα ἐτελεύτησεν.

ΣΤ' ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

Αἰακός.

Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα ἤρπασε Ζεὺς, καὶ εἰσκομίσας αὐτὴν εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην ἠῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, ἐγέννησε παῖδα ἕξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησεν. Ἐγένοντο δ' Αἰακῷ παῖδες Πηλεὺς καὶ Τελαμὼν καὶ Φῶκος.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ τῷ Διὶ

Πανελληνίῳ, τῆς ἀκαρπίας ἢ Ἑλλὰς ἀπαλλάσσειται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακὸς καὶ τὰς κλεῖδας τοῦ Ἀΐδου φυλάσσει.

2.

Πηλεὺς καὶ Τελαμών.

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ Φώκου, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι φασιν αὐτῷ.

Καὶ Τελαμὼν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀποκτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει ἐν ὕλῃ τινί.

Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπ' Αἰγίνης ὑπ' Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίγνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος, τῆς Ἀσωποῦ. Οὗτος τελευτῶν ἄπαις τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. Ὁ δὲ λαμβάνει γυναῖκα Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου, τοῦ Πέλοπος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Αἴας. Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Τεῦκρος.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἄκτορος ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. Αὐθις δὲ λαμβάνει γυναῖκα Θέτιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλίῳ κάκεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ὕμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ μέλινον, Ποσειδῶν δὲ ἵππους Βαλίον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

3.

Ἀχιλλεύς.

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύ-

ψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον,
μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ.

Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν
ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀνεβόησεν, καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαί-
ρεσιν διαπράξασθαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς
Νηρεΐδας ᾤχετο.

Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν
αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχοις λεόντων καὶ συνῶν ἀγρίων καὶ
ἄρκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα.

Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐνναετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχας ἔλεγεν, ὅτι
οὐ δύναται χωρὶς αὐτοῦ Τροία ἐκπολιορκηθῆναι. Θέτις δὲ
προγιγνώσκουσα ὅτι, ἐὰν ὁ υἱὸς αὐτῆς στρατεύσῃται ἐπὶ
Τροίαν, ἀποθανεῖται ἐκεῖ, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα ὥς
παρθένον ἔπεμψε πρὸς Λυκομήδη, τὸν βασιλέα Σκύρου.

Ὀδυσσεὺς δὲ ζητῶν Ἀχιλλέα ἀφίκετο καὶ εἰς Σκῦρον
κάκει σάλπιγγι χρησάμενος εὔρεν. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
εἰς Τροίαν ἦλθεν. Συνείπετο δ' αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος
Δολόπων βασιλεὺς· συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α' ΕΙΣ ΑΙΣΩΠΕΙΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ

1.

ὄρνις, ἡ = κόττα.

τίκτουσαν, παρτατκ. μετχ. τοῦ ρ. *τίκτω* = γεννῶ.

νομίζουσα = ἐπειδὴ ἐνόμιζεν.

οὖν = λοιπόν.

τέξεσθαι (μέλ. μέσος ἀπρμφ. με σημασίαν ἐνεργητκ. τοῦ ρ.

τίκτω) αὐτήν = ὅτι αὐτὴ θὰ γεννᾷ.

δις = δύο φορές.

τῆς ἡμέρας = καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

εἰ = ἐάν.

πλείων (δ, ἡ) = περισσότερος.

ἐποίει, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. *ποιῶ* (-έω) = κάμνω.

πίων (δ, ἡ) = παχύς.

γενομένη = ἐπειδὴ ἔγινεν.

ἅπαξ = μίαν φοράν.

ἔτικτεν, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. *τίκτω*.

2.

νομίσας = ἐπειδὴ ἐνόμισεν.

ἐνδον = ἐντός.

χρυσίον = χρυσάφι.

εἶναι, παρτατκ. τοῦ ἀπρμφ. τοῦ ρ. *εἶμι* = εἶμαι.

ἐλπίσας . . . εὐρήσειν = ἐν ᾧ ἤλπισεν ὅτι θὰ εὕρη.

ἄθροος = συνηθροισμένος, ἀφθονος.

μικρὸς = ὀλίγος.

3.

ἔχουσα = κρατοῦσα.

θεασαμένη, ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. *θεῶμαι* (-άομαι) = παρατηρῶ.

ὑπέλαβεν, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. *ὑπολαμβάνω* = νομίζω.

ἐτέραν... εἶναι = ὅτι ἄλλη ἦτο.

μείζων = μεγαλύτερος.

διόπερ = διὰ τοῦτο βεβαίως.

καταλιποῦσα, ἄόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. καταλείπω = ἀφήνω.

τὸ ἴδιον = τὸ ἰδικόν της.

ὥς... ἀφαιρησομένη = ἵνα ἀφαιρέσῃ.

τὸ ἐκείνης, δηλ. κρέας.

οὕτω = τοιοῦτοτρόπως.

ἀμφοτέροι = καὶ οἱ δύο.

4.

μυρσινῶν = τόπος κατάφυτος ἀπὸ μυρσίνας (μυρτιές).

ἐνέμετο, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. νέμομαι = βόσκω.

ἀπεχώρει, παρτατκ. τοῦ ρ. ἀποχωρῶ (-έω) = ἀπομακρύνεμαι, φεύγω.

ιδῶν, ἄόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. ὁρῶ (-άω) = βλέπω.

ἔξευσε, ἄόρ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἔξεύω = σταίνω ἐξόδεργα.

ἡ δὲ = αὕτη δέ.

δείλαιος = ἄθλιος, δυστυχής.

εἶμι = εἶμαι.

ὅς (ἡ, ὅ) = ὁ ὅποιος (ἡ ὅποια, τὸ ὅποιον).

τοῦ βίου (= τῆς ζωῆς) στεροῦμαι = ἀποθνήσκω.

5.

δορὰ = δέρμα.

ἐπενδυνθεῖς, παθητκ. ἄόρ. α' μετχ. τοῦ ρ. ἐπενδύομαι = φορῶ ἐπάνω.

φυγὴ ἦν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.

φυγὴ ποιμνίων (δηλ. ἦν) = ἔφευγον τὰ ποιμνία.

ὥς... ἔπνευσε (ἄόρ. ὀριστ. τοῦ ρ. πνέω) = εὐθύς ὡς ἐφύσησεν.

περιηρέθη, παθητκ. ἄόρ. τοῦ ρ. περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι.

ἐπιδραμόντες = ἀφ' οὗ ἔτρεξαν κατ' αὐτοῦ ἄόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. ἐπιτρέχω.

ξύλοις καὶ ξοπάλοις = μὲ ξύλα καὶ μὲ ῥόπαλα.

ἔπαιον, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. παίω = χτυπῶ.

6.

μεθύω ἐλαίῳ = ἔχω ἄφθονον ἔλαιον.

φαίνω = φέγγω, φωτίζω.

ἐκαυχᾶτο, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. καυχῶμαι (- ᾠμαι) = λέγω
μεγάλους λόγους, ὑπερηφανεύομαι.

ὥς = ὅτι.

ὑπὲρ ἡλίον = καλύτερον τοῦ ἡλίου.

ἀνέμου πνεύσαντος = ἐπειδὴ ἐφύσησεν ἄνεμος.

ἄπτω = ἀνάπτω.

σίγα, ἐνεστ. προστατκ. τοῦ ῥ. σιγῶ (- ᾠω) = σιωπῶ.

ἐκλείπω = σδίνω.

7.

ἀποδημήσας, ᾄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀποδημῶ (- ἔω) = λείπω ἐκ τῆς
πατρίδος μου, ταξιδεύω τὸ ἀντίθ. ἐπιδημῶ (- ἔω) = εἶμαι ἐν
τῇ πατρίδι.

ἀπενόστησεν, ᾄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπονοστῶ (- ἔω) = ἐπιστρέφω
εἰς τὴν πατρίδα.

ᾧτινι . . . ἀπαντῶν = ὅντινα συνήντα.

κομπάζων, ἐνεστ. μετχ. τοῦ ῥ. κομπάζω = καυχῶμαι.

ἔδρασα, ᾄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. δρῶ (- ᾠω) = πράττω.

οἶον = ὅποιον.

ἂν πηδῆσειε = ἤθελε πηδῆσει.

ἀνάγκη, δηλ. ἐστίν.

ποιήσασθαι = νὰ κάμῃς.

αὐτοῦ = ἐδῶ.

8.

ἄρπασας, ᾄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἄρπάζω.

ἐκάθισεν, ᾄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. καθίζω = κάθημαι.

βουλομένη, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. βούλομαι = θέλω.

λαβεῖν = νὰ λάβῃ ᾄορ. 6' ἄπρμφ. τοῦ ῥ. λαμβάνω.

ἐπῆναι, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἐπαινῶ (- ἔω).

εὐμεγέθης = μεγαλόσωμος.

καλὸς = ὠραῖος.

ὥς πρέπει αὐτῷ = ὅτι ἀρμόζει εἰς αὐτόν.

μάλιστα = πρὸ πάντων.

ὄρνις = πτηνόν.

βασιλεύειν = νᾶ εἶναι βασιλεύς.

πάντως = ἐξάπαντος.

ἂν γένοιτο = ἤθελε γίνεαι.

ὁ δὲ = οὗτος δέ.

βουλόμενος = ἐπειδὴ ἤθελεν.

δηλῶσαι, ἀόρ. ἀπρῆμφ. τοῦ ῥ. δηλῶ (-όω) = φανερώνω.

βαλὼν, ἀόρ. 6' μετχ. τοῦ ῥ. βάλλω = ρίπτω.

πάνυ κράζω = δυνατὰ κράζω (= φωνάζω κρᾶ, κρᾶ).

προσδραμοῦσα = ἀφ' οὗ προσέτρεξεν· ἀόρ. 6' μετχ. τοῦ ῥ. προσ-
τρέχω.

κτεῖναι, ἀόρ. προστακτ. τοῦ ῥ. κτῶμαι (-όομαι) = ἀποκτῶ.

9.

πήρα = σάκκος.

τὴν μὲν . . . τὴν δὲ = τὴν μὲν μίαν . . . τὴν δὲ ἄλλην.

γέμω = εἶμαι γεμᾶτος.

ἐκότερος = καθεὶς ἐκ τῶν δύο.

ἀλλότριος = ξένος.

τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος = τῶν κακῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος.

ὄρῳ = βλέπω.

πάνυ = πολύ.

10.

ὑπὸ πλάτανον = ὑποκάτω πλατάνου.

ἀναβλέψαντες εἰς τὴν πλάτανον = ἀφ' οὗ ἔρριψαν βλέμμα
ἐπάνω εἰς τὴν πλάτανον.

πρὸς ἀλλήλους = ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον (= μεταξύ των).

ὥς = ὅτι.

ἡ δὲ = αὕτη δέ.

ἔτι = ἀκόμη.

11.

φόνον ποιῶ = κάμνω φόνον.

ἐδιώκετο, παρτακτ. ὀριστ. τοῦ ῥ. διώκομαι = καταδιώκομαι.

φεύγων = ἐν ᾧ ἔφευγεν.

κατὰ = εἰς.

ἀπαντήσας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀπαντῶ (τινι) = ἀπαντῶ (τινα).

δράκων = ὄφις.

κατέφαγον, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. κατεσθίω = κατατρώγω.

12.

νέμων, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. νέμω = βόσκω.

ἀγρότης = χωρικός.

ἐπεκαλεῖτο, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) =
καλῶ εἰς βοήθειαν.

βοηθεῖτε, ἐνεστ. προστατ. τοῦ ῥ. βοηθῶ (-έω) = τρέχω εἰς
βοήθειαν.

δεῦρο = ἐδῶ.

τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα = ὅτι οὗτος δὲν ἔλεγεν ἀλήθειαν.

ἐβόα, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. βοᾷ (-άω) = φωνάζω.

δεῦτε = ἐδῶ (δηλ. βοηθεῖτε).

λύκος, δηλ. ἔρχεται.

οὐκέτι τις ἐπίστευε = οὐδεὶς ἐπίστευε πλέον.

ὥστε προσδραμεῖν (ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. προστρέχω) = ὥστε νὰ
τρέξῃ πρὸς αὐτόν.

βοηθῶ (-έω) τινι = βοηθῶ τινα.

εὐρὼν (ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ῥ. εὐρίσκω) = ἐπειδὴ εὗρεν.

ἄδεια = ἀφοβία, ἀσφάλεια.

ποίμνη = ποίμνιον, ἀγέλη προβάτων.

ῥαδίως = εὐκόλως.

διέφθειρε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. διαφθείρω = καταστρέφω.

13.

ἐστασίαζον, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. στασιάζω = φιλονικῶ.

λόγοις = διὰ λόγων.

ἐπειρᾶτο, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. πειρῶμαι (-άομαι) = προσπαθῶ.

πεῖσαι = νὰ πείσῃ.

μόνοεῖν = νὰ ἔχωσιν ὁμόνοιαν (ἀγάπην).

ὅπως... πείσειεν = ἵνα πείσῃ.

ἔργῳ τινὶ = διὰ τινος πράξεως.

ἔλεξε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. λέγω.

κομίσαιτε, ἀόρ. προστακτ. τοῦ ῥ. κομίζω = φέρω.

δέσμη = δέμα.

τῶν παίδων... κομισάντων = ἀφ' οὗ οἱ παῖδες ἐκόμισαν.

ἀθροαί = συνηνωμένοι, ὅλαι ὁμοῦ.

θραύσαι, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. θραύω = συντριβῶ (σπάζω, τσακίζω).

ἐκέλευσε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. κελεύω = διατάσσω.

ἐπεὶ = ἐπειδή.

καίπερ σπουδάζοντες = ἂν καὶ ἐφρόντιζον.

τοῦτο ποιῆσαι = νὰ πράξωσι τοῦτο (δηλ. νὰ θραύσωσι).

τῶν παιδων... ποιησάντων = ἀφ' οὗ οἱ παῖδες ἔπραξαν.

ῥαδίως = εὐκόλως.

τῷ ἔργῳ = διὰ τῆς πράξεως.

ἡττηθῆσθε, παθητ. μέλ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἡττώμαι (-άομαι) = νικῶμαι.

μακαριῶ, μέλ. ὀριστ. τοῦ ῥ. μακαρίζω = καλοτυγχίζω.

14.

ἐκκλησία = συνέλευσις τοῦ λαοῦ.

λόγον ποιοῦμαι = ὁμιλῶ.

ἐκείνων οὐχ ὑπακουόντων = ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δὲν ὑπήκουον.

τούτων προτρεψαμένων = ὅτε οὗτοι προέτρεψαν.

ἀρχαίμενος, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀρχομαι = ἀρχίζω.

ἢ ἔγγχευς = τὸ χέλι.

ἡκόντων αὐτῶν = ὅτε αὐτοὶ ἤλθον.

ἤρθη, παθητ. ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. αἴρω = ὑψῶ.

ἐπαθεν, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. πάσχω.

ὀργισται (παρακμ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ὀργίζομαι) ὑμῖν = ἔχει ὀργισθῆ κατ' ὑμῶν.

ἑάσαντες, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἑῶ (-άω) = ἀφήνω.

περὶ πλείονος ποιοῦμαί τι = προτιμῶ τι.

15.

θορυβούντων... τῶν Ἀθηναίων = ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι ἐθορύβουν.

διηγῆσθαι = ὅτι θὰ διηγηθῇ.

τούτων σιωπησάντων = ἄφ' οὗ οὗτοι ἐσιώπησαν.

ἔφη, παρτατκ. ὀριστ. μέ σημασίαν ἄορ. τοῦ ρ. φημι = λέγω.

ᾠρα = ἐν καιρῷ.

ἐμισθώσατο, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. μισθοῦμαι (-όμαι) = λαμβάνω

τι ἐπὶ μισθῷ· ἐν ᾧ μισθῶ (-όω) = δίδω τι ἐπὶ μισθῷ.

ἄστυ = αἱ Ἀθηναί.

Μέγαράδε = διὰ νὰ υπάγῃ εἰς τὰ Μέγαρα.

μεσούσης τῆς ἡμέρας = ἐπειδὴ ἦτο μεσημβρία.

καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου = καὶ ἐπειδὴ πολὺ ἔκαιεν
ὁ ἥλιος.

ὄνηλάτης = ὁ ἄγων τὸν ὄνον.

ὑποδύεσθαι = νὰ χώνωνται ὑποκάτω.

ὁ μὲν, δηλ. ὁ ὄνηλάτης.

μεμισθωκέναι = ὅτι εἶχε δώσει ἐπὶ μισθῷ.

ἔχειν = ὅτι εἶχεν.

τῶν Ἀθηναίων δεομένων = ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι παρεκάλουν.

ἄρα = λοιπόν.

Β' ΕΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1.

ἐπεὶ = ἄφ' οὗ.

ἤρξαν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἄρχω (τινός) = εἶμαι κύριός (τινος).
ἀφίσταμένοις, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀφίσταμαι = ἀποστατῶ.
ζημία = τιμωρία.

ἡγούμενοι, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἡγοῦμαι (-έομαι) = νομίζω.
ἀμουσία = ἀπαιδευσία.

τὸν βίον διάγω = ζῶ.

2.

ἐλεύθεροι = οἱ ἐξ ἐλευθέρων γονέων γεννηθέντες.

ἐκέλευν, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. κελεύω = διατάττω.

μελωδία = μουσική.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρπομαι.

διαλαμβάνω τι τῇ μνήμῃ = συγκρατῶ τι ἐν τῇ μνήμῃ.

ἀπολογοῦμαι (-έομαι) = δικαιολογοῦμαι.

τί τῶν κεκωλυμένων πράξαντες = ἂν ποτε πράξωσί τι ἐκ τῶν
ἀπηγορευμένων.

ἀγνοία πεποιηκέναι = ὅτι ἐξ ἀγνοίας (τῶν νόμων) ἔχουσι πράξει.

ἔταξαν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. τάττω = ὀρίζω.

οἱ τῶν θεῶν ὕμνοι = οἱ πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν (ψαλλόμενοι) ὕμνοι.

ἐγκώμιον = ἑπαινος.

3.

ἔδρας ἀπορῶ = δὲν ἔχω ποῦ νὰ καθίσω.

πάντοθεν = ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

οὐδενὸς δεχομένου = χωρὶς οὐδεὶς νὰ δέχεται αὐτόν.

τοῦ τόπου ἐκχωρῶ = παραχωρῶ τὴν θέσιν μου.

μάλιστα = παρὰ πολὺ.

καταγελαῖν γέροντος = νὰ πειράζῃ (τις) γέροντα.

νομίζεται = θεωρεῖται.

ἐπεβόησαν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἐπιβοῶ (-άω) = φωνάζω μεγα-
λοφώνως.

ἥθος = χρηστοθήθεια.

οἱμοι τῶν κακῶν = ἀλλοίμονον διὰ τὰς συμφοράς.
 χρῶμαί τινι = μεταχειρίζομαι τι.

4.

μειράκιον, ὁ ἀπὸ τοῦ 14-21 ἔτους τῆς ἡλικίας παῖς.
 προσφοιτῶ τινι = φοιτῶ εἰς τὴν σχολὴν τινος.
 ἔστ' = ἔστε = ἕως οὗτου.
 εἰς ἀνδρας = εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν = εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν.
 ὅ,τι ἄρα μάθοι = τί λοιπὸν ἔμαθεν.
 ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου = ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον.
 ἔφη, παρτατκ. ὀριστ. μὲ σημασίαν ἀορ. τοῦ ῥ. φημί = λέγω.
 οὐκ εἰς μακρὰν = μετ' ὀλίγον.
 ἔδρασε, ἀορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. δρῶ (-άω) = πράττω.
 χαλεπήναντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς = ὅτε ὠργίσθη κατ' αὐτοῦ ὁ πατήρ.
 γὰρ = δηλαδὴ.
 καὶ . . . πληγὰς ἐντείναντος = καὶ ὅτε ἔδειρεν (αὐτόν).
 τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν = ἡσυχάσας.
 ἐγκαρτερήσας, ἀορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐγκαρτερῶ (-έω) = ὑπομένω.
 φέρειν . . . καὶ μὴ ἀγανακτεῖν = δηλ. νὰ υποφέρῃ . . . καὶ νὰ μὴ
 ἀγανακτῇ.

5.

ἄσωτος = σπάταλος.
 περιουσία = περίσσευμα.
 τὸ παλαιὸν = τὸν παλαιὸν καιρόν.
 ἐκόλαζον, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. κολάζω = τιμωρῶ.
 γοῦν = παραδείγματος χάριν.
 νέους ὄντας καὶ πενομένους = οἱ ὅποιοι ἦσαν νέοι καὶ πτωχοί.
 μεταπεμπνήμενοι, ἀορ. μετχ. τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι = προσκαλῶ.
 τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες = ἐν ᾧ μαθητεύουσι παρὰ τοῖς
 φιλοσόφοις (δαπανῶσι δηλ. τὸν χρόνον εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς
 διδασκαλίας τῶν φιλοσόφων).
 εὐεκτῶ = εἶμαι εὖρωστος, ὑγιής.
 μεταπεμφθῆναι τινα = νὰ προσκληθῇ τις.
 μυλωθρὸς = μυλωνᾶς.
 νυκτὸς ἐκάστης = καθ' ἐκάστην νύκτα.
 φοιτῶντες, ἐνεστ. μετχ. τοῦ ῥ. φοιτῶ (-άω) = μεταδιδάσκω τακτικῶς.

μυλῶν - ὦνος = μύλος.

ἀλοῦντες, ἐνεστ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀλῶ (- έω) = ἀλέθω.

6.

ἀποδημήσας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀποδημῶ (- έω) = ξενιτεύομαι.
ἀπέλιπεν, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπολείπω = ἀφήνω.

εἶτα = ἔπειτα.

χρόνῳ ὕστερον = μετὰ πάροδον χρόνου.

καὶ εὐρῶν ... πλείω = καὶ εὐρῶν (τὸν υἱὸν) ποιήσαντα τὴν οὐ-
σίαν πλείω ταύτης, ἣν ἀπέλιπε = καὶ εὐρῶν ὅτι ὁ υἱὸς εἶχε
κάμει τὴν περιουσίαν περισσοτέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀφήκε.
τὰ περιττὰ τῶν ὄντων = τὰ περισσεύματα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων.
ἀναλίσκεσθαι = (εἶπεν) ὅτι ἐξοδεύονται.

τὸ δὲ ζῶντα μὲν φ. πέν., τελευτ. δὲ καταφωραθῆναι πλού-
σιον = τὸ δέ, ὅταν μὲν τις ζῇ, νὰ φαίνεται πτωχός, ὅταν δὲ
ἀποθάνῃ, νὰ φανερωθῇ πλούσιος.

τῶν ἐν ἀνθρώποις = ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα.

7.

ἀγαλλόμενον, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀγάλλομαι (ἐπὶ τινι) = καυ-
χῶμαι (διὰ τι).

μέγα φρονῶ ἐπὶ τινι = ὑπερηφανεύομαι διὰ τι.

ἤγαγεν, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἄγω = ὠδηγῶ.

ἐνθα = ὅπου.

πινάκιον = μικρὸς πίναξ (γεωγραφικὸς πίναξ, χάρτης).

γῆς περιόδος = περιγραφὴ γῆς (= τοπογραφία).

προσέταξε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. προστάσσω τινὶ = διατάττω τινά.

ὥς = καθώς.

τοῦ δὲ (= τούτου δὲ) εἰπόντος = ἄφ' οὗ δὲ οὗτος εἶπεν.

οὐδαμοῦ = εἰς οὐδὲν μέρος (τοῦ πινακίου).

ἐπὶ τούτοις, δηλ. τοῖς ἀγροῖς.

ὅσπερ = ὁ ὁποῖος βεβαίως.

8.

ξοιά = 1) ἡ ροιδιά (τὸ δένδρον), 2) τὸ ρόδι (ὁ καρπός), ὡς ἐνταῦθα.

λίκνον = κάνιστρον.

διελαύνοντι, παρτατχ. μετχ. τοῦ ρ. διελαύνω = διέρχομαι.
 προσεκόμισε, ἀόρ. ὁριστ. τοῦ ρ. προσκομίζω = φέρω πρὸς τινα.
 ὑπερθαυμάσας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. ὑπερθαυμάζω = ὑπερβολικῶς
 θαυμάζω.

παράδεισος = κῆπος.

τοῦ δὲ (= τούτου δὲ) εἰπόντος = ὅτε δὲ οὗτος εἶπεν.

ὅτι, δηλ. κομίζει.

οἴκοθεν = ἐκ τοῦ οἴκου.

γεωργία = καλλιεργηθεῖσα γῆ.

ὑπερῆσθη, παθ. ἀόρ. ὁριστ. τοῦ ρ. ὑπερῆδομαι = ὑπερβολικῶς
 εὐχαριστοῦμαι.

ἐπεῖπεν, ἀόρ. β' ὁριστ. τοῦ ρ. ἐπιλέγω = λέγω προσέτι.

νῆ τὸν Μίθραν = μὰ τὸν Μίθραν.

γὰρ = τοῦλάχιστον.

9.

παρ' αὐτοῖς, δηλ. τοῖς Πατρεῦσιν.

ἐπρίατο, ἀόρ. β' ὁριστ. τοῦ ρ. ὠνοῦμαι (-έομαι) = ἀγοράζω.

κομιδὴ = ἐπιμέλεια.

συνεκάθειδεν, παρτατχ. ὁριστ. τοῦ ρ. συγκαθεύδω (τινὶ) =
 κοιμῶμαι μετὰ τινος.

ἀπηλάθην, παθ. ἀόρ. ὁριστ. τοῦ ρ. ἀπελαύνομαι = ἀποδιώκομαι.

θέα = θέαμα, πανήγυρις.

ἐπανιῶν = ἐπανερχόμενος.

συνῆλιξ, ικος = συνομήλικος.

τοὺς μὲν ... τοὺς δὲ = ἄλλους μὲν ... ἄλλους δέ.

περιεσώσατο = διέσωσεν.

10.

ἐταῖρος = στενὸς φίλος, μαθητής.

φιλοικτίρμων = εὖσπλαγχνος.

ἡλέει, παρτατχ. ὁριστ. τοῦ ρ. ἔλεῶ (-έω) = εὖσπλαγχνίζομαι.

ὑπαιθρον (τὸ) = τὸ ἀνοικτὸν (ξέσκεπον) μέρος, ἔξω τῆς οἰκίας.

σίτρονθος = σπουργίτης.

κόλπος = κόρφος.

καταπέτομαι = πετῶ.

ἄσμενος = εὐχαρίστως.

ὄρνις (ὄ) = τὸ πτηνόν.

ἐξέδωκε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐκδίδωμι = παραδίδω, προδίδω.

ικέτης = ὁ καταφεύγων πρὸς τινα, ἵνα ζητήσῃ βοήθειαν ἢ προστασίαν, καὶ παρακαλῶν.

11.

ἄλωσις = κυρίεις.

οἰκτίραντες, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. οἰκτίρω = λυποῦμαι.

τύχη = συμφορά.

τῶν ἡττημένων, ὑπερσυντλ. μετχ. τοῦ ρ. ἡττώμαι (-άομαι) = νικῶμαι.

ἀποφέρειν ἀράμενον = ἀφ' οὗ σηκώσῃ (= θέσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του) νὰ φέρῃ μακράν (τοῦ Ἰλίου), νὰ παραλάβῃ.

τῶν οἰκείων, δηλ. κτημάτων = ἐκ τῶν ἰδικῶν του πραγμάτων.

τοὺς . . . θεοὺς = τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν.

ὑπεριδῶν, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. ὑπερορῶ (-άω[τινός]) = καταφρονῶ τι.

ἡσθέντες, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. ἡδομαι (ἐπὶ τινι) = εὐχαριστοῦμαι διὰ τι.

συνεχώρησαν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. συγχωρῶ (-έω) = ἐπιτρέπω.

τὸν πατέρα, δηλ. τὸν Ἀγχίσην.

πάνυ σφόδρα = παρὰ πολὺ.

γεγηρακώς = γέρων.

ὑπερεκπλαγέντες, παθ. ἄορ. β' μετχ. τοῦ ρ. ὑπερεκπλήττομαι = ὑπερβολικῶς ἐκπλήττομαι.

τὰ οἰκεῖα κτήματα = τὰ ἰδικά του πράγματα.

12.

ῥύαξ πυρὸς = πύρινος ῥύαξ, ἡ λεγομένη λάβα.

ἔρρυν (= ἔρρευσεν), ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ῥέω.

καὶ δὴ = καὶ μάλιστα.

πρὸς πόλιν τινά, τὴν Κατάνην.

τῶν ἐκεῖ οἰκουμένων = ἐκ τῶν ἐκεῖ ὑπαρχουσῶν.

πρὸς φυγὴν = ἵνα φύγωσιν.

εἷς τις = ἓνας κάποιος.

ὁρῶν πρεσβύτερον ὄντα = ἐπειδὴ ἔβλεπεν ὅτι ἦτο γέρων.

καὶ οὐ δυνάμενον ἀποχωρεῖν = καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπομα-
κρύνηται.

ἀράμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. αἵρομαι = σηκώνω καὶ θέτω ἐπὶ τῶν
ῥιμῶν μου.

φορτίου προσγενομένου = ἐπειδὴ φορτίον προσετέθη.

οὐκ ἀρκῶ = δὲν δύναμαι.

ᾔθεν δὴ = ἐκ τούτου δὲ πρὸ πάντων.

ἄξιον, δηλ. ἐστίν.

θεωρῆσαι (δηλ. τινὰ) = νὰ παρατηρήσῃ τις.

εὐμενῶς ἔχω τινι = εὐμενῶς διακείμαι πρὸς τινά, ἀγαπῶ τινά.

περιρρέω τι = περιρρέω περὶ τι.

γάρ = δηλαδὴ.

ἀφ' ὧν = ἀπὸ ὧν = ἀπὸ τῶν ὁποίων.

κέκλημαι = ὀνομάζομαι.

χῶρος = τόπος.

ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιοῦμαι = ταχέως ἀποχωρῶ.

13.

αὐτόμολος = ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθών, ὁ προδότης.

βίοτος = τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

δεόμενοι, παρτατχ. μετχ. τοῦ ῥ. δέομαι = ἔχω ἀνάγκην.

ἐνεργοὶ . . . εἶναι = νὰ ἐργασθῶσιν.

ἄγω = ὀδηγῶ.

ὥς = πρὸς.

ἐπυνθάνοντο, παρτατχ. ὀριστ. τοῦ ῥ. πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

ἃ πράττειεν = τί πράττουσι (τίνες;).

ὥς Ὀλύμπια ἄγοιεν = ὅτι τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐορτάζουσιν.

περὶ τῆς ἐλάας τοῦ στεφάνου = περὶ τοῦ στεφάνου τῆς ἐλάας
(= ἐλαίας).

ἐνταῦθα = τότε.

γενναῖος = εὐγενής.

ὅν = ὅτι ἦτο.

παπαῖ = ἀλλοίμονον.

ποίους ἐπ' ἄνδρας = ἐπὶ ποίους ἄνδρας = ἐναντίον ποίων ἀνδρῶν.

ποιησομένους = ἵνα κάμωσιν.

14.

πραῦναι βουλόμενος καὶ παῦσαι = ἐπειδὴ ἐπεθύμει νὰ κατα-
πραῦνῃ καὶ νὰ παύσῃ.

χαλεπαίνοντα = ἀπὸ τοῦ νὰ ὀργίζεται.

ἥσων = ἀσθενέστερος.

κρείττων = ἰσχυρότερος.

σοί . . . ἕσος, δηλ. ἐστίν.

15.

κύλιξ = ποτήριον.

ὥς ἰασόμενος = ἵνα θεραπεύσῃ.

ἐν τοῖς ποστοτάτοις = μεταξὺ τῶν πιστοτάτων.

φύλαξαι . . . Φίλιππον = νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὸν Φίλιππον.

πέπεισμαι = ἔχω πεισθῇ.

μᾶλλον πεποιθώς = ἐπειδὴ εἶχε περισσότεραν πεποίθησιν.

καὶ ἅμα = καὶ συγχρόνως.

16.

πολλὰς ἡμέρας = ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

ὠδευε, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ὠδεύω = βαδίζω.

ἄνυδρος = ὁ μὴ ἔχων ὕδωρ.

μάλα = πολὺ.

ἀπηγόρευον, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπαγορεύω = κουράζομαι.

ἐνθα = ἐνταῦθα.

δὴ = λοιπόν.

ἐνιοι = τινές.

γυμνήτες = οἱ ἐλαφρῶς ὠπλισμένοι.

πέτρα = βράχος.

μικρῷ ὕδατι ἐντυγχάνω = ὀλίγον ὕδωρ εὐρίσκω.

κόρυς = περικεφαλαία.

μεστὸς = πλήρης.

περιβλέπω = βλέπω περίξ.

ἐξέχει, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἐκχέω = ἐκχύνω.

πάσης τῆς στρατιᾶς προσβλεπούσης = ἐν ᾧ ὅλος ὁ στρατὸς
προσέβλεπεν.

εὐρῶστος = δυνατά, πολὺ.

17.

ὥς κομιοῦντες=ἵνα κομίσωσιν.

τάλαντον, ὀνομασία χρηματικοῦ ποσοῦ 6,000 δραχμῶν.

διὰ τι... διδοίη=διατί διδαι.

ἐκείνων εἰπόντων=ὅτε ἐκεῖνοι εἶπον.

ἡγοῦμαι (-έσμαι)=νομίζω.

καλὸς κἀγαθὸς=ὁ ὥριος κατὰ τὸ σῶμα καὶ καλὸς κατὰ τὴν ψυ-
χήν, ὁ τέλειος ἄνθρωπος.

ἀποδέξασθαι=νὰ δεχθῇ.

προσειπὼν, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ρ. προσλέγω=προσέτι λέγω.

εἰσάτω, ἄορ. προστακτ. τοῦ ρ. εἰῶ (-άω)=ἄφηνω.

18.

ὁ Φῶκου, δηλ. υἱός.

καταγιγνώσκομαι θανάτῳ=καταδικάζομαι εἰς θάνατον.

πίεσθαι (=νὰ πίῃ), μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. πίνω.

κώνειον=δηλητήριον.

ᾤρεξεν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ὀρέγω=προτείνω.

κύλιξ=ποτήριον.

δῆμιος=ὁ ἐκτελὼν τὰς ποινὰς δημόσιος ὑπάλληλος.

οἱ προσήκοντες=οἱ συγγενεῖς.

ἤρουντο, ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ἐρωτῶ (-άω).

εἴ τι λέγοι=ἂν παραγγέλλει τι (=ἂν ἔχει νὰ παραγγείλῃ τι).

ὁ δὲ=ἐκεῖνος δέ (τίς;).

ἐπισκῆπτω=παραγγέλλω.

μνησικακῶ=ἐνθυμοῦμαι τὸ κακὸν (τὸ ὅποιον ἔπαθον), φυλάττω
πάθος.

μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν=νὰ μὴ μνησικακῇ κατὰ τῶν
Ἀθηναίων.

ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας (δηλ. πόσεως)=διὰ τὴν ἐκ
μέρους αὐτῶν προσφερομένην εἰς ἐμὲ φιλικὴν πόσιν (=διότι
πίνω εἰς ὑγείαν των). Ὁ Φωκ. λέγει ταῦτα εἰρωνικῶς.

19.

α'

τελευτήσαντος, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. τελευτῶ (-άω), δηλ. τὸν βίον
—ἀποθνήσκω.

Κ. Κοσμά.—Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια. Ἔκδ. ιγ'

ἦκω=ἔχω ἔλθει· ὁ παρατατκ. ἦκον=εἶχον ἔλθαι ἢ ἦλθον.
 ἐνίκα, παρατατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. νικῶ (-άω) = ὑπερέχω, εἶμαι
 ὑπέρτερος.
 ἀμείνων=καλύτερος.

β'

προσδοκῶ (-άω)=περιμένω.
 ὦ κακὸν ἀνδράποδον=ὦ κακὲ δοῦλε.
 πότερον=ποῖον ἐκ τῶν δύο.
 ἀγαπῶ τινι=εὐχαριστοῦμαι μέ τι.

γ'

θαπτούσης τινὸς=ὅτε ἔθαπτε (γυνή) τις.
 οἵμοι τῆς τύχης=ἀλλοίμονον διὰ τὴν τύχην.
 νῆ Δία=μὰ τὸν Δία.
 τῆς καλῆς (δηλ. τύχης)=διὰ τὴν καλὴν τύχην.
 προσεδόκων, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. προσδοκῶ (-άω)=;
 ἐς αἰε=πάντοτε.
 τελευτῶ πρό τινος=ἀποθνήσκω ὑπέρ τινος.

δ'

ἦκων=ἐλθόν.
 ἠδίων=εὐχαριστότερος.
 ἦ εἰ=παρὰ ἐάν.
 τὸν ἅπαντα χρόνον=καθ' ὅλον τὸν χρόνον.

20.

ἠτιώμενοι, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἠτιῶμαι (-άομαι)=νικῶμαι.
 ἐψηφίσαντο, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ψηφίζομαι=ψηφίζω, ἀποφασίζω.
 τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν=κατ' ἐκείνου, ὅστις ἤθελε προτείνει νὰ
 πλέωσιν.
 ἐπὶ Σαλαμῖνα=κατὰ τῆς Σαλαμῖνος.
 πρὸς μάχην=ἵνα πολεμήσωσιν.
 ἔστω=ἄς εἶναι.
 λύω νόμον=ἄκυρῶν, καταργῶ νόμον.

ὦδε=ὥς ἐξῆς.

μανία=τρέλλα.

ὑποκρίνομαι=προσποιούμαι.

ἐλεγείον=ῥσμα.

ἄδω=φάλλω, τραγῳδῶ.

* Ἀρειος=πολεμικός.

ἡγειρεν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐγείρω=ἐξεγείρω, παρορμῶ.

οἱ δὲ=οὔτοι δὲ (τίνες;).

κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ * Ἀρεως=ἐνθουσιασθέντες ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ῥσματος.

αὐτίκα=ἀμέσως.

ἀνάγομαι=πλέω.

ἀλαλάζω=φωνάζω ἀλαλά.

κατὰ κράτος=ἐξ ἐφόδου.

τὰ μάλα=παρὰ πολύ.

21.

Κόδρου... βασιλεύοντος=ὅτε ὁ Κόδρος ἦτο βασιλεύς.

ἐμαντεύσατο, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. μαντεύομαι=δίδω χρησμόν.

εἰ μὴ φονεύσειαν=ἐὰν δὲν φονεύσωσιν.

σπουδαίως=σοδαρῶς.

βουλεύομαι=σκέπτομαι.

ὅπως... φονευθήσεται=πῶς νὰ φονευθῇ.

λάθρα=κρυφίως.

ῥυπαρὸς=ἀκάθαρτος.

ἄξινη=πέλεκυς.

ὥς ξυλοτόμῳ ὄντι=ὥς ἐὰν ἦτο ξυλοτόμος.

πεζεύω=βαδίζω.

κατ' ἔριν=ἐνεκα φιλονικίας.

ἐμηνύθη, παθ. ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. μηνύομαι=γνωστοποιούμαι.

εἶδος=ὄψις.

ἔργῳ δὲ=πράγματι δέ.

μνημονεύω=ἐνθυμούμαι.

μαντεῖον=χρησμός.

πάλιν=ὀπίσω.

22.

ὥς θυμὸν ἐμποιήσων=ἵνα θάρρος ἐμβάλῃ.
 τῇ ὑστεραίᾳ=τὴν ἐπομένην ἡμέραν.
 μὴ...ἀθυμήσειαν=μὴ...δειλιάσωσιν.
 ἐὰν...βλέψωσιν=ἐὰν παρατηρήσωσιν.
 εὐπετῶς=εὐκόλως.
 ζωορῆσας, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. ζωορῶ (-έω)=συλλαμβάνω.
 ἐν βίῳ οὕσα=ὅτε ἔζη.
 οὐκέτι...ἔσται=δὲν θὰ εἶναι πλέον.
 ὑμᾶς δέξασθαι=νὰ ὑπομείνῃ ὑμᾶς.

23.

συνεσκήνωσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. συσκηνῶ (-όω [τινι]) = κα-
 τοικῶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην (μετὰ τινος).
 ἀγνώς, ὦτος=ἄγνωστος.
 οὕτω=τόσον.
 εὐχαρίς=προσφιλής.
 ὥστε τοὺς ξένους ἀγασθῆναι (παθ. ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. ἄγαμαι)
 ...καὶ ἡσθῆναι (παθ. ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. ἡδομαι) = ὥστε οἱ
 ξένοι νὰ θαυμάσωσι...καὶ νὰ εὐχαριστηθῶσι.
 συνουσία=συναναστροφή.
 ὁ φιλόσοφος=ὁ γνωστὸς φιλόσοφος.
 μὴν=ὅμως.
 ἐνεφάνισεν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐμφανίζω=φανερώνω.
 μάλα=πολύ.
 φιλοφρόνως=μὲ φιλοφροσύνην, μὲ φιλικὰς διαθέσεις.
 ἄγε...ἐπίδειξον=ἔλα...δείξον.
 δμώνυμος=ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ ὄνομα.
 ὁμιλητῆς=μαθητῆς.
 ἡγησάμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. ἡγοῦμαι (-έομαι)=ὡδήγῶ.
 σύστησον, ἄορ. προστακτ. τοῦ ρ. συνίστημι=συνιστῶ.
 εὐκλεῆς=ἐνδοξος.
 φησὶν, γ' ἐνιχ. πρόσ. ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ρ. φημι=λέγω.
 ὅτι=διότι.

ἔχοντες=ἐν ᾧ εἶχον.

ὁ τοσοῦτος=ὁ τόσῳ μέγας.

24.

ἐβίότευσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. βιώτεύω=ζῶ.

Ὀλυμπιάς, χρονικὸν διάστημα συνιστάμενον ἐκ τεσσάρων ἐτῶν
(ἢ 63 Ὀλυμπιάς=528 π. X.).

ἡὔδοκίμει, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. εὔδοκιμῶ (-έω)=ἔχω καλὴν
φήμην, ἐκτιμῶμαι.

ἐν τοῖς Ἑλλήσιν=μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων.

ἀποδημῶ (-έω)=ξενιτεύομαι.

ἄλλότριος=ξένος.

ἄσκη (-έω)=ἐξασκῶ.

ὀδεύω=πορεύομαι.

ὥς παρυσόμενος=ἵνα παρευρεθῇ.

ἐπιβουλὴ=φόνος.

γέρας, εἶδος πτηνοῦ ἔχοντος πολὺ μακρὸν λαιμόν.

πετόμενος, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. πέτομαι=πετῶ.

τιμωρήσασθε, ἄορ. προστκ. τοῦ ῥ. τιμωροῦμαι (-έομαι)=ἐκ-
δικοῦμαι.

ὁδε=οὗτος δά.

οἱ φονεύσαντες=οἱ φονεῖς.

δῆ=λοιπόν.

διεπέτοντο, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. διαπέτομαι=πετῶ (κατὰ δια-
φόρους διευθύνσεις).

ὑπὲρ τῆς σκηνῆς=ὑπεράνω τῆς σκηνῆς (μέρους τοῦ θεάτρου,
ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ὑποκριταί).

25.

α'

κιθαρωδός=ὁ παίζων τὴν κιθάραν καὶ ᾄδων.

διέτριψεν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. διατρίβω=διαμένω.

εὔδοκίμησας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. εὔδοκιμῶ (-έω)=;

κτῆσάμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. κτῶμαι (-άομαι)=ἀποκτῶ.

ἐπειγόμενος, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐπείγομαι=σπεύδω.

ἐμισθώσατο, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. μισθοῦμαι (- ὀδομαι)=λαμβάνω
ἐπὶ μισθῷ.

πιστεύω τινι=ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινα.

αἰσθόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι=ἐννοῶ.

συγχωρήσατε, ἄορ. προστακτ. τοῦ ῥ. συγχωρῶ (-έω)=ἐπιτρέπω.

σκευή=ἐνδυμασία.

ᾄσαι, ἄορ. ἀπρφ. τοῦ ῥ. ᾄδω=ψάλλω.

κοσμησάμενος=ἄφ' οὗ ἐστόλισεν.

ἱμάτιον=ἐνδυμα.

πρωῶρα=τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου.

ἀκροῶμαι τινος=ἀκούω τινὰ μετὰ προσοχῆς.

ἐπεὶ ἐπαύσατο ᾄδων=ἄφ' οὗ ἔπαυσε νὰ ψάλλῃ.

προσευξάμενος=προσευχηθεὶς.

β'

δελφίς=δελφίνι.

αὐτῷ=χάριν αὐτοῦ.

σωτήρας=ὡς σωτήρας, ἵνα σώσωσιν αὐτόν.

νῶτον=ἡ ῥάχις.

δεξάμενος=δεχθεὶς.

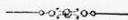
οὐ πολλῷ ὕστερον=μετ' ὀλίγον.

ᾠρμίσαντο, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ὀρμίζομαι=ἀγκυροβολῶ.

μεταπεμπάμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι=προσκαλῶ.

οὕτως εἶη=ὅτι ὕγιής ἦτο.

ἐξημίωσεν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ξημιῶ (-όω)=τιμωρῶ.

Γ' ΕΙΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ

1.

α'

οὐκ εὐυδρος, ἐπεξήγησις τοῦ : ξηρά.

εὐυδρος=δ ἔχων πολὺ, ἀφθονον ὕδωρ.

ρύμοτομῶ (-έω) πόλιν =διαίρω πόλιν εἰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας.

κακῶς ἐρρύμοτομημένη πόλιν=πόλιν ἔχουσα κακὴν ρύμοτο-
μίαν (=διαίρεσιν εἰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας).

εὐτελής=ἄθλιος, πρόστυχος.

χρήσιμος=κατάλληλος πρὸς χρήσιν, καλός.

ἀπιστηθείη ἂν=δὲν δύναται νὰ πιστευθῇ.

θεωρουμένη, ἐνεστ. μετχ. τοῦ ρ. θεωροῦμαι (-έομαι)=παρα-
τηροῦμαι.

εἰ αὐτὴ...=ἂν αὐτή...=ὅτι αὐτή...

προσαγορευομένη, ἐνεστ. μετχ. τοῦ ρ. προσαγορεύομαι=ὀνο-
μάζομαι.

β'

μετ' οὐ πολὺ=μετ' ὀλίγον.

ἔστι=ὑπάρχει.

καλὸς=ὥραϊος.

θαυμαστὸς=ἄξιος θαυμασμοῦ.

ἔτι=προσέτι, ἀκόμη.

πολυτελής=πολυδάπανος, μεγαλοπρεπής.

ἀπόβλεπτος=δ μετὰ θαυμασμοῦ ἀποβλεπόμενος ὑπὸ πάντων,
ἄξιθαύμαστος.

Ὀλυμπίειον, δηλ. ἔστι.

ὑπογραφὴ=ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον.

οἰκοδομία=οἰκοδόμησις.

γενόμενον ἂν (δηλ. τὸ Ὀλυμπίειον)=ἔπερ ἤθελε γίνεи.

εἶπερ συνετελέσθη (παθτκ. ἄόρ. τοῦ ρ. συνετελοῦμαι) =ἂν
βεβαίως ἤθελε περατωθῇ.

κέντημαι (πρκμ. τοῦ ρ. κτῶμαι)=ἔχω ἀποκτήσει, ἔχω.

γυμνάσιον=δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ ἐγίνοντο γυμναστικά καὶ ἡ ἀθλητικά ἀσκήσεις.

κατάδενδρος=πλήρης δένδρων.

ποώδης=χλοερός.

παντοδαπός=ὁ παντὸς εἶδους.

σχολή=ἀνώτερον σχολεῖον.

θεάι=θεάματα.

γ'

οἱ ἐνοικοῦντες=οἱ κάτοικοι.

ὑπουργος=πανοῦργος, δόλιος.

συκοφαντώδης=ὁ ἔχων κλίσιν νὰ συκοφαντῇ.

ξενικός βίος=τρόπος, καθ' ὃν ζῇ ξένος.

δριμύς=σφοδρός, θερμός.

τυγχάνουσιν ὄντες=εἰσὶ.

δ'

τὸ καθόλου δὲ=ἐν γένει δέ.

διόρθωσις=καλλιτέρευσις.

παράλλαιτω (τινός) =διαφέρω (τινός).

2.

κατὰ μέσην τὴν πλευράν=εἰς τὸ μέσον τῆς πλευρᾶς.

καθήκω=φθάνω.

ἐπίνειον=ναύσταθμος, λιμὴν.

τὸ παλαιὸν=κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους.

ὥς=ὅτε.

ἤρξε, ἄρρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἄρχω=εἶμαι ἄρχων,

εἶναι=ἵνα εἶναι.

ἐπιτήδειος=κατάλληλος.

λιμένας τρεῖς, ὁ γλ. τὸν τῆς Μουνηχίας, τὸν τῆς Ζέας καὶ τὸν κυρίως λιμένα τοῦ Πειραιῶς, ὅστις περιελάμβανε τὸν πολεμικὸν λιμένα (τὸν Κάνθαρον) καὶ τὸν ἐμπορικὸν λιμένα (τὸ Ἐμπόριον).

ὁ Φαληροῦ (λιμὴν) =ὁ ἐν Φαλήρῳ (λιμὴν).

κατασκευή=οἰκοδόμημα.

καλὸς=ὥρατος.

στοὰ=τόπος ἐστεγασμένος μετὰ κιόνων.

ιερὸν=ναός.

μάλιστα=πρὸ πάντων, κατ' ἐξοχήν.

ἄγαλμα χαλκοῦ=ἄγαλμα (κατεσκευασμένον) ἐκ χαλκοῦ, χάλκινον.

ἔχω τι=κρατῶ τι.

σκήπτρον=ράβδος (δηλοῦσα ἀξιωμα, ἀρχήν).

3.

α'

περίμετρος=περιφέρεια.

στάδιον, μέτρον μῆκος 600 ποδῶν=184 μέτρων.

τῷ σχήματι...τῇ χρόᾳ, δοτκ. τοῦ κατὰ τι.

χρόα (ῆ)=χρῶμα.

μελάγγειος=ὁ ἔχων μαῦρον χρῶμα.

οὔσα=ἔν και εἶναι.

καινώς=κατὰ νέον τρόπον.

διὰ τὸ τρις ἤδη...κατεσκάφθαι=διότι τρεῖς φορές μέχρι τοῦδε ἔχει κατεδαφισθῆ.

β'

καὶ ἱπποτρόφος ἀγαθὴ ἐστὶ=καὶ νὰ τρέφῃ (διατηρῇ) ἵππους εἶναι καλὴ.

κάθυδρος οὔσα=ἐπειδὴ εἶναι πλήρης ὑδάτων.

χλωρὸς=χλοερὸς, καταπράσινος.

γεώλοφος=κεκαλυμμένος ὑπὸ χώματος.

κήπευμα=τὸ ἐν τῷ κήπῳ καλλιεργηθὲν φυτόν.

τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδίον=τὴν πεδιάδα, ἣ ὁποία κεῖται ὑποκάτω τῆς πόλεως.

ἀρδεύοντες, ἐνεστ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀρδεύω=ποτίζω.

τὸ παλαιὸν=κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους.

γ'

ἐνθερίσαι, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐνθερίζω=διέρχομαι τὸ θέρος.

εὐήνεμος=ὁ ὑπὸ κελῶν ἀνέμων διαπνεόμενος.

πρόσοψις=ὄψις.

εὐδώρας=ὁ ἔχων καλὰς δώρας (καρπούς).

ὦνια=ὀψώνια.

ἄξυλος=ὁ ἐστερημένος ξύλων.

ἐγχειμάσαι, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐγχειμάζω=διέρχομαι τὸν χειμῶνα.

πνεῦμα=ἄνεμος.

νίφομαι=χιονίζομαι.

πηλὸς=λάσπη.

δ'

ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπιστίαις=διὰ τὰς περὶ τοῦ βίου καλὰς ἐλπίδας τῶν.

θρασὺς=αὐθάδης.

δημότης=συνδημότης.

συνάλλαγμα=συμβόλαιον, ἀμοιβαία συμφωνία.

λύοντες=διότι διαλύουσι.

προσάγω=παρουσιάζω.

διατρέχω=τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὑπάρχω.

τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ἔνθμοις=ὡς πρὸς τὰ ἀναστήματα, τὸ βάδισμα, τὰς κανονικὰς τῶν σωμάτων κινήσεις.

εὐσχήμων=κομψός.

εὐπρεπής=ὥρατος.

ὥστε δοκεῖν... κατειληφθῆναι=ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ἔχει καταληφθῆ (καλυφθῆ).

προσωπίδιον=μικρὰ προσωπίς.

διαφαίνομαι=διακρίνομαι.

τρίχωμα=τρίχες τῆς κεφαλῆς, κόμη.

ἀναδέω=δένω πρὸς τὰ ἐπάνω.

λιτὸς=ἀπλοῦς.

φοινικεὺς=κόκκινος.

ταπεινὸς=πρόστιχος.

ἐπίχαρις=εὐχάριστος.

ἀτερεπής=ὁ μὴ τέρπων, οὐχὶ εὐχάριστος.

4.

α'

σύσκιος=ὁ ἔχων πολλήν σκιάν.

άλυκος=άλμυρος.

τῆς καλουμένης Ἀρεθ.=ἡ ὁποία καλεῖται Ἀρέθουσα.

ἱκανός=ἀρκετός, ἐπαρκής.

β'

κοινός=δημόσιος.

κατασκευή=οἰκοδόμημα.

στοά=τόπος ἐστεγασμένος μετὰ κιόνων.

ἱερὸν=ναός.

γραφῇ=ζωγραφία.

ἀνδριάς=εἰκὼν ἀνδρός.

χρεῖα=χρήσις.

ἀνυπερβλήτως=καταλληλότατα.

κειμένην... ἀνυπερβλήτως=ἡ ὁποία κεῖται καταλληλότατα
(=τῆς ὁποίας ἡ θέσις εἶναι καταλληλοτάτη).

κατὰ τὸ ἐμπόριον, ἢ κατὰ=ἀπέναντι· ἐμπόριον δὲ=ἐμπορικὸς λιμὴν.

ἔχομαί τινος=μετὰ τινος συνέχομαι.

στοαῖς τρισὶ συνειλημμένη (μετχ. παθηκ. παρκμ. τοῦ ρ. συλ-
λαμβάνομαι)=περικυκλωμένη ὑπὸ τριῶν στοῶν.

γ'

ἐγγύς=πλησίον.

τοῦ λιμένος κειμένου καὶ... τῆς ἐκ τῶν πλ. γιγν. τῶν φορτ.

ἐκκομιδῆς=ἐπειδὴ ὁ λιμὴν κεῖται... καὶ ἡ ἐκ τῶν πλοίων

ἐξαγωγή τῶν φορτίων (=ἡ ἐκφόρτωσις) γίνεται.

διττός=διπλός.

ἔχων=ἐπειδὴ ἔχει.

εἰσπλους=εἴσοδος εἰς τὸν λιμένα.

ἐφέλκομαι=προσελκύω.

ἐλαιόφυτος=κατάφυτος ἐξ ἐλαίων.

ἀγαθή, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἰχθύων καὶ ὀστρειδίων.

δ'

φιλομαθής=ὁ ἀγαπῶν νὰ μαθηθῇ.
 φιλαπόδημος=ὁ ἀγαπῶν νὰ ξενιτεύηται.
 τὸ προσπίπτον=τὸ συμβαῖνον.
 δυσχερὲς=δυστύχημα.

5.

α'

τὸ πρὸς δύοσιν, δηλ. πλευρόν.
 χωρίον=τόπος.
 θεατροειδής=ὁ ὅμοιος πρὸς θεάτρον.
 κατὰ κορυφήν=ἐπὶ τῆς κορυφῆς.
 ὑπέρκειμαι τινος=κεῖμαι ὑπεράνω τινός.
 ὑπέρ τινος=ὑπεράνω τινός.
 ἐπὶ τινι=πλησίον τινός.

β'

πρόναος=εἰσοδος (δι' ἧς εἰσήρχετο τις εἰς τὸν κυρίως ναόν).
 ᾄδόμενος=ψημιζόμενος.
 γινῶθι, προστακτ. ἀορίστ. τοῦ ρ. γινώσκω=γινώριζω.
 ἄγαν, ἐπίρρ.=παρὰ πολύ.
 θεάσαιο, εὐκτ. ἀορίστ. τοῦ ρ. θεᾶμαι (-άομαι)=παρατηρῶ.
 θεάσαιο ἄν=ἐξύνασαι νὰ παρατηρήσης.
 ἐπὶ στήλῃ=ἐπάνω εἰς...
 ὅτι=διότι.
 τὸ ἀρχαιότατον=κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους.
 κτήμα...καὶ Ποσ., κατὰ τινὰ μῦθον ἢ πρώτη ιδιοκτητὴς τοῦ
 μαντείου ἦτο ἡ Γῆ, ἐξ ἧς ἔλαβεν αὐτὸ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς
 Θέμις, εἴτα ὁ Ποσειδῶν, ὅστις μετὰ τῆς Θέμιδος ἐχάρισαν τῷ
 Ἀπόλλωνι.
 ἔστηκα=ἔχω στηθῇ, εἰμαι στημένος· παρκμ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἵσταμαι.
 τὸ ἐσώτατον (μέρος)=τὸ ἐσωτερικώτατον (μέρος).
 εἰσιέναι=νὰ εἰσέρχωνται· ἐνεστώς ἀπρμφ. τοῦ ρ. εἰσέρχομαι.

γ'

άντρον=σπήλαιον.

οὐ μάλα=οὐχὶ πολὺ.

εὐρύστομος=δ' ἔχων πλατὺ στόμιον.

ἀναφέρομαι=ἐξέρχομαι.

πνεῦμα=ἀήρ.

ἐνθουσιαστικός=δ' κάμνων τινὰ νὰ νθουσιᾷ.

ἀποθεσπίζω=χρησιμοδοτῶ, προφητεύω.

ἔμμετρος=λόγος ἐκφερόμενος ἐν ποιητικῷ μέτρῳ, ποίημα.

ἄμετρος=λόγος ἄνευ ποιητικοῦ μέτρου, πεζός.

6.

οὐ πρόσω=ὄχι μακράν.

τραγωδοποιός=ποιητὴς τραγωδιῶν (δραμάτων).

ᾧδε=ὧς ἐξῆς.

ἐγκωμιάζω=ἐπαινῶ.

καλός=ὠραίος.

ἄλλος=τόπος κατάφυτος ἐκ δένδρων καὶ χλόης, δάσος.

ἄρδω=ποτίζω.

ἡδέως=εὐχαρίστως· συγκριτ.: ἡδιον.

κρόκος=φυτόν τι, τοῦ ὁποίου τὸ ἄνθος εἶναι κιτρινοκόκκινον ἢ χρυσῷ ὅμοιον.

νάρκισσος, τὸ περιώνυμον ἄνθος (ζαμπάκι ἢ μανούσι).

ὀξύφωνος=δ' ἔχων ὑψηλὴν (διαπεραστικὴν) φωνήν.

ἔαρος=κατὰ τὸ ἔαρ (ἄνοιξιν).

θαμίζω=συχνάζω.

πάντως=ἐντελῶς, ὅλως διόλου.

ἄβατος τοῖς θνητοῖς=ἀπάτητος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

οἰκήτωρ=κάτοικος.

εὖ πράττω=εὐτυχῶ.

ἄμεινον πράττω=εὐτυχῶ περισσότερον.

7.

α'

χῶρος=τόπος.

οἶον... διεσχισμένα (πρkm. μετχ. τοῦ ρ. διασχίζομαι)=τρόπον τινὰ ἐσχισμένα εἰς δύο, κεχωρισμένα.

μέσον=ἐν τῷ μέσῳ.

περιέχει, ὡς ὑποκμ. νοητέον τὰ ὄρη.

χωρίον=τόπος, τοποθεσία.

διήκω=φθάνω, ἐκταίνομαι.

στάδιον, βλ. ἐν σελ. 89.

τῇ μὲν... τῇ δὲ=ἐδῶ μὲν... ἐκεῖ δέ.

πλέθρον, μέτρον μήκουσ 100 ποδῶν=31 μέτρων.

ὀλίγω=ὀλίγον.

β'

συρρέω=ῥέω μαζί, χύνομαι.

ἀνακονοῦμαι (-όομαι) τινί τι=συνενῶ τι μετὰ τινος.

σχολῇ=βραδέως.

πράως=ήσυχως.

ἐλαίου δίκην=καθὼς ἔλαιον.

κατ' αὐτοῦ=ἐπάνω εἰς αὐτόν.

ἐκ τῶν παραπεφυκότων (πρκμ. μετχ. τοῦ ῥ. παραφύομαι) δένδρων καὶ τῶν ἐξηρητημένων (πρκμ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐξαρτῶμαι) κλάδων=ἐκ τῶν δένδρων, τὰ ὅποια ἔχουσι φυτρώσει (καὶ μεγαλώσει) πλησίον (τοῦ ποταμοῦ) καὶ ἐκ τῶν κλάδων, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἐξαρτηθῇ (κρέμονται) ἐκ τῶν δένδρων.

προήκω=προχωρῶ.

ἀπείργω=ἐμποδίζω.

παρέχει τινί (μετ' ἀπρμφ.)=ἐπιτρέπεται εἰς τινά (νὰ...).

πλέω=ταξιδεύω μὲ πλοῖον.

κατὰ ψυχος=μὲ δροσιάν.

γ'

διατρίβη=διασκέδασις, τέρψις.

παντοδαπός=παντὸς εἵδους.

κισσός, θάμνος ἀειθαλῆς καὶ ἀναρριχώμενος ἢ ἔρπων.

εὖ μάλα=παρὰ πολὺ.

λάσιος=πυκνόφυλλος.

τέθηλα, πρκμ. τοῦ ῥ. θάλλω ἔχων σημασίαν ἐνεστ.=θάλλω
=πρασινίζω.

δίκην τῶν ἀμπέλων=καθὼς αἱ ἄμπελοι.

εὐγενής=καλοῦ εἵδους.

ἀνέρπω=σύρομαι εἰς τὰ ἄνω, ἀναβαίνω.

συμφύομαι τινι=συνενοῦμαι μετὰ τινος.

σμῖλαξ, φυτὸν ἀναρριχώμενον καὶ περιπλεκόμενον ἔχον φύλλα
κισσοειδῆ.

πάγος=ἀπόκρημνος βράχος.

ἀνατρέχω=ἀναβαίνω.

πέτρα=βράχος.

ὑπολανθάνω=εἶμαι (κε)κρυμμένος ὑποκάτω.

ὁρᾶται χλοάζον=φαίνεται ὅτι εἶναι χλοερὸν, πράσινον.

τὰ κατωτέρω=οἱ κατώτεροι τόποι.

διαρρέω=ῥέω διὰ μέσου.

συχνός=πολύς.

συμβάλλεται (τὰ ὕδατα)=συντελοῦσι τὰ ὕδατα.

ὄρνις=πτηνόν.

ἄλλος (δηλ. ὄρνις) ἄλλη=ἄλλο πτηνὸν ἐδῶ καὶ ἄλλο ἐκεῖ.

διεσπαρμένοι, πρkm. μετχ. τοῦ ῥ. διεσπείρομαι = διασκορπίζομαι.

μέλος=μελῶδία.

κάματος=κόπος.

ἀφανίζω=ἐκμηδενίζω.

Δ' ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ

1.

οὐπώποτε...καταβάς οὐδὲ γινώσκων = ἐπειδὴ οὐδέποτε

ἀκόμη κατέβην οὐδὲ γνωρίζω.

ἄστν=αἱ Ἀθῆναι.

ὅ, τί ποτέ ἐστιν=τί ἄρ' αὖτε εἶναι.

καινός, ἡ, ὄν=παράδοξος.

ἰδεῖν...καὶ...μαθεῖν=να ἴδω...καὶ νὰ μάθω.

ἐν ἐνὶ π. κατ. ἀνθρ. = δηλ. ἀνθρώπους κατοικοῦντας ἐντὸς ἐνὸς περιόλου (=περιτειχίσματος).

διαφέρω τί τινος=διαφέρω ἀπὸ τινος εἰς τι.

ἀγροικία=οἱ ἀγροί.

γίγνεται μοι πρόφασις ὁδοῦ=λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ πορευθῶ.

ἄστνδε=εἰς ἄστν.

ἀπάξων=ἵνα λάβῃς καὶ ὁδηγήσῃς.

ὁρέγομαι=ἐπιθυμῶ.

πλέον, οὐδέτ. συγκριτικ. τίνος ἐπιθέτου ;

ἔρρωσο (πρkm.μὲ σημ. ἐνεστ. προστακτ. τρῷ ῥ. ῥῶννυμαι)=ὕψαινε.

2.

ῦς (γενκ. ὕδς)=γυροῦνα.

ἡ παρ' ἐμοὶ=ἡ πλησίον ἐμοῦ, ἡ ἰδική μου.

ἀρετίως=πρὸ ὀλίγου.

τέτοκε, πρkm. ὀριστ. τοῦ ῥ. τίκτω=γεννῶ.

δέλφαξ, ακος, ἀρσ. = χοιρίδιον.

γρύζω=γρυλλίζω, μουγκρύζω.

μάλ' ἀηδὲς=πολύ δυσάρεστος.

ἐδώδιμος, ον=φαγώσιμος.

ἔχειν=ἵνα ἔχῃς.

οἶός τέ εἰμι=δύναμαι.

τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν=διότι αἱ κριθαὶ εἶναι ὀλίγαι.

τοῖς φίλοις μεταδ. τούς ἐν περ. ὄντας πρέπον ἐστίν=πρέπει οἱ εὐποροῦντες νὰ μεταδίδωσι (=νὰ δίδωσιν ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἔχουσιν) εἰς τοὺς φίλους.

ἀγροικικῇ ἐπιεικείᾳ = μὲ καλwsύνην ἀρμόζουσαν εἰς χωρικούς.
 ἡμᾶς τοὺς ε. τροφίμους = ἡμᾶς, δηλ. τοὺς τροφίμους τῆς.
 φιλάλληλος, on = δ ἀγαπῶν καὶ ἀγαπώμενος ἀμοιβαίως.

3.

βαρέως = ὀρμητικῶς.
 ἐπιπίπτω = ἐπιπίπτω.
 ἀπέκειρε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ β. ἀποκείρω = καταστρέφω.
 τὰ λήϊα = τὰ σπαρτά.
 λιμός = πείνα· ἐν ᾧ λοιμός = ;
 οὐδέν, δηλ. ἔστι.
 ὠνεῖσθαι . . . οὐχ οἶόν τε (ἔστι) ἡμῖν = δὲν δυνάμεθα ν' ἀγο-
 ράζωμεν.
 ἐπακτός πυρός = σίτος κομιζόμενος ἐκ ξένης χώρας.
 σπάνις = ἔλλειψις.
 κέρματα = (μικρά) νομίσματα, χρήματα.
 ἔστι μοι τι = ἔχω τι.
 εὐετηρία = καλὴ χρονία (διὰ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς).
 μέδιμνος, μέτρον σιτηρῶν ἔχον βάρος 54, 56 λίτρας.
 ἡ γυνή = ἡ σύζυγος.
 τὰ παιδία = τὰ τέκνα.
 ἐκτίσσομεν, μέλλ. τοῦ β. ἐκτίνω = πληρώνω.
 μὴ δὴ περιδῆς . . φθειρομένους = λοιπὸν μὴ ἀφῆσης νὰ κατα-
 στραφῶσι.
 καιρός = περίστασις.

4.

αὐχμός = ξηρασία.
 αἴρομαι = ἀνυψοῦμαι.
 δεῖ ἐπομβρίας = ὑπάρχει ἀνάγκη πολλῆς βροχῆς.
 κατάξηρος, on = ὅλως διόλου ξηρός.
 βῶλος = ὄγκος γῆς ἢ χώματος (= σβῶλος).
 διψῆν τὰς ἀρούρας = εἶτι αἱ (σιτοφόροι) γαῖαι (= οἱ ἀγροὶ) δι-
 ψῶσιν.
 ὡς ἔοικεν = καθὼς φαίνεται.
 ἐθύσαμεν, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ β. θύω = προσφέρω θυσίαν.
 Κ. Κοσμῆ. — Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια. "Εκδ. ιγ'

εἰ καὶ=ἂν καὶ=μολονότι.

ἔξ ἀμίλλης=μὲ ἀμιλλαν, μὲ φιλοτιμίαν.

ἐκαλλιερέσαμεν, ἄορ. ὅριστ. τοῦ ῥ. καλλιερώ (-έω)=μετὰ καλῶν οἰωνῶν θυσιάζω.

οἰκήτωρ, οὐρος=κάτοικος.

ὥς ἔκ. δυνάμεως ἢ περιουσίας εἶχε=ὅπως ἕκαστος ἠδύνατο ἢ ἀναλόγως τῆς περιουσίας, ἣν εἶχεν.

συνεισηνέγκαμεν, ἄορ. α' ὅριστ. τοῦ ῥ. συνεισφέρω=ἀπὸ κοινοῦ εἰσφέρω.

πόπανον=στρογγύλον ζυμαρικὸν ἐν χρήσει εἰς τὰς θυσίας.

λιβανωτοῦ χόνδρος=θυμιάματος σθῶλος.

εὐπορία βοσκημάτων=ἀφθονία θρεμμάτων.

λεπτόγεως, ὦν=ὁ ἔχων λεπτήν, μὴ λιπαρὰν γῆν.

περὶ τινὶ εἰμι=ἀσχολοῦμαι περὶ τι, εἰς τι.

τῶν ἐνθάδε ἀμελεῖν=ὅτι ἀδικφορεῖ διὰ τὰ ἐδῶ (συμβαλίνοντα).

5.

ὁ στρατιώτης=ὁ στρατιώτης ἐκεῖνος.

ἦκω=ἔχω ἔλθει· ὁ παρτκ. ἦκον=εἶχον ἔλθει, ἦ—ὅπως ἐνταῦθα=ἦλθον.

δείλης ὀψίας=περὶ τὴν ἑσπέραν· δείλη ὀψία κυρίως = ὁ μετὰ μεσημβρίαν χρόνος τῆς ἡμέρας ὁ ἀπὸ τῆς 4ης ὥρας μέχρι τῆς 6ης· ἐν ᾧ δείλη πρωΐα=2 - 4 μ. μ.

κατάγομαι εἰς τινα=καταλύω εἰς τινα.

οὐ κατὰ τύχην ἀγαθὴν=ἀτυχῶς, ὅχι γιὰ καλὸ.

διήγημα=διήγησις.

φάλαγγες=τάξεις στρατεύματος παρατεταγμένου πρὸς μάχην.

σάρισσα=λόγχη μακρὰ (ἐν χρήσει ἐν τῇ μακεδονικῇ φάλαγγι).

καταπέλτης=πολεμικὴ μηχανή, δι' ἣς ἐξηκόντιζον βέλη.

νῦν μὲν... νῦν δέ=ἄλλοτε μὲν... ἄλλοτε δέ.

γέρον, οὐδ.=ἀσπίς ἐπιμήκης κεκαλυμμένη διὰ δέρματος βοός.

ἀνατρέπω=καταβάλλω.

βαλὼν=ἄφ' οὗ ἐκτύπησε.

μεσάγκυλον, οὐδ.=ἀκόντιον μετ' ἀγκύλης (= λωρλου), δι' ἣς ἐξηκόντιζετο.

διαπείρας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. διαπείρω=διαπερῶ, διατρύπῶ.

ἐπὶ πᾶσι τε=καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα.

παράγω=παρουσιάζω.

ὡς ἔλεγε... αὐτῷ δεδοσθαι=περὶ ὧν ἔλεγεν ὅτι εἶχον δοθῆ
εἰς αὐτόν.

λεία, θηλ.=τὰ λάφυρα.

ἀριστεία, θηλ.=ἡ ἀνδρεία.

γέρας=ὡς βραδεῖον.

κύλιξ, ικος=ποτήριον, κυρίως κρασοπότηρον.

φλ. φάρμακον=ὡς φάρμακον φλυαρίας.

δρέγω=δίδω.

ἐκπιών, ὁρ. β' μετχ. τοῦ ρ. ἐκπίνω=πίνω, ροφῶ.

ἀδολεσχία, θηλ.=φλυαρία.

6.

χρηστὸς=ὠφέλιμος.

ἡμῖν=δι' ἡμᾶς.

ἐστόρεσε, ὁρ. ὀριστ. τοῦ ρ. στορέννυμι=καταπραῦνω, καθη-
συχάζω.

ὥς=ὅτε.

τρίτην ταύτην ἡμέραν=ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

λάβρως=σφοδρῶς, ὀρμητικῶς.

ἔφρισε, παρτκ. ὀριστ. τοῦ ρ. φρίσσω=συνταράσσομαι.

μελαίνομαι=γίνομαι μέλας, μαυρίζω.

ἐξήνθει, παρτκ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐξανθῶ (-έω) = ἀναφαίνομαι ἐπὶ
τῆς ἐπιφανείας.

ἀργία=ἀπραξία, ἀποχή ἀπὸ τῆς ὀλιείας.

καλύβιον=μικρὰ καλύβη, καλύδι.

ὀλίγα ξυλίζομαι κομμάτια=συλλέγω ὀλίγα κομμάτια ξύλων.

ναυπηγὸς=ὁ κατασκευάζων πλοῖα.

πρώην=πρότερον.

ἐξέτεμον, ὁρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ἐκτέμνω=ἀποκόπτω.

παραμυθοῦμαι (-έομαι)=καταπραῦνω, ἐλαττώνω, μετριάζω.

ἀλκυνονὶς ἡμέρα=ἡμέρα τοῦ χειμῶνος, καθ' ἣν ἐπικρατεῖ εὐδία
καὶ νηνεμία.

ὥς οἶμαι=καθὼς νομίζω.

ἔστι=εἶναι δυνατόν.

τεκμαίρομαι τί τι=συμπεραίνω τι ἐκ τινος.

αἰθρία=λαμπρὸς καιρὸς.

ὥφθη (πθτκ. ἀόρ. τοῦ ρ. δρῶμαι [-άομαι])=ἐφάνη.

ἀπέστειλε, παρτκ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἀποστέλλω=λάμπω.

ἔσθι=πρὸ ὀλίγου.

ἀνελευσθὲν σκαφίδιον=μικρὸν σκάφος (=βαρκίτσα) ἐλκυσθὲν
(=ἀνασυρθὲν) εἰς τὴν ξηράν.

σπουδῇ=ἐσπευσμένως, βιαστικά.

κατεσύραμεν, ἀορ. ὀριστ. τοῦ ρ. κατασύρω = σύρω πρὸς τὰ
κάτω, ῥίπτω εἰς τὴν θάλασσαν.

ἐνθρόμενοι (ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. ἐνθρόμεται)=ἂψ' οὐ ἐθέσαμεν ἐντὸς
(δηλ. τοῦ σκαφιδίου).

ἔργου ἔχομαι=ἀφοσιοῦμαι εἰς τὴν ἐργασίαν μου.

μικρὸν ἄπωθεν=ὀλίγον μακρὰν.

χαλάσαντες, ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. χαλῶ (τὰ δίκτυα)=ῥίπτω (τὰ
δίκτυα).

μικροῦ ἐδέησε...κατασῶραι=ὀλίγον ἔλειψε νὰ σύρῃ πρὸς τὰ
κάτω.

καὶ τοὺς...=ἀκόμῃ καὶ τοὺς...

ὀψώνης=ὁ ἀγοράζων ἰχθῦς.

ἄσιλλα=ξύλον φερόμενον ὑπὲρ τὸν τράχηλον ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκ
τῶν ἄκρων τοῦ ὁποῦ ἐξήρτων κοφίνια ἢ ἄλλα πράγματα.

ἐπωμίους ἀνελόμενοι (ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. ἀναιροῦμαι [-έομαι])
=σηκώσκιτες εἰς τοὺς ὤμους.

ἐκατέρωθεν=ἐξ ἑκατέρου μέρους.

στυγίς, ἰδος=μέγα καλάρθιον, κοφίνιον.

τὰργύριον=τὰ χρήματα.

ἡπείγοντο, παρτκ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐπείγομαι=σπεύδω.

ἀρκῶ τι=ἱκανοποιῶ τινα.

ἀπηνεγκάμεθα, ἀόρ. α' ὀριστ. τοῦ ρ. ἀποφέρωμαι=φέρω, κομίζω.

γυνή=ἡ σύζυγος.

τὰ παιδία=τὰ τέκνα.

ὄγκος=ποσότης.

Ε' ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΝ

Α' ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

1.

α'

ὁ πᾶς=ὅλος, ὁλόκληρος.

ἐδυνάστευσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. δυναστεύω=εἶμαι κύριος, βασιλεύω.

λαβὼν (ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. λαμβάνω)=ἄφ' οὗ ἔλαβεν.

ἐγέννησε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. γεννῶ (-άω).

προσαγορευθέντας, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. προσαγορεύομαι=ὀνομάζομαι.

ἀνυπερβλήτος=ἑκείνος, τὸν ὅποιον δὲν δύναται τις νὰ ὑπερβάλῃ (=νικήσῃ), ἀκατανίκητος.

βουλομένους (παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. βούλομαι)=ἐπειδὴ ἤθελον.

δῆσας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. δῶ (-έω)=δένω.

αὖθις=πάλιν.

κληθείσας, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. καλοῦμαι (-έομαι)=ὀνομάζομαι.

β'

ἀγανακτοῦσα, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀγανακτῶ (-έω)=ὀργίζομαι.

ἀπώλεια=χάσιμον.

ἐπιθέσθαι (ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐπιτίθεμαι) τῷ πατρὶ=νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τοῦ πατρὸς.

ἐκβαλόντες, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. ἐκβάλλω=ἐκδιώκω.

καταταρταρωθέντας, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. καταταρταροῦμαι (-όομαι)=ρίπτομαι εἰς τὸν Τάρταρον.

ἀνήγαγον, ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀνάγω=ἀναδιβάζω.

2.

καθεῖρξε, ἄορ. τοῦ ῥ. καθεῖργω=φυλακίζω.

γὰρ=διότι.

προέλεγον, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. προλέγω=λέγω προηγουμένως, προφητεύω.

ἀφαιρεθῆσεσθαι τὴν ἀρχὴν=ἔτι θὰ στερηθῇ (ὁ Κρόνος) τῆς ἐξουσίας.

παραγίγνομαι=μεταβαλῶ.

ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε=εἶχεν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

τίκτω=γεννῶ.

ἄντρον=σπήλαιον.

ἐνοπλος=ὠπλισμένος.

δόρυ=κοντάρι.

ἀσπίς, ἕπλον ἀμυντικὸν κυκλοτερές συνιστάμενον ἐκ πολλῶν στρωμάτων δερμάτος βεβίου καὶ περιβεβλημένον μὲ μεταλλίνας πλάκας.

συνέκρουον, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. συγκρούω=κτυπῶ.

σπαργανώσασα, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. σπαργανῶ (-όω)=περιτυλίσσω μὲ φασκίαν=φασκιῶν.

καταπιεῖν=ἵνα καταπίῃ.

ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα=ὥς ἐὰν ᾦτο (ὁ λίθος) τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον εἶχε γεννηθῇ.

3.

ἐγένετο τέλειος=ἡνδρώθη.

συνεργός=βοηθός.

ἔξεμῶ (-έω)=ξερνῶ.

ἀνηγμένοι... ᾗσαν (ὕπερσυντλκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀνάγομαι)=εἶχον ἀναδιδοσθῇ.

ἐνιαυτός=ἔτος.

ἔχρησε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. χρῶ (-άω)=δίδω χρησμόν, προφητεύω.

ὁ φρουρῶν τὰ δεσμὰ=ὁ δεσμοφύλαξ.

ἀποκτείνας, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀποκτείνω=φονεύω.

ἔλυσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. λύω=λπολύω, ἐλευθερώνω.

κυνῇ=περικεφαλαία.

τρίαινα=δόρυ ἔχον τρεῖς αἰχμάς.

κρατεῖσι, ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ῥ. κρατῶ (-έω [τινος])=νικῶ (τινα).

διακλήροῦνται, ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ῥ. διακλήροῦμαι (-όομαι)=ρίπτω κλήρον.

λαγχάνει, ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ῥ. λαγχάνω=λαμβάνω διὰ κλήρου.

δυναστεία=βασίλεια.

Β' ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1.

ἔπλασε, ἄορ. ὁριστ. τοῦ ρ. πλάσσω.
 βουλόμενος, μετχ. αἰτλγκ.=ἐπει ἐβούλετο· βούλομαι=θέλω.
 ῥάων=εὐκολώτερος (καλύτερος).
 ἔδωκεν, ἄορ. ὁριστ. τοῦ ρ. δίδωμι=δίδω.
 λάθρα=κρυφίως· λάθρα Διὸς=χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ὁ Ζεὺς.
 νάρθηξ=φυτὸν καλαμοειδές.
 ἐπει=ἄφ' οὗ.
 ἤσθετο, ἄορ. β' τοῦ ρ. αἰσθάνομαι=ἐννοῶ.
 ἐπέταξε, ἄορ. β' ὁριστ. τοῦ ρ. ἐπιτάττω (τινὶ)=διατάττω (τινά).
 δῆσαι=νὰ δέσῃ· ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. δῶ (-έω)=δένω.
 ἐπιπειτόμενος=πετῶν ἐπ' αὐτοῦ.
 κατήσθιε, παρτατκ. ὁριστ. τοῦ ρ. κατεσθίω=κατατρώγω.
 ἦπαρ (γενκ. ἦπατος)=συκώτι.
 αὐξανόμενον=ὅπερ ηὔξανετο.
 διὰ νυκτὸς=καθ' ὅλην τὴν νύκτα.
 μέχρι... ἔλυσε=ἕως οὗτου... ἡλευθέρωσεν.

2.

α'

ἐγένετο, ἄορ. β' ὁριστ. τοῦ . γίγνομαι=γεννώμαι.
 οὗτος, δηλ. ὁ Δευκαλίων.
 βασιλεύων, παρτατκ. μετχ. τοῦ ρ. βασιλεύω (τινὸς)=εἶμαι
 βασιλεὺς (τινος).
 τὴν Ἐπιμηθέως, δηλ. θυγατέρα.
 ἐπει=ὅτε.
 διαφθεῖρειν=νὰ καταστρέφῃ.
 λάρναξ=κιβωτός.
 τὰ ἐπιτηδεῖα=τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.
 ἐνθήμενος (ἄορ. β' μετχ. τοῦ ρ. ἐντίθεται)=ἄφ' οὗ ἔθεσε διὰ
 τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐντὸς (δηλ. ἐν τῇ λάρνακι).
 εἰσέβη, ἄορ. τοῦ ρ. εἰσβαίνω.
 ὕδωρ=βροχή.

χέας, ἄορ. α' ἄσιγμος μετχ. τοῦ ρ. χέω=χύνω· χέω ὕδωρ=βρέχω.

κατέκλυσεν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. κατακλύζω=πλημμυρίζω.

ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀνθρώπους=ὥστε νὰ καταστραφῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας=ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας.

προσίσχω=προσεγγίζω, ἀράζω.

κἀκεῖ=καὶ ἐκεῖ (ποῦ ;).

τῶν ὄμβρων παυσασμένων=ἔφ' οὗ αἱ βροχαὶ ἔπαυσαν.

ἐκβάς, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. ἐκβαίνω=ἐξέρχομαι.

θύω=θυσιάζω.

β'

πέμψας, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. πέμπω=πέλλω.

αἰτεῖσθαι=νὰ ζητήσῃ διὰ τὸν ἐχυτόν του.

ὁ δὲ=ἐκεῖνος δὲ (τίς ;).

αἰροῦμαι=προτιμῶ.

Διὸς εἰπόντος=κατὰ διαταγὴν τοῦ Διὸς.

αἶρων, πρκατκ. μετχ. τοῦ ρ. αἶρω=τηκύνω.

ὑπὲρ κεφαλῆς=ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς, ὀπισθεν.

οὓς μὲν=ὅσους μὲν.

ἔβαλε, ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. βάλλω=ρίπτω.

οὓς δὲ ἡ Πύρρα, δηλ. ἔβαλεν.

γυναῖκες, δηλ. ἐγένοντο.

3.

γίγνεται=γεννᾶται.

ἐκ νύμφης, δηλ. τῆς Ὀρσηίδος.

λαβὼν=ἔφ' οὗ ἔλαβεν.

τῆς Ἑρεχθέως, δηλ. θυγατρὸς.

ἀφ' ὧν=ἀπὸ ὧν=ἔκ τῶν ὁποίων (Ἀχαιοῦ καὶ Ἰωνος).

πέραν=ἐντικρύ.

ἀφ' ἑαυτοῦ=ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀπὸ τοῦ ὀνόματός του.

Δωριᾶς, αἰτ. πληθ.=Δωριεῖς.

Αἰολέας=Αἰολεῖς.

προσηγόρευσεν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. προσαγορεύω=ὀνομάζω.

Γ' ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

ἐβασίλευσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. βασιλεύω = εἶμαι βασιλεύς.

παῖς = υἱός.

αὐθις = πάλιν.

τοῖς Νεφέλης παισὶ ἐπιβουλεύουσα = ἐπειδὴ ἐσχεδίαζε κρυφίως κακὸν κατὰ τῶν παιδῶν τῆς Νεφέλης.

πυρὸς = σῖτος.

φρύγειν = νὰ ξηραίνωσιν εἰς τὸ πῦρ (ἵνα μὴ φυτρώνη τὸ σπειρόμενον).

πεφρυγμένος (παθ. πρκμ. μετχ. τοῦ ρ. φρύγομαι) = ἐξηραμμένος εἰς τὸ πῦρ.

δεχομένη = ἐπεὶ ἐδέχετο.

ἐτήσιοι καρποὶ = οἱ κατ' ἔτος φύομενοι (φυτρώοντες) καρποί.

πέμπω = στέλλω.

πυνθάνομαι ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας = ἐρωτῶ (τὸν θεόν) νὰ μάθω πῶς θ' ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν ἀπὸ τῆς ἀκαρπίας (τῆς γῆς).

ὡς εἴη κεχρησμένον = ὅτι τάχα εἶχε δοθῇ χρησμός.

παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν = ὅτι θὰ παύσῃ ἡ ἀκαρπία (τῆς γῆς).

σφαγῇ, παθ. ἄορ. β' ὑποτακτ. τοῦ ρ. σφάττομαι = θυσιάζομαι.

συναναγκασόμενος = ἐπειδὴ συγχρόνως ἠναγκάζετο.

τῷ βωμῷ παρέστησε = ἐτοποθέτησε πλησίον τοῦ βωμοῦ (ἵνα θυσίασῃ αὐτόν).

ἀνήρπασε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἀναρπάζω = ἀρπάζω ἑξαφνα.

χρυσόμαλλος = ὁ ἔχων χρυσοῦ μαλλιά.

κριὸς = κριάρι.

ἐφ' οὗ = ἐπὶ οὗ = ἐπὶ τοῦ ὀποῦ.

ὑπερβέησαν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ὑπερβαίνω = περὶ ὑπεράνω, διαβαίνω.

ὥς = ὅτε.

γίγνομαι κατὰ τι = ἔρχομαι (φθάνω) εἰς τι.

ὀλισθάνω = γλιστρῶ.

ἀπ' ἐκείνης = ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἐκείνης.

εἰς Κόλχους = εἰς τὴν χώραν τῶν Κόλχων, εἰς τὴν Κολχίδα.

δίδωσι = δίδει.

ἄλλος = δάσος ἱερὸν (ἀφιερωμένον εἰς θεόν τινα).

ἀνάπτω = κρεμῶ.

δράκων = ὄφις μέγας.

ἄϋπνος = ὁ μὴ κοιμώμενος, ἀκοίμητος.

2.

ἐπὶ = διὰ.

παρεκάλεσε, ἀόρ. ὁριστ. τοῦ ῥ. παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.

Ἀθηνᾶς συνεργαζομένης = διὰ τῆς συνεργασίας τῆς Ἀθηνᾶς, ἔχων συνεργάτιν τὴν Ἀθηνᾶν.

πεντηκόντερος ναῦς = πλοῖον μὲ πενήκοντα κωπιά.

ἐρωτῶντι Ἰάσονι ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψεν = ὁ θεὸς ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ἰάσονα, ὅτε ἡρώτα, νὰ πλέῃ.

ἀνθροίσαντι = ἀφ' οὗ συναθροίσῃ.

ἀναγόμενοι, παρατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀνάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος· ἐν ᾧ κατάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ πελάγους εἰς τὸν λιμένα.

ἐλαύνω = φθάνω.

ἤλθον, ἀόρ. ὁριστ. τοῦ ῥ. ἔρχομαι.

ἐνθᾶ = ἐκεῖ.

ᾧκει, παρατκ. ὁριστ. τοῦ ρ. εἶκῶ (-έω) = κατοικῶ.

τυφλωθῆναι φασιν = λέγουσιν ὅτι ἐτυφλώθη.

ὅτι = διότι.

ἄκων, ουσᾶ, σν = ὁ παρὰ τὴν θελήσιν του πράττων τι ἀκόντων αὐτῶν = παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.

προὔλεγε = προέλεγεν.

οὔσαι = ἐπειδὴ ἦσαν.

ἐπειδὴ παρετίθετο αὐτῷ τρέπεζα = ὅτε (= ὁσάκις) ἐτίθετο πλησίον του τράπεζα (μετὰ φαγητοῦ).

θεῶμαι (-όμαι) = παρατηρῶ.

καταπετόμεναι = πετῶσαι κάτω.

ὄντες = ἐπειδὴ ἦσαν.

σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος ἐκ τῆς θήκης, ξιφουλκῶ.

δι' αἴρος = διὰ μέσου τοῦ αἴρος.

3.

ἀπαλλαγείς, παθ. ἀόρ. β' τοῦ ῥ. ἀπαλλάσσομαι.

ἐμήνυσσε, ἀόρ. ὁριστ. τοῦ ῥ. μηνύω = φανερώνω.

διὰ τῶν Συμπληγάδων=διὰ μέσου τῶν Συμπληγάδων.

πέτρα=βράχος.

βία=δρμή, δύναμις.

πόρος=διάδοσις, διάπλους.

ἀφείναι (ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀφίημι)=νὰ ἀφήσωσιν.

πέλεια=ἀγρία περιστέρα.

ταύτην...σωθεῖσαν=ὅτι αὕτη (τίς;) ἐσώθη.

διαπλεῖν=(εἶπε) νὰ πλέωσι διὰ τῶν πετρῶν.

ἐὰν δὲ ἀπολομένην (=ὅτι κατεστράφη), δηλ. ἴδωσιν.

μὴ βιάζεσθαι=(εἶπε) νὰ μὴ ἐκδιάζωσιν.

ὥς=ὅτε.

ἀφιασι=ἀφήνουσιν· ἐνεστ. ὁριστ. τοῦ ῥ. ἀφίημι.

πρῶτα=τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου, ἡ πλώρη.

τῆς δὲ διαπετομένης=ὅτε δὲ αὕτη ἐπέτα διὰ μέσου τῶν πετρῶν (βράχων).

συνπίπτουσαι=συγκρούμεναι, συνενούμεναι.

ἐπιτηρήσαντες...ἀναχωρούσας τὰς πέτρας=ἂφ' οὗ περιέμειναν τὴν στιγμήν, καθ' ἣν αἱ πέτραι ὠπισθοχώρουν.

εἰρεσία=κωπηλασία.

εὐτονος=δυνατός.

ἔστησαν=ἐστάθησαν, ἔμειναν ἀκίνητοι· ἀόρ. ὁριστ. τοῦ ῥ. ἵσταμαι.

4.

α'

τῆς Κολχικῆς γῆς, δηλ. ποταμός.

ὁρμισθείσης τῆς νεῶς=ἂφ' οὗ τὸ πλοῖον ἡγκυροδόλησε· παθ.

ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ὁρμίζομαι.

ἦκε=ἦλθεν.

τὰ ἐπιταχθέντα=τὰ διαταχθέντα.

παρεκάλει, παρτακ. ὁριστ. τοῦ ῥ. παρακαλῶ=παρακινῶ.

ὑπέσχετο, ἀόρ. β' ὁριστ. τοῦ ῥ. ὑπισχνούμαι(-έομαι)=ὑπόσχομαι.

χαλκίπους=ὁ ἔχων χαλκοὺς πόδας.

μεγέθει διαφέροντες=κατὰ τὸ μέγεθος ὑπερέχοντες.

τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασε = διέτασεν αὐτόν, ἂφ' οὗ

ζεύξη τούτους (τίνας;).

ὧν=τούτων οὗς=ἐκ τούτων, τοὺς ὁποίους.

β'

ἀποροῦντος τοῦ Ἰάσονος=ἐν ᾧ ὁ Ἰάσων ἠπόρει.
 πῶς ἂν δύναιτο=πῶς θὰ ἡδύνατο.
 φαρμακίς=μάγισσα.
 συμπράξειν αὐτῷ ἐπηγγείλατο=ὕπεσχεθῇ ὅτι θὰ βοηθήσῃ αὐτόν.
 ὁμόση, ἄορ. ὑποτακτ. τοῦ ῥ. ὁμνυμι=ὁρκίζομαι.
 ἔξειν=ὅτι θὰ λάβῃ.
 καὶ ἄξειν=καὶ ὅτι θὰ φέρῃ.
 ὁμόσαντος τοῦ Ἰάσονος=ἄφ' οὗ ὁ Ἰάσων ὠρκίσθη (τί ;).
 ᾧ=διὰ τοῦ ὁποίου.
 χρῆσαι, ἄορ. ἄπρμφ. τοῦ ῥ. χρίω=ἀλείφω.
 σπειρομένων τῶν ὀδόντων=ὅταν σπείρωνται οἱ ὀδόντες.
 μέλλειν ἀναδύσεσθαι=ὅτι θὰ ξεφυτρώσωσιν.
 ἄθροοι=ὄλοι μαζί.
 βάλλειν=νὰ ῥίπτῃ.
 ἄπωθεν=μακρόθεν.
 ὑπὲρ τούτου=διὰ τοῦτο.
 ἀποκτείνειν=νὰ φονεύῃ (ὁ Ἰάσων).

γ'

οὐκ ἐδίδου=ὅθεν ἤθελε νὰ δώσῃ.
 νυκτός=ἐν χειρὶ νυκτός.
 κατακοιμίσασα, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. κατακοιμίζω = ἀποκοιμίζω.
 ἀφείλετο (=ἠφῆρεσεν), ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀφαιροῦμαι.
 αἰσθόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι=ἐννοῶ.
 ἰδοῦσα αὐτὸν πλησίον ὄντα = ὅτε εἶδεν ὅτι αὐτός (τίς ;) ἦτο
 πλησίον.
 διασπείρω=διασκορπίζω.
 συλλέγων, παρτακτ. μετχ. τοῦ ῥ. συλλέγω=συναθροίζω.
 τῆς διώξεως ὑστέρησεν=ἔμεινεν ὀπίσω εἰς τὴν καταδίωξιν.
 κατελθών, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. κατέρχομαι=ἐπκνέρχομαι.
 τὴν δὲ ναῦν, δηλ. τὴν Ἀργώ.
 ἀνέθιγε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀνατίθημι=ἄφιερώγω.

δ'

δέκα ἔτη=ἐπὶ δέκα ἔτη.
 διετέλουν εὐτυχοῦντες=ἦσαν διαρκῶς εὐτυχεῖς.
 εἶτα=ἔπειτα.
 τὴν τοῦ Κρέοντος, δηλ. θυγατέρα.
 ἀπεπέμψατο=ἀπέπεμψεν.
 ἡ δὲ=ἐκείνη δέ.
 ἄρμα=ἄμαξα δίτροχος.
 πτηνός=πτερωτός.

Δ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1.

τῷ Διὶ καὶ Δανάῃ, δηλ. υἱῷ.
 ἐπέταξε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἐπιτάττω=διατάττω.
 περιπεπλεγμένας, παρκμ. μετχ. τοῦ ῥ. περιπλέκομαι = περι-
 τυλίσσομαι.
 δράκουσιν=ὑπὸ ὄφεων.
 ὥς=καθώς.
 συῶν, γενκ. πληθ. τοῦ ὀνόμ. σῦς=ἄγριόχοιρος.
 κυνῇ=περικεφαλαία.
 ἐπιθέμενος=φορέσας· ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐπιτίθεμαι.
 οὐχ ὀρῶμαι=δὲν βλέπομαι.
 κατέλαβε, ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. καταλαμβάνω=εὑρίσκω.
 ἐπιστάς=σταθεῖς πλησίον.
 ἀπέτεμε, ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀποτέμνω=ἀποκόπτω.
 πτηνός=;
 ἀναστᾶσαι=σηκωθείσαι.

2.

α'

παρακειμένην=ᾧτι εἶχε παρατεθῆ· μετχ. ὑπερσ. τοῦ ῥ. παρα-
 τίθεμαι.
 βορὰ=τροφή.

κῆπος=θαλάσσιος ἰχθὺς παμμεγέθης.

ῥῖσις, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ῥίξω (τινί)=φιλονικῶ πρὸς τινα.

κᾶλλος=ὠραιότης.

κρείττων (δηλ. τῷ κᾶλλει)=ὐπερτέρα κατὰ τὴν ὠραιότητα.

ἐκαυχῆσατο=ἐκαυχῆθη· μέσος ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. καυχῶμαι.

ὄθεν=ἐνεκα τούτου.

ἐμήνισαν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. μηνίω=ὀργίζομαι.

συνοργισθεὶς αὐταῖς=ἐπειδὴ ὠργίσθη μαζί με αὐτάς.

χρῆσαντος (τοῦ ῥ. χρῶ) τοῦ θεοῦ=ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἔδωκε χρησμόν.

ἐὰν προτεθῇ=ἐὰν τεθῇ ἐμπρός, ἐὰν παρατεθῇ.

προσέδησε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. προσδῶ τινι=δένω εἰς τι.

λύσας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. λύω=ἐλευθερώνω.

β'

τῆς Ἠέλοπος, δηλ. θυγατρὸς.

ἐν θεοῖς=ἐνώπιον τῶν θεῶν.

ἔφη=εἶπεν.

τὸν...γεννηθῆσόμενον βασιλεύσειν=ἔτι ὁ γεννηθῆσόμενος

(=ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος θὰ γεννηθῇ) θὰ βασιλεύσῃ.

ζῆλος=ζηλοτυπία.

τόκος=τοκετός, γέννα.

ἐπέχειν, ἐνεστ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐπέχω=ἐμποδίζω.

τὸν Σθενέλου, δηλ. υἱόν.

3.

α'

ἔτεκε, ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. τέκω=γεννῶ.

παῖς ὀκταμηνιαῖος=παῖς ὀκτῶ μηνῶν.

εὐνή=κλίνη.

ὥς διαφθεροῦντας=ἵνα καταστρέψωσιν.

ἀναστὰς=ἄφ' οὗ ἐσηκώθη.

ἄγχω=σφίγγω δυνατά.

ἐκότερος=καὶ ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος.

ἐν τοῖς βουκόλοις=μεταξὺ τῶν βουκόλων· βουκόλος δὲ=ὁ βοσκὸς βοῶν, ποιμὴν.

ἀνεῖλε, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ἀναιρῶ (-έω)=φονεύω.
 ἡμφιέσατο, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἡμφιέννυμαι=ἐνδύομαι.
 τῷ χάσματι ἐχρήσατο κόρυθι=τὸ στόμα μετεχειρίσθη ὡς
 περιχεφαλαίειν.

β'

κατὰ τὸν ζῆλον=ἐνεκα τῆς ζηλοτυπίας.
 ἐμάνη, παθ. ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. μαίνομαι=τρελλαίνομαι.
 ἐνέβαλε, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ἐμβάλλω=ρίπτω (μέσα).
 διὸ=διὰ τοῦτο.
 παραρίγνομαι=ἐρχομαι.
 πυνθάνομαι τοῦ θροῦ=ἐρωτῶ τὸν θεόν.
 εἶπεν=διέταξεν.
 λατρεύω τινι=ὕπηρετῶ τινά.
 ἔτη δώδεκα=ἐπὶ δώδεκα ἔτη.
 ἄθλος=ἔργον ἐπίπονον· ἐν ᾧ ἄθλον=βραβεῖον.
 ἐπιτελεῖν=νὰ ἐκτελεῖν.
 τῶν ἄθλων συντελεσθέντων=ὅταν οἱ ἄθλοι συντελεσθῶσιν.
 ἔφη... ἔσεσθαι=εἶπεν (ἢ Πυθία) ὅτι θὰ εἶναι.

γ'

Ὁ Νεμεῖος λέων.

πρῶτον=κατὰ πρῶτον.
 ἐπέταξε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐπιτάττω (τινι)=διατάττω (τινά).
 ἄτρωτος=ὁ μὴ δυνάμενος νὰ πληγωθῇ.
 ἀφικόμενος, ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. ἀφικνοῦμαι (-έομαι)=φθάνω.
 μαστεύσας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. μαστεύω=ζητῶ.
 ὡς ἔμαθεν=ὅτε παρετήρησεν.
 ἄτρωτον ὄντα=ὅτι ἦτο ἄτρωτος (=δὲν ἠδύνατο νὰ πληγωθῇ).
 ἀνατεινόμενος, ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. ἀνατείνομαι=ὕψωνω.
 περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ=θέσας τὴν χεῖρα περὶ τὸν
 τράχηλον.
 κατέσχεν, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. κατέχω=κρατῶ.
 θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων=ἄφ' οὗ ἔθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων του.
 ἀπεῖπε=ἀπηγόρευσεν· ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ἀπαγορεύω.
 τὸ λοιπὸν=εἰς τὸ ἔξης.

εἰσιέναι=νὰ εἰσέρχεται.

δεικνύναι=νὰ δεικνύη.

δείσας, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. δέδοικα ἢ δέδια=φοβοῦμαι.

πίθος=πιθάρι.

ὥς κρύψων=ἵνα κρύψῃ.

Ἡ Λερναία ὕδρα.

ὕδρα=ὄφεις ζῶν εἰς τὸ ὕδωρ (νερέφιδον).

ἐκτραφεῖσα, παθ. ἄορ. β' μετχ. τοῦ ρ. ἐκτρέφομαι=ἀνατρέφομαι, μεγαλύνω.

ἐξέβαινε, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐκβαίνω=ἐξέρχομαι.

τὸ πεδῖον=ἡ πεδιάς.

τὰ βοσκήματα=τὰ βόσκοντα θρέμματα, τὰ ζῷα.

τὴν μέσην=τὴν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀκτώ.

ἄρμα=ἄμαξα δίτροχος.

ἡνιοχοῦντος Ἰολάου=ἐν ᾧ ἡνίοχος ἦτο ὁ Ἰόλαος=ὑπὸ τὴν ὁδήγῃαν τοῦ Ἰολάου.

τοῦ Ἰφικλέους=τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰφικλέους.

ἀνύειν, ἐνεστ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. ἀνύω=κατορθώνω.

ἀναφύομαι=φυτρώνω.

διὸ=διὰ τοῦτο.

ἐπεκαλέσατο, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐπικαλοῦμαι (-έομαι)=καλῶ πλησίον μου.

ἐμπρήσας, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. ἐμπρίμπρημι=καίω.

ἐγγὺς=πλησίον.

ὕλη=δάσος.

δαλὸς=δαυλός.

ἀναφῦναι=νὰ φυτρώσωσιν ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. ἀναφύομαι.

τοῦτον τὸν τρόπον=κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

περιγενόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ρ. περιγίγνομαι (τινος)=νικῶ (τινα).

κατώρυσσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. κατορύττω=θάπτω.

ἐπέθηκε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐπιτίθημι=θέτω ἐπάνω.

οἰστὸς=βέλος.

οὐ δεῖν=ὅτι δὲν πρέπει.

ἐν τοῖς δώδεκα=μεταξὺ τῶν δώδεκα.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

ἐνεγκεῖν=νὰ φέρῃ· ἄορ. β' ἀπρμφ. τοῦ ρ. φέρω.

χρυσόκερως=ὁ ἔχων χρυσὰ κέρατα.

ιερός=ἀφιερωμένος.

διδ=διὰ τοῦτο (ποῖον ;).

ἀνελεῖν, ἄορ. β' ἀπρμφ. τοῦ ρ. ἀναιρῶ (-έω)=φονεύω.

ὄλον ἐνιαυτὸν=ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος.

ἔκαμε, ἄορ. 6' ὀριστ. τοῦ ρ. κάμνω=κουράζομαι.

δίωξις=καταδίωξις.

θέμενος (ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. τίθεμαι)=ἄφ' οὗ ἔθεσεν.

Ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος.

κάπρος=ἄγριος χοῖρος.

ἡδίκηι, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἄδικῶ (-έω)=βλάπτω.

ὀρμῶμαι (-άομαι)=κινῶ ἔκ τινος, ξεκινῶ.

κεκμηκότα (ὑπερσυντκ. μετχ. τοῦ ρ. κάμνω)=ἐπειδὴ εἶχε κουρασθῇ.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ=ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας.

ἐξενεγκεῖν, ἄορ. β' ἀπρμφ. τοῦ ρ. ἐκφέρω=φέρω ἔξω, καθαρίζω.

οὐ δηλώσας=χωρὶς νὰ φανερώσῃ.

ἐπίταγμα=διαταγή.

ἔφασκε, παρτατκ. τοῦ ρ. φάσκω=λέγω.

ἐξοίσειν, μέλλων ἀπρμφ. τοῦ ρ. ἐκφέρω.

ἡ δεκάτη (δηλ. μοῖρα)=τὸ δέκατον μέρος.

ἀπιστῶν, παρτατκ. μετχ. τοῦ ρ. ἀπιστῶ (-έω)=δὲν πιστεύω.

οἱ θεμέλιοι, δηλ. λίθοι (τὰ θεμέλια).

διεῖλε, ἄορ. β' τοῦ ρ. διαιρῶ (-έω)=κρημνίζω.

σύνεγγυς=πλησίον.

εἰσωχέτευσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. εἰσοχετεύω=δι' ὁχετοῦ φέρω ἐντός.

τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου=τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν (δηλ. τὸ δέκατον τῶν βοσκημάτων) δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.

Κ. Κοσμᾶ—Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια. Ἐκδ. ιγ'

Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

ὄρνιθες=πτηνά.

ἐξελάσαι(=νὰ ἐκδιώξῃ), ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. ἐξελαύνω.

πολλῇ. . . ὕλη=διὰ πυκνοῦ δάσους.

συνηρεφῆς=κεκαλυμμένος.

συνέφυγον, ἄορ. 6' ὀριστ. τοῦ ρ. συμφεύγω=φεύγω ὁμοῦ, μαζι.

μυρίοι (ἰαι, ἰα)=ἀναριθμητοὶ (α).

φοβούμεναι, μετχ. αἰτιλγκ.

ἄμχανοῦντος Ἑρακλέους=ὅτε ὁ Ἑρακλῆς εὗρίσκετο εἰς ἀπορίαν.

κρόταλον=τὸ δι' οὗ τις κάμνει κρότον.

τῇ λίμνῃ παρακειμένου=κειμένου πλησίον τῆς λίμνης.

ἐφόβει, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. φοβῶ (-έω)=ἐμβάλλω εἰς φόβον, τρομάζω.

δοῦπος=κρότος.

δέος=φόβος.

ἀνεπέτοντο, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἀναπέτομαι=πετῶ ὑψηλά.

Ὁ Κρῆς ταῦρος.

ἀναδοθεὶς, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. ἀναδίδομαι=ἀναπέμπομαι, ἀναβιδάζομαι.

καταθύσειν. . . εἶπεν=εἶπεν ὅτι θὰ θυσιάσῃ.

τὸ φανέν=ὅ,τι ἤθελε φανῇ (=ἤθελεν ἐξέλθει).

τοῦτον, δηλ. τὸν ταῦρον.

ἀποπέμπω=ἀποστέλλω.

ἀποπέμπαι, θῦσαι=(λέγουσιν) ὅτι ἀπέστειλεν, ὅτι ἐθύσασεν.

ἐφ' οἷς=διὰ ταῦτα.

ἡγρίωσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἄγριῶ (-όω)=κάμνω τι ἄγριον.

ἐπὶ τοῦτον=διὰ τοῦτον (τίνα ;).

παρεγένετο, ἄορ. 6' ὀριστ. τοῦ ρ. παραγίγνομαι=έρχομαι.

κρατήσας, δηλ. τοῦ ταύρου=νικήσας τὸν ταῦρον.

διακομίσας, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. διακομίζω=μεταφέρω.

τὸ λοιπὸν=εἰς τὸ μέλλον.

εἶασε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. εἶω (-άω)=ἄφηνω.

ἄνετος=ἐλεύθερος.

πλανηθεῖς=ἄφ' οὗ ἐπλανήθη.

ἐλυμαίνετο, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. λυμαίνομαι=εὐλάπτω.

ἐχειρώσατο, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. χειροῦμαι (-δομαι)=καταβάλλω, καταδαμάζω.

Αἱ Διομήδους ἵπποι.

ἀνθρωποφάγος=ὁ τρώγων ἀνθρώπους.

βιασάμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. βιάζομαι=βιάζω, νικῶ.

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰπολύτης.

ζωστήρ=ζώνη.

τὰ κατὰ πόλεμον=κατὰ τὰ πολεμικά.

σύμβολον=σημεῖον.

τοῦ πρωτεύειν=τοῦ ὅτι ἦτο πρώτη.

ἐπὶ τοῦτον=διὰ τοῦτον (ἵνα κομίσῃ τοῦτον).

παραλαβὼν=ἄφ' οὗ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ.

ναῦς, νεῶς=πλοῖον.

μαχεσάμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. μάχομαι (τινι)=πολεμῶ κατὰ τινος.

ἀφαιρεῖται=ἀφαιρεῖ διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

συμφυῆς=ὁ ἐκ φύσεως συγκεκολλημένος μετὰ τινος.

συνηγμένος=συνηγμένος.

γαστήρ=κοιλία.

λαγόνες, τὰ ὑπὸ τὰς πλευρὰς μαλακὰ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ.

ἐπὶ τὰς βοῦς=διὰ τὰς βοῦς, διὰ τὰ φέρη τὰς βοῦς.

παρελθὼν=ἄφ' οὗ ἐπέρασεν.

ἐπέβαινε, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐπιβαίνω (τινός)=πατῶ ἐπὶ τινος, φθάνω εἰς.

ὄρος (ὁ)=σύνορον.

ἀντίστοιχοι=ἀντικρὺ ἀλλήλων (ἢ μία ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἢ ἄλλη ἐπὶ τῆς Αἰθύης [Ἀφρικῆς]).

σιτῆλαι=ὀγκώδεις λίθοι ἢ πλάκες.

παίω=κτυπῶ.

βουνόλος=δ βοσκὸς τῶν βοῶν.

βοηθοῦντα, παρτακτ. μετχ. τοῦ ῥ. βοηθῶ (-έω)=σπεύδω εἰς βοήθειαν.

ἐθύσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. θύω=θυσιάζω.

Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

ἐπὶ ταῦτα=διὰ ταῦτα.

διεξήγει, παρτακτ. ὀριστ. τοῦ ῥ. διεξέρχομαι=διέρχομαι.

ἀνήρει, παρτακτ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀναιρῶ (-έω)=φονεύω.

ἄρας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. αἴρω=σηκώνω.

μετέωρος=δ ὑψωμένος ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους· αἴρω τινὰ μετέωρον=σηκώνω τινὰ πρὸς τὰ ἄνω, ὑψηλά.

ψαύω τινός=ἐγγίζω τι.

ἐπὶ βωμῷ=ἐπὶ βωμοῦ (=θυσιαστηρίου).

κατὰ χρησμόν=συμφώνως πρὸς χρησμόν.

δεσμοί=τὰ δεσμά.

ῥήξας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ῥήγνυμι=συντρῖβω, σπάζω.

πόλος=οὐρανός.

δρεψάμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. δρέπομαι=κόπτω (καὶ λαμβάνω).

ἀποίσειν, μέλλ. ἀπαρμφ. τοῦ ῥ. ἀποφέρω=φέρω ἀπὸ τινος μέρους.

ἔχειν=να κρατῇ, να βαστάζῃ.

ἕως... ποιήσαιτο=ἕως οὗ κατασκευάσῃ.

σπεῖρα=κουλλοῦρα (ὁποῖαν θέτουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἱ ἐπ' αὐτῆς βαστάζοντες βάρη).

καταθείς, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. κατατίθημι=καταθέτω.

ἀνελόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. ἀναιροῦμαι (-έομαι)=λαμβάνω.

ἀπηλλάσσετο, παρτακτ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπαλλάσσομαι=ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.

Ὁ Κέρβερος.

κατὰ τοῦ νότου=ἐπὶ τῆς ῥάχεως.

παντοῖος=παντὸς εἶδους, ποικίλος.

οὔ=οὐπου.

εἰς Ἄιδου, δηλ. οἶκον.

κατήγει=κατήρχετο.

αἰτοῦντος δ' αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον=ἔτε δὲ ἐζήτει αὐτὸς (ὁ Ἡρακλῆς) ἀπὸ τὸν Πλούτωνα τὸν Κέρβερον.

χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων=χωρὶς τῶν ὀπλων, ἃ εἶχε=ἄνευ τῶν ὀπλων, τὰ ὁποῖα εἶχε (δηλ. τὸ ῥόπαλον καὶ τὸ τόξον).

κρατοῦντα=ἐὰν νικήσῃ.

πεφραγμένος=ὠχυρωμένος.

λεοντή=δέρμα λέοντος.

περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας=ἄφ' οὗ ἔπιασε μὲ τὰς χεῖρας τὸν τράχηλον.

ἀνῆκε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀνίημι=ἄφηνω.

καίπερ δακνόμενος=ἂν καὶ ἐδαγκάνετο.

ἄγχω=σφίγγω.

ποιοῦμαι ἀνάβασιν=ἀναβαίνω.

δ'

πυνθάνομαι=πληροφοροῦμαι.

Εὐρύτον προθεῖναι=ὅτι ὁ Εὐρύτος προέβηκεν (=ὤρισεν).

ἄθλον=δραβεῖον.

τοξικὴ=ἡ τέχνη τοῦ τοξεύειν.

κρείσσων=ὑπέρτερος.

αὐτῶν, δηλ. τοῦ Εὐρύτου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ.

Ἰφίτου...λέγοντος=ἐν ᾧ ὁ Ἰφίτος ἔλεγεν.

Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπ. καὶ δεδοικέναι λεγόντων=ὁ δὲ Εὐρύτος καὶ οἱ λοιποὶ ἡμπόδιζον καὶ ἔλεγον ὅτι φοβοῦνται.

μὴ...ἀποκτείνῃ=μήπως φονεύσῃ.

τὰ γεννησόμενα, δηλ. τέκνα.

μανεῖς, παθ. ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. μαίνομαι=τρελλαίνομαι.

ξενίσας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ξενίζω=φιλοξενῶ.

κατασχεθεῖς, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. κατέχομαι=καταλαμβάνομαι δεινός=φοβερός.

οὐ χρησμοφδοῦσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας=ἐπειδὴ δὲ ἡ Πυθία δὲν ἔδιδεν εἰς αὐτὸν χρησμόν.

νεῶς=ναός.

συλᾶν, ἐνεστ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. συλῶ (-άω)=λαφυραγωγῶ.

ἴησι=ρίπτει.

τοῦτον τὸν τρόπον=κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

ἔσσεσθαι=ἔτι θὰ εἶναι.

πραθέντι καὶ τρία ἔτη δουλεύσαντι=ἐὰν πωληθῇ καὶ δου-
λεύσῃ ἐπὶ τρία ἔτη.

πιπρασκω=πωλῶ· τούτου τοῦ ῥ. παθ. ἄορ. ἐπράθην.

ᾠνούμαι (-έομαι)=ἀγοράζω.

ε΄

λατρεία=δουλεία.

ἐπὶ=ἐναντίον.

πεντηκόντορος, δηλ. ναῦς=πεντηκοντάκωπον πλοῖον.

ἐθελόντων=οἱ ὅποιοι ἤθελον.

ῥήξας=διαρρήξας ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ῥήγνυμι.

πρῶτον εἰσεληλυθότα=ὅτι εἶχεν εἰσέλθει πρῶτος.

σπασάμενος τὸ ξίφος=σύρας τὸ ξίφος του.

ῥῆι=ἐπορεύετο.

μηδένα ἐθέλων ἐ. κρείς, νομίζεσθαι=ἐπειδὴ ἤθελε κανεῖς νῶ-
μὴ νομίζεται ἀνδρείότερος ἑαυτοῦ.

τοῦ δὲ (=τούτου δὲ) ἐρομένου=ἄφ' οὗ δὲ οὗτος (τίς;) ἤρῳ-
τησεν.

ὥς εἶλε=ἄφ' οὗ ἐκυρίευσεν.

χωρὶς=ἐκτός.

ἀριστεῖον=ἀνταμοιβὴ τῆς ἀνδρείας.

συγχωρεῖ=ἐπιτρέπει.

ἄγεσθαι, ἐνεστ. ἀπαρμφ. τοῦ ῥ. ἄγομαι=λαμβάνω.

τῆς δὲ αἰρουμένης=ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἐκλέγει.

δεῖν=ὅτι πρέπει.

ὅτιοῦν=ὅτιδὴποτε.

δοῦσα=ἄφ' οὗ δώσῃ.

πιπρασκομένου αὐτοῦ=ὅτε αὐτὸς ἐπωλεῖτο.

ἀφελομένη=ἀφαιρέσασα.

ἀντέδωκεν=ἔδωκεν ἀντὶ τούτου.

Πρίαμος, δηλ. ἡγορασμένος.

χαλεπὸς=σφοδρὸς.

χειμῶν=τρίκυμα.

ἔφ' οἷς=διὰ ταῦτα.

ζ'

ἔθθηκε, ἄορ. ὁριστ. τοῦ ρ. *τίθηναι*=συνιστῶ.
ἰδρύσατο, ἄορ. ὁριστ. τοῦ ρ. *ἰδρύομαι*=κτίζω.
ἄλωσις=κυρίεσις.
οὔτος, δηλ. ὁ Νέστωρ.
παρὰ Γερηνίοις=πλησίον τῶν Γερηνίων.
ἔτρωσε, ἄορ. ὁριστ. τοῦ ρ. *τιτρώσκω*=πληγώνω.
αὐτοῖς, δηλ. τοῖς Λακεδαιμονίοις.
ὅτι=διότι.
χειρωσάμενος=ἄφ' οὗ ἔκαμιν ὑποχείριον.
καταγαγών, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ρ. *κατάγω*=ἐπαναφέρω.

ξ'

ἐμνηστεύσατο, ἄορ. ὁριστ. τοῦ ρ. *μνηστεύομαι*=ζητῶ εἰς γάμον.
εἰκασθέντα, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. *εἰκάζομαι*=γίνομαι ὁμοιος.
ἔκλασε, ἄορ. ὁριστ. τοῦ ρ. *κλῶ* (-άω)=ἀποκόπτω.
ὁ ἕτερος=ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο.
ἀπολαμβάνω=λαμβάνω ὀπίσω.
τὸ τῆς Ἀμαλθείας, δηλ. κέρας.
ὥστε... *παρέχειν*=ὥστε νὰ παρέχῃ.
ἂν εὐξαιτό τις=ἤθελέ τις εὐχηθῇ.
ἔδοξε, ἄορ. ὁριστ. τοῦ ἀπροσ. ρ. *δοκεῖ*=φαίνεται καλόν.
ἀπιέναι=νὰ πορευθῇ.
φίλτρον=μέσον, δι' οὗ προσελκύει τις τὴν ἀγάπην.
τὸ ῥυν... *αἶμα*=τὸ αἷμα, τὸ ὅποιον ἔρρευσεν.

η'

τιμωρήσασθαι, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. *τιμωροῦμαι* (-έσθαι)=
 τιμωρῶ.
αἰρῶ (-έω)=κυριεύω.
οἶσοντα (=ἵνα φέρῃ), μέλλ. μετχ. τοῦ ρ. *φέρω*.
ἔσθῃς=ἐνδυμα.
πυθομένη=μαθοῦσα.
δείσασα=φοδηθεῖσα.
ἐκείνην, δηλ. τὴν Ἰόλην.

τῇ ἀληθείᾳ=ἀληθῶς.

χιτῶν=ὑποκάμισον.

ἐνδύς=ἐνδυθεῖς.

ὥς=ὅτε.

ἰδς=δηλητήριον.

χρῶς (γεν. χρωτός)=δέρμα.

ἔσπρε, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. σήπω=καθιστῶ σαπρόν.

ἀπέσπα=προσεπάθει ν' ἀποσπάσῃ.

προσπεφυκότα (=προσκεκολλημένον), παρακμ. μετχ. τοῦ ρ.

προσφύομαι.

συναπесπῶντο... αὐτῶ=ἀπесπῶντο μετὰ αὐτὸν (τὸν χιτῶνα).

ἐαυτὴν ἀνήρετρε=ἐκρεμάσθη.

πυρᾶ=σωρὸς ξύλων.

ἐκέλευε, δηλ. τινά.

ἐπιβάντος αὐτοῦ=ὅταν αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτῆς.

ὑφάπτειν, ἐνεστ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. ὑφάπτω=ἀνάπτω ὑποκάτω.

παριῶν=διερχόμενος.

ὑφῆψε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ὑφάπτω.

ὑποστὰν=σταθὲν ὑποκάτω.

ἀνενεγκεῖν (=ὅτι ἔφερεν ἐπάνω, ἀνεβίβασεν), ἄορ. β' ἀπρμφ.

τοῦ ρ. ἀναφέρω.

Ε' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

α'

Οἰνέως... ἐγένετο=ἐκ τοῦ Οἰνέως ἐγεννήθη.

τούτου ὄντος=ὅτε οὗτος (ὁ Μελέαγρος) ἦτο.

παραγίνομαι, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ρ. παραγίνομαι=ἔρχομαι.

τελευτήσιν (δηλ. τὸν βίον)=ὅτι θὰ ἀποθάνῃ.

ἔσχατα=ἐστιά.

δαλός=δαυλός.

κατακαυθῇ, παθ. ἄορ. ὑποτακτ. τοῦ ρ. κατακαίομαι=ὅπως διόλου καίομαι.

λάρναξ=χιδῶτιον.

τόνδε τὸν τρόπον=κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

ἐπέτειοι καρποὶ=οἱ ἐτήσιοι καρποί.
 ἀπαρχή=ἡ προσφορά καὶ θυσία τῶν πρώτων καρπῶν.
 μηνίσασα, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. μηνίω=ὀργίζομαι.
 βοσκήματα=τὰ βόσκοντα θρέμματα, τὰ ζῶα.

β'

ἐπὶ=διά.
 συνήγειρε, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. συναγείρω=συναθροίζω.
 θῆρ=θηρίον.
 ἐπηγγείλατο, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἐπαγγέλλομαι=ἐπὶσχομαι.
 οἶδε=οἱ ἐξῆς.
 Οἰνέως, δηλ. υἱός.
 Σχοινέως, δηλ. θυγάτηρ.
 ἐννέα ἡμέρας=ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας.
 ἐξένισε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ξενίζω=φιλοξενῶ.
 ἀπαξιούντων, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀπαξιῶ (-όω)=θεωρῶ
 ἀνάξιον.

γ'

περικυκλωσαμένων αὐτῶν=ὅτε αὐτοὶ περιεκύκλωσαν.
 ἄκων=ἀκουσίως, χωρὶς νὰ θέλῃ.
 κατηκόντισε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. κατακοντίζω=καταβάλλω, φο-
 νεύω μὲ τὸ ἀκόντιον.
 τόξῳ ἔβαλε=ἐτόξευσεν.
 κενεῶν=ὁ ὑπὸ τὰς πλευρὰς χώρος τοῦ σώματος.
 πλήξας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. πλήττω=κτυπῶ.
 ἐπέτρεψε, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐπιτρέπω=παρὰδίδω.
 λυποῦμαι ἐπὶ τινι=λυποῦμαι διὰ τι.
 ἦψε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἄπτω=ἀνάπτω.
 αὐτίκα=ἀμέσως.

ΣΤ' ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

τούτω=χάριν τούτου (τοῦ Αἰακοῦ).

ὄντι μόνω=ἐπειδὴ ἦτο μόνος.

διὸ=διὰ τοῦτο.

ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης=ἔτε κατεῖχε τὴν Ἑλλάδα
ἀκαρπία (=ἔλλειψις καρπῶν).

τὴν Ἑλλάδα... ἀπαλλαγῆσθαι=ἔτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀπαλλαγῇ.

εὐχὰς ποιοῦμαι=προσεύχομαι.

ὑπὲρ αὐτῆς=χάριν αὐτῆς (τίνος;).

2.

διαφέροντος... τοῦ Φῶκου=ἐπειδὴ ὑπερεῖχεν ὁ Φῶκος.

τοὺς ἀδελφοὺς Π. καὶ Τ. ἐπιβ. φασιν αὐτῶ=λέγουσιν ὅτι οἱ
ἀδελφοὶ Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν ἐπεδούλευσαν αὐτὸν (ἐσκέφθη-
σαν κακὸν κατ' αὐτοῦ).

δίσκος, στρογγύλη πλάξ (λιθίνη, σιδηρᾶ ἢ ξυλίνη) πρὸς ρίψιμον
χάριν ἀσκήσεως ἢ ἀγῶνος.

ῥῆμα=δάσος.

φωραθέντος τοῦ φόνου=ἄφ' οὗ ὁ φόνος ἀνεκαλύφθη.

φυγὰς=ἐξόριστος.

ἐλαύνονται=διώκονται.

τῆς Ἀσωποῦ, δηλ. θυγατρὸς.

ἄπαις=ἄτεκνος.

τὴν Ἀλκάνου, δηλ. θυγατέρα.

τοῦ Πέλοπος, δηλ. υἱοῦ.

γέρας=βραβεῖον.

καθαίρομαι=καθαρίζομαι, ἐξαγνίζομαι.

μοῖρα=μέρος.

αὖθις=πάλιν.

κἀκεῖ=καὶ ἐκεῖ (ποῦ;).

εὐωχοῦμαι=τρώγω καὶ πίνω χαλῶς.

δόρυ μέλινον=δόρυ ἐκ ξύλου μελίτης (εἴδους δένδρου).

3.

ὥς=ὅτε.

πατρῷος=ἐκ πατρός.

μεθ' ἡμέραν=κατὰ τὴν ἡμέραν.

ἀμβροσία=μύρον τῶν θεῶν.

ἐπιτηρῆσας, ἄόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐπιτηρῶ (-έω)=καιροφυλακῶ.

ἀσπαίροντα, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀσπαίρω=σπαρταρῶ.

ἀνεβόησε, ἄόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀναβοῶ (-άω)=φωνάζω δυνατά.

διαπράξασθαι, ἄόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. διαπράττομαι=κατορθώνω.

προαίρεσις=σκοπός.

ᾤχετο=ἀπῆλθεν.

χωρὶς=ἄνευ.

ἐκπολιορκοῦμαι=κυριεύομαι διὰ πολιορκίας.

ἀποθανεῖται, μέλλ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπόθνήσκω=φονεύομαι.

κρύψασα ἐσθῆτι=ἐνδύσασα μὲ ἐσθῆτα.

ἀφίκετο, ἄόρ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀφικνοῦμαι (-έομαι)=φθάνω.

συνείπετο, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ῥ. συνέπομαι=συνακολουθῶ.

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α.

- Ἄδης, ου, ό, 1)* ό κάτω κόσμος, 2) ό θεός του κάτω κόσμου.
- Ἀδάμας, αντος, ό,* υἱός του Αἰόλου, βασιλεὺς τῆς Βοιωτίας, πατήρ του Φρύξου καὶ τῆς Ἑλλης.
- Ἀθηνᾶ, ᾰς, ἡ,* θυγάτηρ του Διός, θεά τῆς σοφίας καὶ του πολέμου.
- Ἀθῆναι, ὦν, αἱ,* πρωτεύουσα τῆς Ἀττικῆς· οἱ κάτοικοι: *Ἀθηναῖοι, ὦν.*
- Αἰακός, οὔ, ό,* υἱός του Διός καὶ τῆς Αἰγίνης, ό δίκαιος βασιλεὺς τῆς νήσου Αἰγίνης, ὅστις μετὰ θάνατον ἐγένετο κριτῆς καὶ κλειδοῦχος του Ἄδου.
- Αἶας, αντος, ό,* υἱός του Τελαμῶνος.
- Αἶγινα, ης, ἡ, 1)* θυγάτηρ του ποταμίου θεοῦ Ἀσωποῦ, 2) ἡ ἐξ αὐτῆς ὀνομασθεῖσα νῆσος ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ, ἄλλοτε *Οἰνώνη* καλουμένη.
- Αἶγυπτος, ου, ἡ,* εὐφροωτάτη χώρα τῆς Ἀφρικῆς, διαρρομένη ὑπὸ του ποταμοῦ Νείλου.
- Αἰήτης, ου, ό,* βασιλεὺς τῆς Κολχίδος.
- Αἰθιοπία, ας, ἡ,* χώρα τῆς Ἀφρικῆς πρὸς Ν. τῆς Αἰγύπτου, οἱ κάτοικοι: *Αἰθίοπες, ὦν.*
- Αἰνείας, ου, ό,* υἱός του Ἀγχίσου καὶ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, στρατηγὸς τῶν Τρώων.
- Αἰολεῖς, ἑὼν, οἱ,* μία τῶν τεσσάρων κυρίων φυλῶν τῶν Ἑλλήνων ἐπονομασθεῖσα ἀπὸ του ἀρχηγοῦ αὐτῆς Αἰόλου, υἱοῦ του Ἑλληνος.
- Αἶολος, ου, ό,* υἱός του Ἑλληνος καὶ τῆς νύμφης Ὅρησίδος.
- Αἰτωλοί, ὦν, οἱ,* κάτοικοι τῆς Αἰτωλίας, χώρας ἐν Ἑλλάδι μεταξὺ Ἀκαρνανίας καὶ Θεσσαλίας.
- Αἰσώπειος* (μῦθος), μῦθος του Αἰσώπου, διασήμου Ἑλληνος μυθοποιοῦ τῆς ἀρχαιότητος.
- Αἴτνη, ης, ἡ,* ὄρος ἡφαίστειον τῆς Σικελίας.

- Ἀκαδήμεια, *ας, ἡ*, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις πλησίον τοῦ Ἰππίου Κολωνοῦ (παρὰ τὴν σημερινὴν Κολοκυνθοῦν), ὀνομασθὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ ἥρωος Ἀκαδήμου· ἐν αὐτῷ ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων.
- Ἀκτωρ, *ορος, ὁ*, υἱὸς τοῦ Μυρμιδόνος, βασιλεὺς τῆς Φθίας.
- Ἀλέξανδρος, *ου, ὁ*, υἱὸς Φιλίππου τοῦ Β' καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος, βασιλεύσας τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ 336-323 π. X.
- Ἀλθαία, *ας, ἡ*, θυγάτηρ τοῦ Θεστίου, σύζυγος τοῦ Οἰνέως, μήτηρ τοῦ Μελεάγρου.
- Ἀλκαθος, *ου, ὁ*, υἱὸς τοῦ Πέλοπος καὶ τῆς Ἰπποδαμείας.
- Ἀλκαῖος, *ου, ὁ*, υἱὸς τοῦ Περσέως, πατὴρ τοῦ Ἀμφιτρύωνος.
- Ἀλκιβιάδης, *ου, ὁ*, υἱὸς τοῦ Κλεινίου, περίφημος δημαγωγὸς καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους.
- Ἀλκμήνη, *ης, ἡ*, θυγάτηρ τοῦ Ἡλεκτρύωνος, τοῦ βασιλέως τῶν Μυκηναίων, μήτηρ τοῦ Ἡρακλέους.
- Ἀλφειὸς, *ου, ὁ*, ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου.
- Ἀμαζόνες, *ων, αἱ*, γυναῖκες πολεμικαί, κατοικοῦσαι παρὰ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν πρὸς Ν. τοῦ Εὐξείνου Πόντου.
- Ἀμάθεια, *ας, ἡ*, νύμφη ἢ παρθένος ἔχουσα κέρας ταύρου.
- Ἀμφιπολιταί, *ων, οἱ*, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμφιπόλεως, πόλεως ἐπὶ τῆς Θράκης παρὰ τὸν Στρυμόνα.
- Ἀμφιτρύων, *ωνος, ὁ*, υἱὸς τοῦ Ἀλκαίου καὶ σύζυγος τῆς Ἀλκμήνης.
- Ἀνδρομέδα, *ας, ἡ*, θυγάτηρ τοῦ Κηφέως, τοῦ βασιλέως τῆς Αἰθιοπίας, ἐλευθερωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσέως.
- Ἀνταῖος, *ου, ὁ*, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Γῆς, ἰσχυρότατος γίγας.
- Ἀπόλλων, *ωνος, ὁ*, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, θεὸς τοῦ φωτός, τῆς μαντείας, τῆς μουσικῆς καὶ ποιήσεως.
- Ἀργιλεωνίς, *ίδος, ἡ*, μήτηρ τοῦ Βρασίδου, τοῦ στρατηγοῦ τῶν Σπαρτιατῶν.
- Ἀργοναῦται, *ων, οἱ*, οἱ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβαίνοντες ναῦται, οἵτινες ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰάσονος ἐπλευσαν εἰς Κολχίδα, ὅπως λάβωσι τὸ χρυσοῦν δέρα.
- Ἀργος, *ου, ὁ*, υἱὸς Φρίξου, ναυπηγὸς τῆς Ἀργοῦς.
- Ἀργος, *ους, τὸ*, πρωτεύουσα τῆς Ἀργολίδος, μία τῶν ἐπισημοτέρων πόλεων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.
- Ἀργῶ, *οῦς, ἡ*, τὸ πλοῖον τῶν Ἀργοναυτῶν.

- Ἀρέθουσα, *ης, ἡ*, πηγὴ ἐν Χαλκίδι.
- Ἀρεοπαγῖται, *ῶν, οἱ*, οἱ δικασταὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου (τοῦ ἀνωτάτου ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου), οἷνες οὐ μόνον τὰ μέγιστα τῶν ἐγκλημάτων ἐδίκασον, ἀλλ' εἶχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἡθῶν.
- Ἄρης, *εως, ὁ*, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πολέμου.
- Ἀριστοτέλης, *ους, ὁ*, διδάσκαλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.
- Ἀρκαδία, *ας, ἡ*, μεσόγειος χώρα τῆς Πελοποννήσου.
- Ἀρμένιοι, *ων, οἱ*, οἱ ἐξ Ἀρμενίας, χώρας ἐν Μ. Ἀσίᾳ.
- Ἀρπυιαι, *ῶν, αἱ*, ὑπερφυσικά ὄντα, παρθένοι πτερωταί, δυσειδεῖς καὶ γαμπροὺς ὄνυχας ἔχουσαι.
- Ἀρταξέρξης, *ου, ὁ*, βασιλεὺς τῆς Περσίας.
- Ἀρτεμις, *ιδος, ἡ*, θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθητοῦς, θεὰ τοῦ κυνηγίου.
- Ἀσωπός, *οῦ, ὁ*, ποτάμιος θεός.
- Ἄτλας, *αντος, ὁ*, υἱὸς τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ· καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐβάσταξεν ἐπὶ τῶν ὤμων του τὸν Οὐρανόν.
- Ἀττική, *ῆς, ἡ*, χώρα τῆς Ἑλλάδος· οἱ κάτοικοι: Ἀττικοί, *ῶν* (ἦττον ἐντιμος ὀνομασία ἢ τὸ Ἀθηναῖοι).
- Αὐγείας, *ου, ὁ*, βασιλεὺς τῆς Ἥλιδος, υἱὸς τοῦ Ἥλιου.
- Ἀχελῷος, *ου, ὁ*, ποτάμιος θεός.
- Ἀχέρων, *οντος, ὁ*, ὁ ποταμὸς τοῦ Ἄδου.
- Ἀχιλλεύς, *εως, ὁ*, υἱὸς τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, βασιλεὺς τῶν Μυρμιδόνων καὶ Ἑλλήνων ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ πολυύμνητος ἥρωας τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.
- Ἀψυρτος, *ου, ὁ*, υἱὸς τοῦ Αἰήτου, ἀδελφὸς τῆς Μηδείας.

B.

- Βοιωτία, *ας, ἡ*, ἡ χώρα τῶν Βοιωτῶν.
- Βορέας, *ου, ὁ*, θεὸς τῶν βορείων ἀνέμων.
- Βούσιρις, *ιδος, ὁ*, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.
- Βρασίδας, *ου, ὁ*, στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.

Γ.

Γερήνιοι, ων, οί, οἱ κάτοικοι τῆς Γερηνίας, πόλεως τῆς Μεσσηνίας.

Γῆ, ἧς, ἡ, ἀρχαία θεότης.

Γηρυόνης, ου, ὁ, βασιλεὺς τῆς Ἐρυθείας, νήσου ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ παρὰ τὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας.

Γλαύκη, ης, ἡ, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Κορίνθου Κρέοντος, σύζυγος τοῦ Ἰάσονος.

Γοργόνες, ων, αἱ, φοβερὰ τέρατα, θυγατέρες τοῦ Φόρκου, θεοῦ τῶν θαλασσίων τεράτων· ἦσαν τρεῖς, ἡ Σθενώ, ἡ Εὐρυάλη καὶ ἡ Μέδουσα.

Γραῖαι, ὧν, αἱ, τερατώδεις παρθέναι, ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων, γραῖαι ἐκ γενετῆς.

Δ.

Δανάη, ης, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Ἀκριοῦ, τοῦ βασιλέως τοῦ Ἀργεῶν, μήτηρ τοῦ Περσέως.

Δαρεῖος, ου, ὁ, ὁ Γ', ὁ ἐπιλεγόμενος Κοδομανός, βασιλεύσας τῶν Περσῶν ἀπὸ τοῦ 326- 330 π. Χ.· ἦτο ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῶν Περσῶν, διότι ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη τὸ Περσικὸν κράτος ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Δελφοί, ὧν, οἱ, πόλις ἐν Φωκίᾳ, ἐνθα ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπίθετον: **Δελφικὸν** (ιερόν).

Δευκαλίων, ωνος, ὁ, υἱὸς τοῦ Προμηθέως, πατὴρ τοῦ Ἑλλήνως, βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας.

Δηϊάνειρα, ας, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Οἰνέως, τοῦ βασιλέως τῆς Καλυδῶνος, σύζυγος τοῦ Ἡρακλέους.

Δημάδης, ου, ὁ, περίφημος ῥήτωρ καὶ πολιτικός ἐν Ἀθήναις, σύγχρονος καὶ ἀντίθετος τοῦ Δημοσθένους.

Δημήτηρ, Δήμητρος, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, θεὰ προστατεύουσα τὴν γεωργίαν.

Δημοσθένης, ους, ὁ, ἑξοχος ῥήτωρ Ἀθηναῖος.

Δίκτη, ης, ἡ, ὄρος κατὰ τὸ Ἀν. τῆς Κρήτης, νῦν Λασιθί.

Διομήδης, ους, ὁ, βασιλεὺς τῶν Βιστόνων, φιλοπολέμου λαοῦ τῆς Θράκης, κατοικοῦντος μεσημβρινῶς τοῦ ὄρους Ῥοδόπης.

Δόλοπες, ων, οἱ, Θεσσαλικὸς λαός, κατοικῶν ἐκατέρωθεν τῆς Πίνδου.

Δωριεῖς, έων, οἱ, μία τῶν τεσσάρων μεγάλων φυλῶν, ἐξ ὧν ἀπηρτίζετο ὁ πάλαι ἐλληνικὸς λαός, ἐπονομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς Δώρου, υἱοῦ τοῦ Ἑλληνος.

Ε.

Ελλείθυια, ας, ἡ, θεὰ τῶν τοκετῶν.

Ἑκατόγχειρες, ων, οἱ, οἱ γιγαντώδεις παῖδες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς οὗτοι ἦσαν τρεῖς, ὁ Βριάρεως, ὁ Γύης καὶ ὁ Κόττος.

Ἑλλη, ης, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Ἀθάμαντος καὶ τῆς Νεφέλης, ἀδελφῇ τοῦ Φρίξου.

Ἑλλην, ηνος, ὁ, υἱὸς τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας, βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας, γενάρχης τῶν Ἑλλήνων.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, ὁ πορθμὸς ὁ συνδέων τὴν Προποντίδα μετὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ χωρίζων τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας (ὁ πορθμὸς τῶν Δαρδανελλίων).

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, περίφημος Θηβαῖος στρατηγός.

Ἐπιμηθεύς, έως, ὁ, υἱὸς τοῦ Τιτᾶνος, Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Κλυμένης, ἀδελφὸς τοῦ Προμηθέως.

Ἐρέτρια, ας, ἡ, πόλις τῆς νήσου Εὐβοίας· ἐπίθετον: **Ἐρετρι-κός, ἡ, ὄν,** ὁ ἐκ τῆς Ἐρετρίας.

Ἐρεχθεύς, έως, ὁ, υἱὸς τοῦ Πανδίωνος καὶ τῆς Ζευξίππης, βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐρμῆς, οὔ, ὁ, Ὀλύμπιος θεός, υἱὸς τοῦ Διός, ἄγγελος τῶν θεῶν.

Ἐρύθεια, ας, ἡ, νῆσος ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ παρὰ τὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας. Αὕτη, ὀνομασθεῖσα Γάδειρα, καλεῖται νῦν Κάδιξ.

Ἐρύμανθος, ου, ὁ, ὄρος ἐν Ἀρκαδίᾳ ἐπὶ τῶν ὄριων τῆς Ἠλείας· ἐπίθετον: **Ἐρυμάνθιος** (κάπρος), ὁ διατρίβων ἐν Ἐρυμάνθῳ.

Ἑσπερίδες, ων, αἱ, νύμφαι κατοικοῦσαι πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ πρὸς τὰ δυτικώτατα μέρη τῆς γῆς καὶ φυλάττουσαι ἐντὸς κήπου τὰ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Εὐβοια, ας, ἡ, μεγάλη νῆσος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.

Εὕηνος, ου, ὁ, ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας (Φίδαρις νῦν).

Εὐριπος, ου, ὁ, ὁ πορθμὸς ὁ χωρίζων τὴν Εὐβοίαν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας.

Εὐρυσθενὺς, ἑως, δ, βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν.

Εὐρυτος, ου, δ, βασιλεὺς τῆς Οἰχαλίας ἐν Θεσσαλίᾳ, πατὴρ τῆς ὠραίας Ἰόλης καὶ τοῦ Ἰφίτου.

Εὐρώπη, ης, ῥ, μία τῶν τριῶν μεγάλων ἡπείρων τοῦ παλαιοῦ κόσμου.

Z.

Ζεὺς, Διός, δ, ὁ ὑπέρτατος καὶ πρῶτος τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν θεῶν, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας· ὡς καταπέμπων ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ κατοικίας τὰς βροχὰς καλεῖται Ὑέτιος.

Ζήνων, ωνες, δ, ἀρχαῖος φιλόσοφος ἐξ Ἑλέας, πόλεως τῆς κάτω Ἰταλίας.

Ζήτης, ου, δ, υἱὸς τοῦ Βορέου καὶ τῆς Ὠρειθυίας, ἀδελφὸς τοῦ Καλαΐδος.

H.

Ἥλεκτρύων, ωνος, δ, υἱὸς τοῦ Περσέως καὶ τῆς Ἀνδρομέδας, βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν καὶ πατὴρ τῆς Ἀλκμήνης.

Ἥλιος, ου, δ, θεὸς τοῦ φωτός.

Ἥλις, ιδος, ῥ, χώρα ἐν Πελοποννήσῳ.

Ἥρα, ας, ῥ, ἡ βασίλισσα τῶν θεῶν, θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, σύζυγος τοῦ Διός.

Ἥρακλῆς, εους, δ, υἱὸς τοῦ Διός καὶ τῆς Ἀλκμήνης, ὁ ἀνδρείοτατος καὶ ἐξοχώτατος τῶν ἡμιθέων.

Ἥσιόνη, ης, ῥ, θυγάτηρ τοῦ Λαομέδοντος.

Ἥφαιστος, ου, δ, υἱὸς τοῦ Διός καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τῆς χαλκευτικῆς καὶ τοῦ πυρός.

Θ.

Θεμιστοκλῆς, εους, δ, μέγας πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

Θερμοπύλαι, ων, αἰ, δ διὰ τοῦ ἡρωικοῦ θανάτου τοῦ Λεωνίδου περίφημος καταστάς στενὸς παραθαλάσσιος χώρος, ὁ ἐκ Θεσσαλίας εἰς τὴν Λοκρίδα ἄγων.

Θερμώδων, οντες, δ, ποταμὸς Καππαδοκίας, ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.

Θεσσαλία, ας, ἡ, χώρα ἑλληνικὴ πρὸς Β. τῆς Ἑλλάδος κειμένη· ἐπίθετον: **Θεσσαλικός, ἡ, όν**, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Θεσσαλίαν.

Θέστιος, ου, ό, υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος, βασιλεὺς ἐν Πλευρώνι.

Θέτις, ιδος, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Νηρέως, σύζυγος τοῦ Πηλέως καὶ μήτηρ τοῦ Ἀχιλλέως.

Θῆβαι, ών, αἱ, πρωτεύουσα τῆς Βοιωτίας, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κάδμου· αὐταὶ τρεῖς εἶχον κατασκαφῇ: πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων (1225 π. Χ.), δεύτερον κατὰ τὸν τρωϊκὸν πόλεμον (1184 π. Χ.) καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου (336 π. Χ.).

Θηβαῖοι, ών, οἱ, οἱ ἀπὸ τὰς Θήβας.

Θησεύς, έως, ό, περίφημος ἥρως, βασιλεὺς τῶν Ἀθηῶν, υἱὸς τοῦ Αἰγέως καὶ τῆς Αἴθρας.

Θράκη, ης, ἡ, χώρα κειμένη πρὸς Β. τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τῆς Προποντίδος, ἀνατολικῶς τῆς Μακεδονίας· ὁ κάτοικος: **Θραξ, κός** (θηλ. **Θραῖσσα, ης**).

I.

Ίαπετός, ου, ό, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς.

Ίάσων, ονος, ό, υἱὸς τοῦ Αἴσονος καὶ τῆς Πολυμήδης, ἀρχηγὸς τῶν Ἀργοναυτῶν.

Ίβρυκος, ου, ό, ποιητὴς ἐκ Ῥηγίου, πόλεως τῆς κάτω Ἰταλίας.

Ίλιον, ου, τό, πρωτεύουσα τῆς Τροίας, χώρας ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.

Ίνώ, ους, ἡ, δευτέρα σύζυγος τοῦ Ἀθάμαντος.

Ίόλαος, ου, ό, υἱὸς τοῦ Ίφικλέους καὶ ἀχώριστος σύντροφος τοῦ Ἡρακλέους.

Ίόλη, ης, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Εὐρύτου, βασιλέως τῆς Οἰχαλίας.

Ίππιος Κολωνός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, κείμενος ΒΔ. τῶν Ἀθηῶν, παρὰ τὰ σημερινὰ Σεπόλια.

Ίππολύτη, ης, ἡ, βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων.

Ίσθμός, ου, ό, ὁ τῆς Κορίνθου.

Ίταλία, ας, ἡ, χώρα τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης, κειμένη πρὸς Δ. τῆς Ἑλλάδος.

Ίφικλῆς, έους, ό, υἱὸς τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ἀδελφὸς τοῦ Ἡρακλέους.

Ἰφιτος, ου, δ, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Οἰχαλίας Εὐρύτου, ἀδελφὸς τῆς Ἰόλης.

Ἰωλκός, οὔ, ἡ, πόλις τῆς Θεσσαλίας παρὰ τὸν Παγασητικὸν κόλπον (γυν Ἄνω Βόλος).

Κ.

Καδμεία, ας, ἡ, ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν κτισθεῖσα ὑπὸ Κάδμου.
Κάδμος, ου, δ, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης Ἀγήνορος, κτίστης τῶν Θηβῶν.

Κάλαϊς, ιδος, ὁ, υἱὸς τοῦ Βορέου καὶ τῆς Ὠρειθυίας, εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν.

Καλλίνικος, ου, δ, ἐπίθετον τοῦ Ἡρακλέους.

Καλυδὼν, όνος, ἡ, πόλις τῆς Αἰτωλίας οἱ κάτοικοι: **Καλυδώνιοι**, ων.

Κάλχας, αντος, ὁ, περίφημος μάντις.

Κάμπη, ης, ἡ, φοβερόν τέρας ἐν τῷ Ἄδῃ.

Κασσιέπεια, ας, ἡ, γυνὴ Κηφέως.

Κασταλία, ας, ἡ, ἱερὰ πηγὴ ἐν Δελφοῖς, ἐν ᾗ ἐλούοντο ἢ ἐρραντίζοντο οἱ τὸ μαντεῖον ἐπισκεπτόμενοι, πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς τὸν ναόν.

Καύκασος, ου, δ, μέγα ὄρος ἐκτεινόμενον ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Κένταυροι, ων, οἱ, δίμορφα τέρατα, ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἵππων κατὰ τὸ ἥμισυ συγκείμενα· κατόικουν ἐν Θεσσαλίᾳ περὶ τὸ Πήλιον.

Κέρβερος, ου, δ, μέγας κύων φυλάττων τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἄδου.

Κερυνίτις (ἐλαφος), ζῶσα ἐν Κερυνείᾳ, ὄρει τῆς Ἀχαΐας.

Κηφεύς, έως, δ, βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας, πατὴρ τῆς Ἀνδρομέδας.

Κηφισός, οὔ, δ, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, ῥέων δυτικῶς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸ Φάληρον.

Κιθαιρώνιος (λέων), ὁ διατρίβων ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, ὄρει τῆς Βοιωτίας.

Κιλικία, ας, ἡ, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.

Κόδρος, ου, δ, υἱὸς τοῦ Μελάνθου, ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν.

Κόλχοι, ων, οί, λαὸς οἰκῶν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου πόντου· ἐπίθετον: **Κολχικὴ** (γῆ), ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς Κόλχους.

Κορίνθος, ου, ἡ, ἀκμάζουσα ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ πόλις ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ἰσθμοῦ, μεταξὺ δύο κόλπων, τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ τοῦ Σαρωνικοῦ· οἱ κάτοικοι: **Κορίνθιοι, ων.**

Κοῦρητες, ων, οί, προϊστορικὸς λαὸς ἐν Κρήτῃ, ἱερεῖς τῆς Ῥέας.

Κρέουσα, ης, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Ἐρεχθέως καὶ σύζυγος τοῦ Ξούθου.

Κρέων, οντος, δ, βασιλεὺς τῆς Κορίνθου.

Κρήτη, ης, ἡ, μία τῶν μεγαλυτέρων νήσων τῆς μεσογείου καὶ ἡ νοτιωτέρα τοῦ Αἰγαίου πελάγους· οἱ κάτοικοι: **Κρηῖτες, ὧν.** ἐπίθετον: **Κρηῖς** (ταῦρος), ὁ ἐν Κρήτῃ διατρέβων.

Κρόνος, ου, δ, ὁ νεώτατος τῶν υἱῶν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς· πατὴρ τοῦ Διὸς καὶ πρὸ αὐτοῦ ἄρχων τοῦ σύμπαντος.

Κύκλωπες, ων, οί, υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς· ἦσαν τρεῖς ὁ Βρόντης, ὁ Στερόπης καὶ ὁ Ἄργης· εἶχον μόνον ἓνα μέγαν ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐν σχήματι κύκλου.

Κυνόσαυρες, ους, τό, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις, παρὰ τὴν εἰς Φάληρον ἄγουσαν ὁδὸν (ΝΑ. τοῦ σημερινοῦ Α' στρατιωτικοῦ νοσοκομείου παρὰ τὴν Γαργαρέταν).

Κυχρεὺς, έως, δ, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Σαλαμῖνος, ἀρχαιότατος βασιλεὺς τῆς ὁμωνύμου νήσου (**Κυχρεΐας**, ἥτις ὕστερον ἐκλήθη Σαλαμίς).

Λ.

Λακεδαιμόνων, ονος, ἡ, ἡ πρωτεύουσα τῆς Λακωνικῆς, χώρας ἐν Πελοποννήσῳ· οἱ κάτοικοι: **Λακεδαιμόνιοι, ων.**

Λακωνικὴ, ἥς, ἡ, χώρα ἐν Πελοποννήσῳ.

Λαομέδων, οντος, δ, υἱὸς Ἴλου, πατὴρ Πριάμου, βασιλεὺς τῆς Τροίας.

Λέρνη, ης, ἡ, λίμνη ἐν Ἀργολίδι (νῦν Μύλοι)· ἐπίθετον: **Λερναία** (ῥόδον), ἡ ζῶσα ἐν τῇ Λέρνῃ.

Λεῦκτρα, ων, τά, μικρὰ πόλις ἐν Βιωτίᾳ.

Λιβύη, ης, ἡ, ἡ Ἀφρικὴ.

Λίχας, ου, δ, ὑπηρέτης καὶ ἀκόλουθος τοῦ Ἡρακλέους.

Λοκροί, ὧν, οἱ, ὄνομα τριῶν ἑλληνικῶν φυλῶν 1) *οἱ Ὀπούν-
τιοι* περὶ τὸν Εὐρίπον ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας, 2) *οἱ Ἐπικνη-
μίδιοι* περὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον καὶ 3) *οἱ Ὀξόλαιοι* ἢ *Ἐσπέ-
ριοι* περὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.
Δύκειον, ου, τό, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ σημερινὸν Ζάπ-
πειον καὶ τὸν ἀνακτορικὸν κήπον.
Λυκομήδης, ους, ὁ, βασιλεὺς τῆς Σκύρου.
Λυκώρεια, ας, ἡ, πόλις κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασοῦ.

Μ.

Μακεδῶν, ὄνος, ὁ, ὁ ἐκ Μακεδονίας, χώρας μεταξὺ Θεσσαλίας
καὶ Θράκης.
Μαραθῶν, ὄνος, ὁ, πεδιάς τῆς Ἀττικῆς κατὰ τὴν ἀνατολικὴν
αὐτῆς παραλίαν, περίφημος διὰ τὴν ἡτταν τῶν Περσῶν ὑπὸ
τῶν Ἀθηναίων καὶ Πλαταιέων (τῷ 490 π. Χ.).
Μαρδόνιος, ου, ὁ, στρατηγὸς τῶν Περσῶν εἰς τὸν κατὰ τῶν
Ἑλλήνων πόλεμον.
Μέγαρα, ὡν, τά, πόλις παρὰ τὸν Ἴσθμὸν τῆς Κορίνθου· οἱ κά-
τοικοι: *Μεγαρεῖς, ἑών*.
Μεγάρα, ας, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Κρέοντος, τοῦ βασιλέως τῶν Θη-
βῶν, σύζυγος τοῦ Ἡρακλέους.
Μέδαισα, ης, ἡ, ἡ ἐπισημοτέρα τῶν Γοργόνων.
Μελέαγρος, ου, ὁ, υἱὸς τοῦ Οἰνέως καὶ τῆς Ἀλθαίας, ἀδελφὸς
τοῦ Τυδέως.
Μενέδημος, ου, ὁ, φιλόσοφος ἐξ Ἐρετρίας, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος.
Μήδεια, ας, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Αἰήτου, τοῦ βασιλέως τῆς Κολχί-
δος, σύζυγος τοῦ Ἰάσονος.
Μηθύμναϊος, ου, ὁ, ὁ κάτοικος τῆς Μηθύμνης, πόλεως τῆς
κάτω Λέσβου.
Μῆτις, ιδος, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Τιτᾶνος Ὀκεανοῦ καὶ τῆς Τιτανί-
δος Τηθύος.
Μίθρας, ου, ὁ, ὁ θεὸς ἥλιος τῶν Περσῶν.
Μίνως, ὡς, ὁ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, βασιλεὺς τῆς
Κρήτης.

Μοῖραι, ὦν, αἰ, θεαὶ τοῦ πεπρωμένου ἀπονέμουςαι παντὶ ἀνθρώπῳ τὴν καλὴν ἢ κακὴν τύχην του.

Μοῦσαι, ὦν, αἰ, θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης, θεαὶ τῆς μουσικῆς, τῆς ποιήσεως, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Μυκῆναι, ὦν, αἰ, ἀρχαία πόλις τῆς Πελοποννήσου πλησίον τοῦ Ἀργους.

Μυσία, ας, ἡ, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Προποντίδα.

Μυτιληναῖοι, ὦν, οἰ, οἱ κάτοικοι τῆς Μυτιλήνης, πρωτεύουσας τῆς νήσου Λέσβου.

N.

Νεῖλος, ου, ὁ, ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου.

Νεμέα, ας, ἡ, δασώδης χώρα μεταξὺ Ἀργους καὶ Κορίνθου ἐπίθεται: *Νεμεαῖος* (λέων), ὁ διατρίβων ἐν Νεμέᾳ (ἐν τῷ δάσει τῆς Νεμέας).

Νέσσος, ου, ὁ, εἷς τῶν Κενταύρων.

Νέστωρ, ορος, ὁ, υἱὸς τοῦ Νηλέως, βασιλεὺς τῆς Πύλου.

Νεφέλη, ης, ἡ, σύζυγος τοῦ Ἀθάμαντος, μήτηρ τοῦ Φρίξου καὶ τῆς Ἑλλης.

Νηλεὺς, ἑως, ὁ, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, πατὴρ τοῦ Νέστορος.

Νηρεῖδες, ὦν, αἰ, νύμφαι τῆς θαλάσσης, πλήρεις θελγῆτρων, ἵλαραι κόραι διὰ τῆς ἀρμονίας τῶν καταπραΰνουσαι τὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης.

Νηρεὺς, ἑως, ὁ, θεὸς τῆς θαλάσσης.

Νικίππη, ης, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Πέλοπος.

Ξ.

Ξενοκράτης, ους, ὁ, περίφημος φιλόσοφος ἐκ Χαλκηδόνος, πόλεως τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας.

Ξέρξης, ου, ὁ, υἱὸς Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ο.

Ὀδυσσεὺς, ἑως, ὁ, υἱὸς τοῦ Λαέρτου καὶ τῆς Ἀντικλείας.

Οἶνεὺς, ἑως, ὁ, βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.

Οἰνώγη, *ης, ἡ*, ἀρχαιότερον ὄνομα τῆς νήσου Αἰγίνης.

Οἰτη, *ης, ἡ*, ὄρος Θεσσαλίας.

Οιχαλία, *ας, ἡ*, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμόν.

᾽Ολυμπία, *ας, ἡ*, τόπος τῆς ᾽Ηλίδος ἐν Πελοποννήσῳ, ἐν ᾧ ἔπα-
νηγυρίζοντο οἱ ᾽Ολυμπιακοὶ ἀγῶνες ἀνὰ πᾶσαν τετραετίαν
πρὸς τιμὴν τοῦ ᾽Ολυμπίου Διός.

᾽Ολύμπια, *ων, τά*, οἱ ἐν ᾽Ολυμπίᾳ ἀγῶνες.

᾽Ολυμπιακὸς (ἀγών), ὁ εἰς τὰ ᾽Ολύμπια ἀνήκων.

᾽Ολυμπίειον, *ου, τό*, ναὸς τοῦ ᾽Ολυμπίου Διὸς ἐν Ἀθήναις, οὗ
σῶζονται σήμερον 17 ὄρθιοι κίονες καὶ 1 ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
πεσὼν κατὰ τὸ 1852 ὑπὸ σφοδροῦ νοτίου ἀνέμου. Τὴν οἰκο-
δομήν τοῦ ναοῦ τούτου ἤρχισεν ὁ Πεισίστρατος (530 π. Χ.),
ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔμεινεν ὁ ναὸς ἡμιτελής ἐπὶ
πέντε καὶ πλέον αἰῶνας. Τέλος ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων
Ἀδριανὸς ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπεράτωσε τὸν ναὸν τοῦτον
(κατὰ τὸ 129 μ. Χ.).

᾽Ολυμπος, *ου, ὁ*, ὄρος μεταξὺ Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας· οἱ
ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ κατοικοῦν οἱ
θεοί.

᾽Ομηρος, *ου, ὁ*, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ἑλλήνων ἐπικῶν ποιητῶν
τούτου ποιήματα ἦσαν ἡ ᾽Ιλιάς καὶ ἡ ᾽Οδύσσεια.

᾽Ομφάλη, *ης, ἡ*, βασίλισσα τῆς Λυδίας.

᾽Οσσα, *ης, ἡ*, ὄρος ἐν Θεσσαλίᾳ (νῦν Κίσσαβος).

Οὐρανός, *ου, ὁ*, υἱὸς τοῦ Ἑρέβους καὶ τῆς Γαίας, πρῶτος δυνά-
στης τοῦ παντὸς κόσμου.

Π.

Πανελλήνιος, *ου, ὁ*, ἐπίθετον τοῦ Διός, λατρευομένου ἐν Αἰγίνῃ.

Παρθενών, *ωνος, ὁ*, ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ναὸς τῆς
παρθένου Ἀθηνᾶς κτισθεὶς ἐπὶ Περικλέους ἀπὸ τοῦ 446-438
π. Χ. ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἀρχιτεκτόνων Ἰκτίνου καὶ Καλλικρά-
τους καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐξοχωτάτου καλλιτέχνου
Φειδίου.

Παρμενίων, *ονος, ὁ*, υἱὸς τοῦ Φιλώτου, διακεκριμένος στρατη-
γὸς καὶ πιστότατος φίλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Παρνασός, *ου, ὁ*, ὄρος Φωκίδος κατὰ τὰ σύνορα τῆς Λοκίδος.

- Πάτροκλος**, ου, δ, υἱὸς τοῦ Μενoitίου, ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Ἀχιλλέως.
- Πειραιεύς**, ὧς, δ, πόλις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπίνειον τῶν Ἀθηνῶν.
- Πελίας**, ου, δ, βασιλεὺς τῆς Ἰωλκοῦ καὶ θεῖος τοῦ Ἰάσονος.
- Πελοπόννησος**, ου, ἡ, ἡ νοτιωτάτη ἑλληνικὴ χερσόνησος.
- Πέλοψ**, οπος, δ, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας Ταντάλου· ἐλθὼν εἰς τὴν Πῖσαν τῆς Ἡλίδος ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἰποδάμειαν, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Οἰνομάου.
- Περῖανδρος**, ου, δ, υἱὸς τοῦ Κυψέλου, τύραννος τῆς Κορίνθου ἀπὸ τοῦ 628-584 π. Χ. καὶ εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος.
- Περίβοια**, ας, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Ἀλκίθου, σύζυγος τοῦ Τελαμῶνος.
- Περσεύς**, ἑως, δ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Δανάης, Ἀργεῖος ἦρως, ὅστις ἐφόνευσε τὴν Μέδουσαν καὶ ἠλευθέρωσε τὴν Ἀνδρομέδαν.
- Περσίς**, ἰδος, ἡ, ἡ Περσία, ἰδίως ἡ μετὰ Καρμανίας, Μηδίας καὶ Σουσιανῆς χώρα· οἱ κάτοικοι: **Πέρσαι**, ὧν.
- Πήγασος**, ου, δ, πτερωτὸς ἵππος, ἀναπηδήσας ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Μεδούσης, τῆς ἀποκεφαλίσθεισης ὑπὸ τοῦ Περσέως.
- Πηλεὺς**, ἑως, δ, υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, βασιλεὺς τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθίας, πατὴρ τοῦ Ἀχιλλέως.
- Πήλιον**, ου, τό, ὄρος τῆς Θεσσαλίας ἀπέναντι τῆς Ὀσσης.
- Πηνειὸς**, οὔ, δ, 1) ποταμὸς ἐν Ἠλείᾳ πηγάζων ἐκ τοῦ Ἐρυμάνθου καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος, 2) ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας πηγάζων ἀπὸ τῆς Πίνδου καὶ ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν ἐκβάλλει εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.
- Πλάτων**, ωνος, δ, ὁ διασημότερος τῶν φιλοσόφων, Ἀθηναῖος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἀριστοτέλους.
- Πλευρῶν**, ὠνος, ἡ, πόλις Αἰτωλίας ΒΔ. τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ.
- Πλούτων**, ωνος, δ, θεὸς ἐν Ἄδου, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας καὶ ἀδελφὸς τοῦ Διὸς καὶ Ποσειδῶνος.
- Ποδάρκης**, ους, δ, υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος καὶ πρότερον ὄνομα Πριάμου.
- Πολυδέκτης**, ου, δ, βασιλεὺς τῆς Σερίφου, μικρᾶς νήσου τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
- Ποσειδῶν**, ὠνος, δ, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, θεὸς τῆς θαλάσσης· ἐλέγετο **Ἴππιος**, διότι ἐθεωρεῖτο δημιουργὸς καὶ δαμαστής τοῦ ἵππου, ὅστις ἦτο τὸ σύμβολον τῶν κυμάτων καὶ τρικυμιῶν.

Πρίαμος, ου, δ, υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος, πρῶτην **Ποδάρεκῃς** καλούμενος.

Προμηθεύς, ἑως, δ, υἱὸς τοῦ Τιτάνος Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Κλυμένης.

Πυθία, ας, ἡ, ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πύλος, ου, ἡ, παράλιος πόλις τῆς ΝΔ. Μεσσηνίας ἀπέναντι τῆς νήσου Σφακτηρίας· οἱ κάτοικοι: **Πύλιοι**, ων.

Πύρρα, ας, ἡ, θυγάτηρ Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, σύζυγος τοῦ Δευκαλίωνος.

Ρ.

Ῥέα, ας, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, μήτηρ τοῦ Διὸς καὶ σύζυγος τοῦ Κρόνου.

Ῥόδος, ου, ἡ, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους κατὰ τὸ ΝΑ. μέρος αὐτοῦ καὶ ἀπέχουσα περὶ τὰ 20 χμ. ἀπὸ τῆς ΝΔ. ἀκτῆς τῆς Μ. Ἀσίας.

Ξ.

Σαλαμίς, ἵνος, ἡ, 1) μικρὰ νῆσος παρὰ τὴν Ἀττικὴν ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ, 2) θυγάτηρ τοῦ Ἀσωποῦ, μήτηρ τοῦ Κυχρέως.

Σθένης, ου, δ, υἱὸς τοῦ Περσέως καὶ τῆς Ἀνδρομέδας.

Σίγειον, ου, τό, ἀκρωτήριον τῆς Τρωάδος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου.

Σικελία, ας, ἡ, νῆσος μεγάλη ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ ἀπέναντι τῶν νοτίων παραλίων τῆς Ἰταλίας.

Σκυθικός, ἡ, ὅν, ὁ τῆς Σκυθίας, χώρας, δι' ἣς οἱ ἀρχαῖοι ἐνόουν τὰ πρὸς Β. ἔσχατα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.

Σκύρος, ου, ἡ, μία τῶν Β. Σποράδων νήσων.

Σόλων, ωνος, δ, υἱὸς τοῦ Ἐξηκεστίδου, ὁ νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων καὶ εἰς ἓκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Σούνιον, ου, τό, ἀκρωτήριον εἰς τὸ νότιον τῆς Ἀττικῆς.

Σοφοκλῆς, εους, δ, υἱὸς τοῦ Σοφίλλου, γεννηθεὶς ἐν τῷ Ἰππῖῳ Κολωνῷ τῷ 496 π. Χ. διάσημος ποιητὴς τραγῳδιῶν.

Σπάρτη, ης, ἡ, πρωτεύουσα τῆς Λακωνίας ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὁχθῆς τοῦ Εὐρώτα.

Στυμφαλῖς, ἰδος, ἡ, λίμνη τῆς Ἀρκαδίας· **Στυμφαλίδες** (ὄρνιθες), αἱ διατρίβουσαι ἐν τῇ Στυμφαλίδι λίμνῃ· αὗται ἦσαν πτηνὰ σαρκοφάγα μὲ σιδηρεᾶς πτέρυγας, ἅτινα κατέστρεφον τὴν πέριξ χώραν.

Στύμφαλος, ου, ἡ, πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

Συμπληγάδες (πέτραι), δύο βράχοι ἐκατέρωθεν τοῦ πορθμοῦ (Βοσπόρου) τοῦ ἐνοῦντος τὴν Προποντίδα μετὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Σωκράτης, ους, ὁ, υἱὸς τοῦ ἀγαλματοποιοῦ Σωφρονίσκου, Ἀθηναῖος, ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων.

Τ.

Ταίναρον, ου, τό, τὸ νοτιώτατον ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου ἐν Λακωνίᾳ, περίφημον τὸ πάλαι διὰ τὰ ἐν αὐτῷ βαθέα σπήλαια, δι' ὧν ἐθεωρεῖτο ὅτι ὑπῆρχεν ἡ εἰς Ἄδου κατάβασις.

Τάρταρος, ου, ὁ, τόπος σκοτεινὸς ἐν τῷ Ἄδῃ, ἀπέχων ἀπὸ τῆς Γῆς τόσον, ὅσον ἀπέχει αὕτη τοῦ Οὐρανοῦ.

Τελαμών, ὦνος, ὁ, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγίνης Αἰακοῦ, συνοδεύσας τὸν Ἡρακλέα εἰς τὴν ἐπὶ τὸ Ἴλιον στρατείαν του.

Τέμπη, ὦν, τά, στενὴ καὶ κατάφυτος κοιλάς μεταξὺ Ὀλύμπου καὶ Ὀσσης.

Τεῦκρος, ου, ὁ, υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος τοῦ Αἴαντος.

Τίρυνς, ὕνθος, ἡ, ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος πλησίον τοῦ Ναυπλίου.

Τιτᾶνες, ὦν, οἱ, παῖδες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς· ἦσαν ἕξ, ὁ Ὀκεανός, ὁ Κοῖος, ὁ Ὑπερίων, ὁ Κριός, ὁ Ἰαπετός καὶ ὁ νεώτερος πάντων Κρόνος.

Τιτανίδες, ὦν, αἱ, ἀδελφαὶ τῶν Τιτάνων· ἦσαν ἑπτὰ, ἡ Τηθύς, ἡ Πέα, ἡ Θέμις, ἡ Μνημοσύνη, ἡ Φοίβη, ἡ Διώνη καὶ ἡ Θεία.

Τραχίς, ἴνος, ἡ, πόλις τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ τὴν Οἶτην.

Τροία, ας, ἡ, χώρα ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Μυσίας, παραθαλασσία.

Τροιζήν, ἡνος, ἡ, πόλις τῆς Ἀργολίδος οὐ μακρὰν τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου.

Τυνδάρεως, ω, δ, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Οἰβάλου καὶ τῆς νύμφης Βατείας· ἐκθρονισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του κατέφυγεν εἰς Αἰτωλίαν παρὰ τῷ Θεσίῳ, οὗ τὴν θυγατέρα Λήδαν ἐνυμφεύθη· εἰς τὴν βασιλείαν ἐγκατεστάθη αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους.

Φ.

Φάληρον, ου, τό, ἀρχαιότατος λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν.

Φᾶσις, εως, δ, ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας ἐν Κολχίδι, ἐκ τοῦ Κανκασοῦ ἢ ἐκ τῶν ἀρμενικῶν ὀρέων πηγάζων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Πόντον.

Φθία, ας, ἡ, ἡ ἀπὸ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου μέχρι τῆς Πίνδου χώρα.

Φίλιππος, ου, δ, ἰατρὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἐξ Ἀκαρνανίας.

Φιλοκτήτης, ου, δ, υἱὸς τοῦ Ποίαντος, βασιλέως τῶν παρὰ τὴν Οἶτην Μαλιέων.

Φινεύς, εως, δ, βασιλεὺς τῆς Σαλμυδησοῦ ἐν Θράκῃ καὶ μάντις.

Φρῖξος, ου, δ, υἱὸς τοῦ Ἀθάμαντος καὶ τῆς Νεφέλης, ἀδελφὸς τῆς Ἑλλης.

Φωκίς, ἰδος, ἡ, χώρα ἐν Ἑλλάδι· ὁ κάτοικος· **Φωκεύς, εως.**

Φωκίων, ωνος, δ, διάσημος πολιτικὸς ῥήτωρ καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων· κατηγορηθεὶς ὡς μακεδονίζων καταδικάσθη ἀδίκως εἰς θάνατον.

Φῶκος, ου, δ, 1) υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, ἀδελφὸς τοῦ Πηλέως καὶ Τελαμῶνος, 2) πατὴρ τοῦ Φωκίωνος.

Χ.

Χαλκηδόνιος, ου, δ, ὁ ἐκ Χαλκηδόνος, πόλεως τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας.

Χείρων, ονος, δ, εἷς τῶν Κενταύρων, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Φιλύρας· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς Κενταύρους φημίζεται οὗτος ὡς δικαιότατος διαπρέπων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ βαθείᾳ γνώσει κυρίως τῆς ἰατρικῆς· ὑπῆρξε φίλος τοῦ Πηλέως καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἀχιλλέως.

Χερρόνησος, ου, ἡ, ἡ Θρακικὴ χερσόνησος, ἡ μεταξύ τοῦ Θρακικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ω.

Ὠδεῖον, ου, τό, οἰκοδόμημα ἐν Ἀθήναις κτισθὲν ἐπὶ Περικλέους (τῷ 444) εἰς τὸ ΝΑ. μέρος τῆς ἀκροπόλεως· ἐν αὐτῷ ἐτελοῦντο μουσικοὶ ἀγῶνες.

Ὠκεανός, οὔ, ὁ, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, εἰς τῶν Τιτάνων.

Ὠμίσης, ου, ὁ, Πέρσης τις.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
A' ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ	3—8
1. Γυνή και ὄρνις	3
2. Ὅρνις χρυσοτόκος	3
3. Κύων κρέας φέρουσα	3
4. Κίχλη	4
5. Ὅνος και λεοντῇ	4
6. Λύχνος	4
7. Ὁ κομπάζων	4
8. Κόραξ και ἀλώπηξ	5
9. Πῆραι δύο	5
10. Ὀδοιπόροι και πλάτανος	5
11. Ἀνδροφόνος	6
12. Παῖς ψεύστης	6
13. Γεωργοῦ παῖδες	6
14. Δημάδης ὁ ῥήτωρ	7
15. Ὁνου σκιά	7

B' ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	9—23
1. Πῶς οἱ Μυτιληναῖοι ἐτιμῶρουν τοὺς ἀποστατοῦντας τῶν συμμάχων	9
2. Ἀγωγή τῶν ἐλευθέρων παίδων ἐν Κρήτῃ	9
3. Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή	9
4. Μειράκιον Ἑρετρικὸν δεικνύει τῷ πατρὶ του τί ἐδιδά- χθη ἐν τῇ σχολῇ τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος	10
5. Μενέδημος και Ἀσκληπιάδης	10
6. Ὁ Τιμανδρίδας ἐπιπλήττει τὸν υἱόν του ὡς αὐξήσαντα τὴν περιουσίαν του	11
7. Ὁ Ἀλκιβιάδης ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ Σωκράτους διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν του	11
8. Ὡμίσου δῶρον Ἀρταξέρξει	12
9. Εὐγνώμοσύνη δράκοντος	12

	Σελ.
10. Ξενοφώντας εὐσπλαγχνία	13
11. Αἰνείου εὐσέβεια	13
12. Οἱ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶντες ὑπὸ τῶν θεῶν εὐεργετοῦνται	14
13. Λόγοι Πέρσου τινὸς ἀκούσαντος ὅτι τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄθλον ἦτο στέφανος καὶ οὐχὶ χρήματα	14
14. Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξήτει νὰ πραύνη τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου	15
15. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος	15
16. Ἀλεξάνδρου ἐγκράτεια	16
17. Φωκίωνος ἀρετὴ	16
18. Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίωνος	17
19. Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες	17
20. Σόλων	18
21. Φιλοπατρία Κόδρου	19
22. Λόγος τοῦ Ἐπαμεινώνδου πρὸ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης	19
23. Πλάτωνος ἀπλότης	20
24. Αἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου	21
25. Ἀρίων	22

Γ' ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ 24-33

1. Ἀθῆναι	24
2. Πειραιεὺς	25
3. Θῆβαι	26
4. Χαλκίς	28
5. Δελφοὶ	29
6. Ἴππιος Κολωνὸς	31
7. Τὰ Τέμπη	32

Δ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ 34-36

Ε' ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ 37-66

Α' Ἱστορία τῶν ἀρχαίων θεῶν 37-39

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν	37
2. Κρόνος καὶ Ῥέα καὶ τέκνα αὐτῶν	38
3. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας	38

Β' Ἀνθρωπογονία

39-41

1.	Προμηθεὺς	39
2.	Δευκαλίων καὶ Πύρρα	40
3.	Ἑλλήν καὶ παῖδες αὐτοῦ	41

Γ' Θεσσαλικοὶ μῦθοι

41-46

1.	Φρύξος καὶ Ἑλλή	41
2.	Οἱ Ἀργοναῦται καὶ ὁ μάντις Φινεὺς	42
3.	Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων	44
4.	Ἰάσων καὶ Μήδεια	44

Δ' Ἀργείων μῦθοι

42-62

1.	Ὁ Περσεὺς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης	46
2.	Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα	48
3.	Ἡρακλῆς	49-62

Ε' Αἰτωλικὸς μῦθος

62-64

1.	Ὁ Καλυδώνιος κάπρος	62-64

Σ' Ἀχαῖκοι μῦθοι

64-66

1.	Αἶακός	64
2.	Πηλεὺς καὶ Τελαμών	65
3.	Ἀχιλλεὺς	65

Σημειώσεις	67
----------------------	----

Πίναξ κυρίων ὀνομάτων	124
---------------------------------	-----

ΤΙΝΑΕ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΕΙΜΕΝΩ ΕΙΚΟΝΩΝ

	Σελ.
Σωκράτης	11
Ἀλκιβιάδης	12
Ἀλέξανδρος ὁ μέγας	15
Φωκίων	17
Σόλων	18
Ἐπαμεινώνδας	20
Πλάτων	21
Ἄρριων	22
Ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Παρθενῶνος	24
Ὁ Πειραιεὺς ὡς εἶχε τὸ πάλαι	26
Θῆβαι	27
Προσκυνηταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ μαρτεῖον τῶν Δελφῶν	30
Τὰ Τέμπη	32
Ἡ Ῥεᾶ δίδει τῷ Κρόνῳ τὸν ἐσπαργανωμένον λίθον	38
Ὁ Ἡρακλῆς λύει τὸν Προμηθεᾶ	40
Φρῆξος καὶ Ἑλλη	42
Ναυπήγησις τῆς Ἀργεῦς	43
Ὁ Ζήτης καὶ ὁ Κάλαις διώκονσι τὰς Ἀρπυίας	43
Μήδεια	45
Ὁ Περσεὺς ἐπὶ τοῦ Πηγάσου	47
Ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης	47
Ὁ Ἡρακλῆς ὄπτει εἰς τὸ πῦρ τὸ τέκνον του	49
Ὁ πρῶτος καὶ ὁ δωδέκατος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους	50
Ὁ Ἡρακλῆς τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἰολάου κοπτεὶ τὰς κεφαλὰς τῆς Λερναίας ὕδρας	52
Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Ἐρμάνθιος ἥπρος	53
Ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει τὰς Στυμφαλίδας ὀρνίθας	54
Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Κρῆς ταῦρος	55
Ὁ Ἡρακλῆς γίγνεται κύριος τοῦ Ζωστήρος τῆς Ἰππολύτης	55
Ὁ Ἡρακλῆς νομίζει τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνον	56
Ἀτλας	57
Ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῆς πυρᾶς	61
Ἡ θήρα τοῦ Καλυδωνίου ἥπρου	63

ΤΜΗΜΑ Γ.

Αριθ. πρωτ. 27967
διεκπ.

Εν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1917.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Κ. Γ. Κοσμάν, καθηγητὴν
ἐν τῷ Α' Γυμνασίῳ Πειραιῶς.

Γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐνεκρίθη ἡ χρῆσις τῆς ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθείσης Ἑλληνικῆς Χρήστομαθείας διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1917-1918 καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 117 προᾶξιν αὐτοῦ.

Ὁ Ὑπουργός

ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ

Π. ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ